

„Оги – Огненото драконче“ – Том 2 „Победи!“

© Автор на текста: Маргарита Йорданова Дюлгерова

© Художник: Невена Колева Колева

Вихрушката ли е отвлякла Пороя Ото? Какво тайно вълшебство е скрито в нейната шапка? Кой иска да заграби подземните води? Защо бобрите строят диги край Божествения бряг? НЗЦ? Какво ли е това? И как ли ще помогне на Оги-екипа? Прочети:

5. „Оги и Сушата“

Съдържание

	Епизод №
Домът на Сушата	5-01
Водното кълбо	5-02
Първата битка	5-03
Бобрите	5-04
Пророчеството	5-05
„Искрено и птично“	5-06
Кралицата на ледените великани	5-07
Зелената войска	5-08
Хитрини	5-09
Кой може да победи Сушата?	5-10
Задружно	5-11
Речник към „Оги и Сушата“	5-12
Тълкуване на предсказанието	5-13
Тайно оръжие НЗЦ	5-14
Защо Оги-екипът победи?	5-15
Библиография към „Оги и Сушата“	5-16
Прочети!	5-17

5_01_Домът на Сушата

Ако си прочел „Оги и кълбовидните мълнии“, знаеш, че разтревоженият Зевс пристигна с гръм и трясък и се развика:

– Суша! Страшна суша! Суша небивала!

– Джаф! Как няма да има суша, когато изсичат горите...

- Там, където ни унищожават, земята се превръща в пустиня. – тъжно сведе клони мама Йоли.
- Там царуват Жегата и Студът... – въздъхна Вековната мура Вемура.
- От тях дори и ние – скалите се рушим, а почвата я отнасят пороите...
- Кой ме вика? – Пороят Ото надникна иззад един бухлат облак, заплашително надвиснал над езерото.
- Говорим за вълка, а той в кошарата... – промърмори старият гарван Ох.
- Сушата опустошава равнината... – свъси вежди Зевс.
- Къде е? Ще я насмета набързо. – Ото изду бузи.
- Знаеш, какви ги вършиш, като се развихриш... – смърри го Скалата.
- Няма време за мъдруване. Трябва да се действа. – бърза Ото.

Питаш се, как ли ще постъпи Зевс? Опитай се да разгадаеш намеренията му – запиши отговорите си в дневника на приключението.

- Трябва да се действа! – смръщи се Ото. – Незабавно!

Още рекъл – неизрекъл, вихрено се завъртя. Нещо го притисна. Все по-бързо и по-бързо го въртеше. Отнасяше го незнайно накъде. Главата му се замая. Затвори очи. Когато се съвзе, пред него се сипеха черни, зелени и бели хлябове. Трупаха се на трапезата пред кльошава старица с остри колене и лакти, с щръкнали коси.

- Ух, ма како! Каква си елегантна! Все ядеш, ядеш, а не дебелееш. Аз гладувам ли гладувам, танцувам ден и нощ, а не мога да отслабна... Но виж, какъв красавец си намерих! Дами канят!

Дебеланката се разсмя, размаха смешна шапчица и завъртя Пороя във вихрен танц. После нахлупи шапката върху главата му, изтананика някаква странна песничка и Ото изчезна. Вихрушката хукна подире му.

Пороят Ото се озова в пещерата под езерото на младите пъстърви. Видя Ламята, която изричаше заклинание. Втурна се, с все сила я блъсна – строполиха се и двамата върху Скалата. Тя незабележимо се премести и затвори прохода към подземните води.

Разярената Ламя се изправи, завърши заклинанието. Водите от езерото на младите пъстърви се издигнаха във въздуха, образуваха сфера около Пороя Ото – оковаха го в истински воден затвор. И изчезнаха...

Къде ли го отвлече Ламята?

Ще разбереш от следващия епизод.

5_02_Водното кълбо

Огромно водно кълбо висеше над Олимп. Е, поне боговете нямаше да умрат от жажда. Но и там Сушата се беше развихрила. Хора, животни и растения с копнеж се взираха в кълбото.

Светилищата на Зевс пустееха. Олтарите бяха празни. Боговете линееха. Хората губеха вярата си. Мислеха си: „Защо Гръмовецът не ни защити? Нали уж е всемогъщ?“

В това време Зевс навъсено слушаше Ла Миа. Въпреки, че се беше превърнала на чудна красавица, не можеше да го измами. Виждаше той и деветте ѝ кучешки глави и деветте ѝ опашки със сраснал рог накрая. Във всяка уста по девет ламски езика измамни думи нашепваха.

– О, Всемогъщи! Само ти си достоен за владетел на Божествения бряг! Хората не заслужават тази прекрасна планета, замърсяват я. Това ще доведе до разтопяване на вечните ледове. Океанът ще залее всички земи наоколо.

„Лъжливите ламски езици изрекоха и една истина. – мислеше си Зевс – Хората унищожават Земята. Отровите, които изхвърлят във въздуха раздират небето. Отварят го за смъртоносните лъчи от Космоса. Става все по-горещо... Нивото на океаните се покачва...“

Ла Миа продължаваше да обещава и да го ласкае:

– Моите строители ще издигнат диги. Ще спасят земите и поданиците ти. По-велик си от Перун, а ще трябва да му се молиш...

– Защо?! – проехтя гневният глас на Зевс.

– За вода. Питейна вода. Под планините си той крие цяло море. Докато хората и боговете тук жадуват и гладуват заради сушата...

– И какво предлагаш?

– Ще построим канал. Ще обърнем посоката на реките – всички ще текат насам. Който владее Божествения бряг и питейната вода, ще бъде повече от бог. Всички ще му се подчиняват. Мило и драго ще дават, за да станат негови поданици. Тогава няма да му трябва олтари. По твърда тарифа ще плащат.

ХоГ, скрит в подножието на Олимп, подслушваше разговора.

– На това хората му викат „кражба и подкуп“. – обади се презрително Скок и се измъкна от джоба на ХоГ.

– О, не! Скокливи ми приятелю, това е търговски нюх. Който свари – натовари!

– Ти, защо ни помагаш? Тичай! Присъедини се към Зевс и Ла Миа! Отмъквай чужди подземни води! Вземай подкупи, за да разрешиш на някого да си купи земя на вашия „Божествен“ бряг!

– И аз си имам мисия в нашия свят. Почиствам го от мъртвите дървета, за да могат по-бързо да растат живите. И да прочистват въздуха. Е, малки ми скокливецо, разбра ли, че и аз, нищожният дървесен червей – също съм нужен, за да се опази животът на Земята. Помагам ви да победите Ламята, защото тя е наш общ враг.

– Разбирам, но трябва да опазим цялата Земя а не само Божествения бряг! – възрази скакалецът.

5_03_Първата битка

Слънцето жареше немилостиво от ранни зори до залез. Повехнаха листата на дърветата. Окапаха цветовете им преди да вържат плод. Прегоряха житата. Почвата се напука. Пресъхнаха поточетата. Реките едва-едва пълпеха из равнината. Пожари опустошаваха горите. Денем всички се криеха на сянка – под дърветата или в пещерите.

Такова задушно и знойно лято не помнеха нито Ох, нито мама Йоли. Може би само Вековната мура Вемура и Скалата биха могли да разкажат, как са оцелявали след такива жеги.

Оги не смееше да си го признае, но колкото по-горещо ставаше, толкова по-добре се чувстваше. Безмилостните слънчеви лъчи не му пречеха. Напротив! Помагаха му – правеха го по-бърз и по-силен. Разпереше ли криле, растеше още по-бързо. Скоро само с един замах облиташе долината. Сянката му се носеше над поляните. Пазеше ги от жегата.

Сушата отдавна дебнеше Оги. Оглеждаше. Преценяваше. Обмисляше. Чудеше се, как да отклони вниманието му. Искеше да се вмъкне, да опустоши Долината.

Първо се преструваше на старица – жетварка – грохнала от умора, задрямала край реката. После – на тъмна мъгла, полегнала над житата. Вдигна се като черен облак, но Оги размаха криле и я отвя надалече.

Стана бик с огромни рога, но Дракончето вдигна пепел от изгорените стърнища, захвърли го в очите на бика и го прогони от Долината.

Накрая Сушата се превърна на змиеподобно крилато чудовище с 12 опашки. Сестра ѝ – Вихрушката танцуваше около нея. Въртеше се все по-бързо и по-бързо. Двете неусетно се доближиха до Долината. Издигнаха се над Планината. Но не можаха да излъжат Оги.

Сушата пусна летящите си кучета – Суховеите. Оги размаха крилете си. Образува се въздушна стена. Зад нея сияеха с всички цветове на дъгата крилете на Оги. Суховеите нападнаха, но силата им се вля в Огненото драконче и те се превърнаха на сухи листа.

Атакува и Вихрушката. Оги само леко я докосна. Тя се завъртя като пумпал. Оплете се в 12-те опашки на сестра си. Търкулнаха се Сушата и Вихрушката. Паднаха право в родната си пещера. Майка им – Жегата и татко им – Студът сигурно доста са се потрудили докато ги разплетат... Ами Пороят Ото, къде се дяна? Докато изучаваше вълшебното ключе, се озова заключен във водно кълбо. Там не можеше да го достигне Вихрушката. Сестра ѝ – Сушата напразно размахваше змийските си опашки, напразно налитаха нейните слуги – Суховеите. Ото бе неуязвим, но гневен. Ужасно се гневеше, задето не можеше да се включи в битката.

5_04_Бобрите

Привечер долетя Свраката.

– Идват! – изграчи тя и тупна наред поляната.

– Кой идва? – попита маймунката и ѝ донесе вода от Църцорко.

Изворчето едва капеше.

Свраката кимна. Благодарил на Ефу, но не можеше дума да издума. Пийна глътка вода и чак тогава проговори:

– Бобрите. Пристигнали са да строят водопровод от езерото на пъстървите до Божествения бряг. Били най-добрите строители отвъд океана.

– От езерото на пъстървите? – учуди се Ели и немощно повдигна главица.

Омайничето беше повехнало. Водата и тук – в Долината също не достигаше.

– Че то е празно, – обади се и малката круша Оли. – нали Ламята го отнесе, когато плени Ото.

– Ох-и! И откъде ще вземат вода? – недоумяваше Гарванчето.

– От подземното море. – отговори едър Бобър – Да ви се представя – Фон Бобриц - хидролог¹. Открихме море от питейна вода под тези планини. Девизът на фирмата ни е: “Здраво, чисто и прецизно!”

След него на поляната изскочи мускулест бобър с червеникава козина.

– Ще построим водопровода, без да стъпчем и една тревичка от зелените ви родни поля – О`Бобр - еколог².

– Това ще бъде най-изящният водопровод на света! Дьо Бобрѐн-архитект³.

Бобрите изглеждаха пъргави, любознателни и весели. Възхищаваха се от красивите гледки. Вкусиха от горските плодове. Сладкодумно разказваха: Колко богата ще бъде реколтата, след като построят водопровода. Колко много туристи ще пристигат от всички краища на света. Колко богати ще станат всички обитатели на долината, когато започнат да работят заедно с бобрите.

Скалата слушаше и обмисляше всички разговори. Наблюдаваше бобрите. Мислеше си: „Знаем, как да посрещаме гости... Ала с нашествениците не се церемоним...“ Скалата и мама Йоли се спогледаха. Разбраха се без думи.

Свечери се. Изгряха звездите – едри и бляскави. Светулките затанцуваха. Нагостени и уморени, бобрите се разположиха на поляната. Мама Йоли им наля по чашка крушовина. Повториха. Потретиха. Развеселиха се. Запяха. После пийнаха пак.

– Ох, колко много работа ни чака... – въздъхна Старият гарван.

– Не се тревожете. Ще прекараме трасето на водопровода по най-лекая път, с най-малко разходи. – успокои го Фон Бобриц. Трябва да се договорим с местните владетели. Кой е повелителят на Долината?

– Ние сме свободни! Нямаме господари. – ядоса се Омайничето Ели.

Бобрите се спогледаха.

– Извинете. Значи трябва да се обърнем към съвета на старейшините?
– галантно се поклони Дьо Бобрѐн.

– Нямаме старейшини. – обади се и Ефу. – Всеки има право да изрази мнението си по най-важните въпроси.

– Всенародно допитване? – замисли се О`Бобр. – Ще отнеме много време, а Сушата напредва...

---

¹ Хидролозите изучават подземните води, реките, езерата.

² Еколозите изучават равновесието в природата и се грижат за опазването на застрашените от изчезване растителни и животински видове.

³ Архитектът проектира сградите, грижи се те да са красиви, устойчиви и безопасни.

– Колко делово, практично и бързо организирате работата си! – запърха с мигли малката круша Оли – Но как решавате, кое място е най-добро за строеж?

– Отчитаме всички фактори. – Започна Фон Бобриц, разхождайки се из поляната като професор пред любимите си студенти. Е, малко залиташе, но надали някой забеляза това. – Първо – проверяваме местността. Второ – трябва да стигнем до най-близкото място, където рядко падат мъгли. Ще построим там летище и фабрика за бутилиране на водата. Трето – осигуряваме местни работници.

– Които ще спечелят много пари. – намеси се О`Бобр.

– Да, добрите майстори са на почит при нас. – присъедини се и Дьо Бобрѐн.

Ели и Ефу се спогледаха. И двете чувстваха, че бобрите не са искрени. Криеха нещо. Но какво?

Превъплътил си се в образа на Дан. Иска ти се да виеш срещу Луната... Пълнолуние. Преструваш се на очарован и възхитен. Дружелюбно размахваш опашка. „Попиваш“ всяка тяхна дума.

Пред такава възторжена публика те, разбира се, се надпреварват да разказват истории. Е, те са героите, то е ясно. Оли примира от ужас, подскача от радост – отвлича вниманието им.

Гарванчето Охи, скрито сред клоните на мама Йоли държи в човката си Лупата. Улавя Лунния лъч. Той преминава през Мадмоазел Фу и ласкаво те докосва. Гледаш бобрите в очите. Ясно чуваш мисълта, която те упорито се опитват да скрият:

„За по-малко от година подземните води ще бъдат изчерпани. Екологична катастрофа очаква Долината и Планината...“

Стана точно така, както предвидиха бобрите. За година-две Божественият бряг процъфтяваше.

Сушата, Жаждата и Гладът опустошаваха Долината и Планината на Перун и Тангра.

Брат брата убиваше заради капка вода. Земята се раздираше. Все по-гореща пара бликаше от недрата на планината, заедно с черен дим и пепел, които скриха слънцето.

Какво се случи после? Ще разбереш от „Оги и Вулкана“.

Все още не е късно да предотвратиш екологичната катастрофа. Как? Помисли! А докато мислиш, разбери, какво се случи във владенията на Зевс.

5_05_Пророчеството

Божественият бряг беше притихнал в очакване да се разрази гневът на Зевс. Седмици наред се носеха слухове:

Зевс бил все по-угрижен, все по-гневен.

Оня с шапката – във водното кълбо калѐн⁴ – щял вече да ни пази.

Строители отвъд Океана пристигнали да ни избавят от Сушата, ама искали страшно много пари...

Скакалецът Скокльо се вреше навсякъде. Смело скачаше из пазарищата и храмовете. Слушаше, запомняше, отсяваше чутото, но не вярваше на слуховете. Реши: „Да пие вода от извора.“⁵ – както казваше баба му.

Промъкна се в двореца на Зевс. С очите си видя пророчеството, записано върху каменна плоча. Чу мъдреците, които се опитваха да го разтълкуват. Тайничко го преписа.

Искаш ли да се опиташ да го разтълкуваш?

Ето предсказанието, преписано от Скакалеца. Той е написал слято някои думи, пропуснал е препинателни знаци и букви. Вместо всеки пропуснат знак е поставил снежинка: *. На някои места не е оставил разстояние между думите. Едно име е написал с малка буква.

За да е по-лесно за теб, в звукозаписа:

1. Ще казвам думата „интервал“ за местата, където Скакалецът правилно е отбелязал, че следва нова дума. В текста интервалите – разстоянията между думите, са отбелязани с чертичка.

На едно място Скок е слял предлога, с думата след него. На други две места – е съединил думи. Затова там чертичките, разделящи думите липсват. Надявам се, че вече си открил това.

2. Ще посочвам и броя на „снежинките“, които заместват букви или препинателни знаци.

3. Пропуснатите главни букви са изписани с по-голям знак #.

4. Улесних те – препинателните знаци са поставени. Гледай внимателно! Като имаш на разположение тази информация⁶, опитай се да разбереш предсказанието:

---

⁴ Калѐн – ковачите закаляват желязото като го нагриват в огнището и после го потапят в студена вода. Хората се каляват физически – спортувайки. Преодолявайки трудностите, човек се закалява психически – става по-издръжлив и смел.

⁵ Този израз означава: да потърсиш информация от тези, които знаят, какво се случва, защото направляват събитията.

⁶ Виж в речника значението на тази дума.

Цветеалено *_***_доолтара ** **_приблѳжи. #***жертва** **_#** *_
_езерото #** **_върне. #**_шапка**_щомпази, _Калин **_*****аз*.

Запиши отговора си. Провери го в „Тълкуване на предсказанието“. Къде е то? Ще разбереш от съдържанието на „Оги и Сушата“.

Зевс не беше забравил, че Сушата опустошава земите му. И не само неговите...

Питаше се: „Защо Перун, Тангра и Тор нищо не предприемат? Защо са се умълчали? Къде ли са сега?“

Мислеше си: „Ако бобрите на ХоГ и Ла Миа построят водопровода, ще победя Сушата... Но на каква цена?... Мога ли да пожертвам поданиците на Перун, за да спася моите?“

Ти как смяташ – може ли? И дали това ще помогне?

Питаи се: Дали Зевс ще сдържа гнева си, поне докато бобрите завършат строежа? *Запиши отговора си.*

А може би ще се случи нещо неочаквано? Позна. Наистина се случи нещо неочаквано.

Старият вълшебник, като разбра за пророчеството, обгърна Ели с магически образ на роза. Омайничето не искаше да се крие. Готово бе да пожертва живота си, за да спаси родния край от Сушата.

– Да бе, да! Саможертва... – презрително клатеше глава истинската Роза, възмутена, че някакво си омайниче ѝ е откраднало лицето. – Образът и славата са си мои. Аз съм царицата на цветята! Само аз съм достойна да крася олтарите на Зевс! – рече тя.

Повтори магическите думи, пожела си, временно да приеме образа на Ели, за да я изберат за жертвоприношението.

Вихрушката я грабна и я отнесе на Олимп – във владенията на Гръмовежца.

Всемогъщият Зевс, гледаше, как Ламята се разпорежда, а ХоГ снима ли, снима... Никак не му беше лесно да преглътне гнева си, но се налагаше... Че как иначе?! Какво са боговете, ако няма кой да вярва в тях? Какво са владетелите, ако нямат поданици?!

Дигите трябваше да бъдат издигнати, за да бъде спасен Божественият бряг! Налагаше се да изтърпи ХоГ и Ла Миа – та нали те доведоха бобрите...

Щом докосна земята „омайничето“ се превърна на Роза. Магията престана да действа. Вихрушката разбра, че са я надхитрили, но не се ядоса. Знаеше си, че не е от най-умните... Дожаля ѝ за цветето. Завъртя се на пета.

Изкопа дупка. Донесе вода. Засади Розата в подножието на планината – да гледа към Олимп, да се надява боговете да оценят аромата и красотата ѝ.

– Какво си с-с-се загрижила за тази измамница! – изсъска Ламята.

Върви! Вдигни покривите на къщите в Долината! И този път не се връщай без Ели!

Какво целят ХоГ и Ла Миа? Опитай се да предвидиш, как ще се възползват те от появата на Розата? Запиши отговорите си.

5_06 „Искрено и птично“

Слънцето залязваше. Червено сияние се виеше около повехналите треви и изсъхналите листа на дърветата. Върху най-ниския клон на Старата круша се бе настанила Свраката. Завистливо поглеждаше пъстрата есенна премяна на крушовото дърво – мама Йоли. Въртеше пред човката си една шишарка – като микрофон:

– Ах, колко си елегантна в новия стил „Суховей“! Как успяваш?!

Имаш над сто дъщери из Долината, как намираш време за себе си?

Зрителите на моето предаване „Искрено и птично“...

– „Искрено и лично“ е името на телевизионното предаване. – избоботи Скалата. – Стига си се правила на журналистка!

– Джаф, никой не се интересува от твоите измишльотини.

– Ох-и! Хи-хи! Стил „Суховей“! – гарванчето се превиваше от смях.

Дори и омайничето Ели – изнемощяло от жегата – се усмихна.

– Е, не е като моя официален тоалет... изпъчи се Свраката и протегна микрофона към цветето. – Какво мислиш за Пророчеството?

– Джаф! Какво пророчество?

– Като не гледате предаването ми... – Свраката се отдалечи от кученцето, подготви се да отлети, преди острите зъбки на Дан да я докопат. – За да спасим Пороя Ото и да върнем езерото на младите пъстърви, трябва да принесем жертва!

– Каква жертва? – ококори се малката круша Оли.

– Алено цвете е орисано да ни спаси от Сушата. – злокобно изграчи Свраката, доволна, че пак е в центъра на вниманието им. Подскочи и тикна микрофона в лицето на Ели. – Жреците скоро ще дойдат за теб. Какво чувства бъдещата жертва?

Ели преbledня. Стъбълцето ѝ клюмна. Ави я прегърна. Маймунката Ефу отблъсна Свраката. Дан ухапа опашката на нахалната “репортерка”. Ох размаха вълшебната си пръчица и Свраката бе пленена сред бодливите клонки на Вековната Мура Вемура.

– Посегателство срещу свободата на словото! – грачеше Свраката и напразно се опитваше да се измъкне. – И какво толкова?! Едно цвете! И без това живее само едно лято... А ти, Вемура, би могла да живееш още хиляди години... Оле-ле! Пусни ме! Пусни ме, ти казвам!

С проскубана опашка, здравата изподрана, Свраката успя да избяга. Ели припадна. Мама Йоли подаде на Оли билкова отвара – да свести Омайничето. Но малката круша не помръдваше – като омагьосана гледаше Ави.

С водната капка ставаше нещо странно. След всяка дума на Свраката, Ави погрозняваше, растеше и ставаше все по-страшна.

На ръцете ѝ се появиха остри ледени нокти. Това сякаш не беше тяхната Ави, а огромна ледена великанка⁷.

Ако помниш, кои са хримтурсите – готов си да продължиш.

5_07_Кралицата на ледените великани

Далече, далече – в непристъпните ледени полета на Йотунхейм, се издигат зъберите на страховит замък. На леден трон – голям колкото планина – седи Ави. Не иска да повярва, че се е превърнала в хримтурска кралица. Въпроси без отговор я измъчват. Разяждат малко по малко надеждата ѝ, че ще види отново родния край.

– Защо точно аз?! Кой ми причини това?! Каква е тая магия?

– Истинският образ на мислите и чувствата, скрити зад думите. Това е мъдростта на Водата.

– Мимир⁸? Ти ли си това?

– Да, Ави. Дори и боговете заплащат жестока цена за глътка от извора на мъдростта.

– Но аз не съм искала...

– Благословията и проклятието на познанието? Но го получи. Реши, как ще го използваш.

Досещаш се, как да спасиш Ави? Смяташ, да използваш силата на словото? Браво! Заслужи 100 точки съобразителност.

---

⁷ За ледените великани – хримтурси се разказва в митологията на скандинавските народи. Виж „Скандинавска митология“ в „Оги и кълбовидните мълнии“.

⁸ Герой от скандинавската митология. Виж „Оги и кълбовидните мълнии“.

Мислиш, че Ави ще възвърне красотата си? Отлично! Завоюва си и 100 точки предвидливост.

Надяваш се, че хримтурсите ще помогнат на Оги-екипа? Чудесно! Натрупа и запас от 100 точки творчество.

Превъплътил си се в образа на Оги? Впуснал си се да спасяваш Ави в ледената пустош? Малко зеленооко момченце сред ледените великани?! Браво на теб! Наистина си куражлия. Добави в дневника на приключението по 100 точки кураж и решителност.

Въвеждат те в покоите на хримтурската кралица.

– Господарке, лечителят дойде.

– Владее тайната на вечната младост. – шепнат си великанките. Любопитно те оглеждат.

– От вас зависи, дали вашата кралица ще възвърне красотата си. – казваш и строго се вглеждаш в очите на великаните, почтително свели глави до земята. И добре, че са се навели – иначе нямаше да виждаш очите им, защото главите им щяха да докосват облаците. – Обичате ли своята кралица? – питаш ги.

– Обичаме! Обичаме! Обичаме! – възторжено се провикват хримтурсите. Дъхът им едва не те отвява.

Великаните ахват от почуда – вместо острите ледени копия, които стърчаха от главата на Ави, сега златисти къдрици се вият край лицето ѝ.

– Уважавате ли решенията ѝ?

– Уважаваме! – прокънтява възторженият отговор на великаните.

Грозната снага на хримтурската кралица се гъне и извисява – става изящна, като вледенен водопад. Гласът ѝ като песен полита нашир и длъж:

– Моята повеля е: В мир да заживеят Йотунхейм, Асгард и Митгард⁹!

– Мир! Мир! Мир! – викат радостно хримтурсите и възхитени гледат прекрасното лице на Ави.

Мирът си е мир, но Сушата трябва да бъде прогонена, нали?

Време е да разбереш, как върви подготовката на зелената войска.

5_08_Зелената войска

Мислиш си: „Алчността и глупостта карат хората да унищожават горите. Довеждат Жегата и Студа...“ Решаваш да помогнеш на Оги-екипа? Заедно ще посадите дръвчета – зелените войни, които ще победят сушата?

⁹ Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и кълбовидните мълнии“.

Браво! Умееш да си поставяш конкретни задачи и да определяш не само близко-срочни, но и дълго-срочни цели. Заслужи по 100 точки предвидливост, мисловни умения и съобразителност.

Потърсихте закрилата на тъмнината – засадихте семенца от борови шишарки. Скътахте ги сред скалите. Жълдите заровихте в долината – там, където планината ги пазеше от следобедното слънце. Долу край реката, изнемощяла от жегата, скрихте в подмолите коренчетата на младите върби. Тополките бързо изправиха снага край язовира.

Жилавите брястове на хълма криеха дечицата си – сплели клони, готови за отпор срещу бури и вихрушки.

Хората се грижеха за плодните дръвчета. Ореховата градина край селото бързо се разрасна. Малките дрянчета смело плъпнаха по стръмнините, впиха корени здраво в земята.

Орлите и Оги се рееха високо в небето. Спускаха се стремително и прогонваха всеки, дръзнал да влезе в Долината или нарушил покоя на Планината. Разпереше ли криле Огненото драконче, сянката му покриваше младите дръвчета. Даваше им отдых, пазеше ги от безмилостния пек. Поточето бе почти пресъхнало. Промъкваше се между скалите, криеше се в пещерите – за да запази за младите фиданки водата, която Сушата все още не бе успяла да заграби.

Старият гарван Ох ги учеше, как да устояват на магиите на Ламята.

Скалата им разказваше за славните битки на зелените войни.

Птиците прогонваха вредителите, но дръвчетата бяха още малки. Сушата знаеше, че лесно ще ги победи. Може би затова още не ги нападаше. Не ѝ беше интересно да воюва с дечурлига.

Ала да подценяваш противника, не е най-добрата стратегия¹⁰, нали?

Дръвчетата растяха и крепнеха. Най-жилави бяха дрянчетата. Изпробваха клоните си – огъваха ги като лъкове, учеха се да хвърлят камъни – като с прашки.

Най-интересни бяха уроците на Вековната Мура. Вемура им показа, как да събират влагата от въздуха. Ох им повери тайните думи, с които да призовават дъжда.

Трябва да се спечели време, да се отлага решаващата битка, докато дръвчетата пораснат поне още малко.

Предлагаш, някой да отвлече вниманието на Ламята? Кой?

Запиши отговора си.

---

¹⁰ Стратегията е наука и изкуство за водене на война, умение, така да организираш борбата си, че да защитиш своята идея или да победиш врага.

5_09_Хитрини

Вихрушката не се свърташе на едно място. Най-често се навърташе около плененото езеро и Пороя Ото – затворени в магическото кълбо. Ламята знаеше, че там ще я намери.

– Доведи Омайничето Ели. След жертвоприношението ще пусна Ото. Ще бъде твой.

Очите на Вихрушката светнаха от радост.

– Ще използваме заклинанието, за да заключим и Ели в магическото кълбо. – промърмори ХоГ, но Ламята го чу.

– Искат ли да научиш заклинанието, нали? Червей такъв! Махай се от тук!

ХоГ се поклони доземи и бързо се отдалечи. В това време Скакалецът незабелязано изскочи от джоба му. Вихрушката не го забеляза. Скокльо се скри в диплите на роклята ѝ.

Ламята прошепна заключващото заклинание. Скакалецът го чу. Запомни го. Вкопчи се здраво в полите на Вихрушката. Тя шеметно се завъртя и изчезна.

Полите на вихрушката се увиваха около зъберите на планината, метяха стръмнините, заплитаха се в клоните на вековните дървета. На едно от тях бе и гнездото на гарвана. Скакалецът скочи при Ох, разказа, какво се е случило, написа заклинанието. Дали старият гарван – вълшебникът Ох ще успее да го промени?

Вихрушката се втурна към Ели, но Ох изрече някакви неразбираеми думи и тя изчезна, а заедно с нея и червеното омайниче Ели.

– Ами сега?! – вайкаше се малката круша – Плениха Ото, а сега и Ели.

– Ох-и! И толкова много дръвчета пострадаха. – гарванчето превърза ранения клон на мама Йоли.

– Не се тревожете. Успях да обърна заклинанието на Ламята. – Старият гарван въздъхна с облекчение.

Дали вълшебникът Ох се е справил? Скоро ще разбереш:

– Нос-с-сиш ми това мъртво цвете?! – съскаше Ламята и гневно стрелкаше с очи Вихрушката. – Изгубила с-с-си с-с-семенцата му. С-с-сега за нищо не с-с-става!

– Защо не използва заклинанието? – запита ХоГ. – Забрави ли го?

Вихрушката мълчеше, дума не можеше да издума.

– С-с-сега ти ще бъдеш заключена! – рече Ламята и изрече заклинанието.

Но вместо да окове Вихрушката, внезапно тя самата се озова в прозрачното кълбо. А плененият Порой, езерото на младите пъстърви, Омайничето Ели и Вихрушката изчезнаха.

5_10_Кой може да победи Сушата?

Ото и езерото се завърнаха. Каква радост настана, не можеш да си представиш. Омайничето Ели оживя. Магията на Гарвана го бе спасила. Дори и листенцата си намери. Поля ги с водича от изворчето в подножието на Скалата и стана още по-красиво.

– Радостта си е радост, но не бива да забравяме, че Сушата все още броди из Долината – въздъхна Вековната Мура.

– Не се тревожи, Вемура! Ще се справя със Сушата! – изпъчи се Пороят.

– Ох-и! И това ми било порой! Хи-хи! Кожа и кости! Погледни се, де!

– Гарванчето е право – мама Йоли загрижено погледна Ото. – Трябва първо да възвърнеш силите си.

– Ото, помисли, преди пак да се втурнеш. – Старият гарван изгледа строго Пороя.

– След такава страшна суша, ти само ще донесеш нови беди и страдания в Долината. – обади се и маймунката Ефу.

– Ама аз няма да слизам там! – оправдаваше се Ото – Ще вкарам Вихрушката и Сушата в пещерата. Ще ги заключа.

Как мислиш, ще успее ли Ото да победи Сушата по този начин? Да? Сам? Сам Пороят не би могъл да се справи.

А и да е заключена в Пещерата, Сушата пак ще може да призове своите верни кучета – ветровете-суховеи. Губиш 10 точки предвидливост.

А дали Зевс ще може сам да победи Сушата? Не?

Не може. Прав си. Гръмовержецът разбира това.

Питаеш се: „Защо тогава позволява на бобрите да строят водопровода?“

А кой ти е казал, че боговете винаги са справедливи? Особено Зевс – прочут със своя гневен нрав...

Смяташ, че е необходимо друго решение? Потърси го веднага! Запиши го в Дневника на приключението.

Време е да разберем, какво се случва на Божествения бряг.

Строежът на дигите и водопровода приключи. ХоГ се разплати с бобрите и побърза да ги отпрати. Зае се с рекламната кампания. Трябваше час по-

скоро да привлече много туристи. Искаше да спечели големи пари. И то бързо! Докато я няма Ла Миа всичко спечелено оставаше за него. На фона на Олимп се кипреше Розата – щастлива, че ХоГ я е избрал да представя Божествения бряг.

Зевс насмешливо погледна Червея и Розата, които правеха поредния рекламен видео-клип. Не му беше до тях. Трябваше да измисли, как да прогони Сушата, как да спаси поданиците си, а и не само своите... „Къде ли е Перун?“ – питаше се Зевс. *Ще разбереш от „Оги и Халата“.*

Знаеш вече – магията не можа да заблуди Ламята. Тя се ядоса на Вихрушката и я изпрати пак да отвлече Червеното омайниче – Ели. Всичко живо се изпокри – страхуваха се от гнева на Ламята. Тя размаха дванайсетте си опашки – всяка със сраснал рог накрая.

Вихрушката хукна, та се не видя. Развъртя се, сграбчи покрива на някаква къща в Долината. Кой знае къде го отнесе. Спусна се към язовира. Прекърши няколко млади тополи. Опита се да изтръгне едно брястче, но не успя. Жилавите клони на старите брястове здравата я пердашеха. Младите борчета и елхички боцкаха нозете ѝ. Дрянчетата стреляха с лъкове и прашки. Залп след залп ореховата артилерия я засипваше. Храсталаците я препъваха, скубеха косите ѝ, раздърпаха полите ѝ. Зелената войска задръжно я прогони от Долината.

Изкатери се Вихрушката в Планината. Отправи се към полянката на Оги-екипа. Закръжи около езерото, но не можа да припари дори до водата. Планинските ветрове я отблъснаха. Вихрушката се отдръпна. Всички помислиха, че е победена. И точно тогава тя се спусна към Ели. Изскубна цветето. Алените му листенца закръжиха край нея. Тя се въртеше все по-бързо и по-бързо и изчезна. Семенцата – дечицата на Ели – се разпиляха около езерото. Оги се завърна точно в този миг. Едно зрънце скочи в пазвата му. Огненото драконче го скъта до сърцето си и размаха криле.

Семенцата се скриха в пръстта. Зимата ласкаво ги загърна в снежен кожух. Нахлупи ледени калпаци на върховете. Пролетното слънце погали земята. Калпаците се плъзнаха и тупнаха в езерото. Разтопиха се. Поточето запя. Скалата се засмя. Децата на Ели – малките червени омайничета подадоха главички от пръстта, надникнаха да видят, какво става.

– Ален венец разцъфна около езерото. Децата на Ели се родиха. –
развика се Свраката.

А до сърцето на Оги малката Ели-О радостно потрепна и отново се спотаи. Тя знаеше – Огнената вселена я очаква...

Предстои ти трудна задача:

Да предвидиш поведението на Зевс, като се съобразяваш с това, което знаеш за него. Какво ще направи той? Запиши предположенията си.

5_11_Задружно

Кой би повярвал, че Зевс – Гръмовецът ще преклони глава и почитателно ще помоли хримтурсите за помощ?! Но точно това се случи. Понякога и боговете дори трябва да укротят гордостта си, да намерят съюзници, за да опазят своя свят...

Предвождани от красивата си кралица, ледените великани натовариха желязната колесница на Тор с айсберги¹¹. Зевс ги обгърна с облаци – да не се стопят по пътя. Разпръснаха ги из езерата и реките на Божествения бряг и планините на Перун.

Скоро запяха потоците. Вдигнаха глави цветята. Изправиха снага зелените войни – дърветата. Пороят Ото възвърна силите си. Време беше за решителна битка със Сушата.

Но битка нямаше. Сушата просто изчезна. Скри се вдън земя. Задружните усилия на хримтурси, богове и хора я уплашиха. Знаеше си тя, че ще я победят, затова избяга. А заедно с нея хукна и Вихрушката.

Пороят Ото откри Ели изнемощяла от горещината и от вихрения полет. Вихрушката бе изтървала омайничето близо до мястото, където вехнеше Розата. Заклинанията на стария гарван Ох пак спасиха цветето. Ели се усмихваше и се радваше на вестите за малките омайничета, поникнали на брега на езерото.

Ако си прочел „Оги и Сушата“, готов си за последното изпитание.

Отговори:

В началото на тази история Ото изчезна. Защо?

Какво промени външния вид на Ави? Припомни си края на „Искрено и птично“.

Какво ново, могъщо вълшебство използва Оги-екипът?

Е, с всички тези вълшебства – готов си за следващата битка в „Оги и Халата“.

5_12_Речник към „Оги и Сушата“

Айсберг –ледена планина, плаваща в океана.

---

¹¹ Виж значението на тази дума в речника към „Оги и Кълбовидните мълнии“.

Архитектът проектира сгради. Определя, какъв ще бъде външният и вътрешният им вид. Преценява, как сградата ще се впише в околната среда.

Бобър – бозайник, който живее край реките. Бобрите строят бентове, за да си направят вирчета, в които да плуват, защитени от по-свирепите обитатели на реките и крайречните земи.

Всенародно допитване се прави, когато се обсъжда много важен въпрос, от решението на който зависи бъдещето на много хора. Например, Норвегия не е член на Европейския съюз, защото повечето норвежци смятат, че това няма да е полезно за тях. Те изразиха мнението си на всенародно допитване.

Девиз – Думи, изразяващи нещо особено важно за човек, група хора, фирма или държава.

Например по време на Априлското въстание, върху знамената е бил избродиран девизът „Свобода или смърт!“

Върху българския национален герб е изписан девизът: „Единението прави силата!“

Дьо – Френският крал е награждавал своите приближени със земи, замъци и с правото да изписват пред името си тези три буквички – знак, че са заслужили неговата благодарност. Децата и внуците им запазили тази добавка към имената си. Смятали се за благородници или аристократи.

Еколòг – Проучва растенията и животните, застрашени от изчезване. Търси причините за замърсяването на природата и начини за опазването ѝ.

Емблема – Символичен образ на понятие или идея.

Като видим лъва, изправен на задните си крака, избродиран върху калпаците на Ботевите четници – разбираме без думи: Борба за свободата на България!

Ако на твоята значка има изобразен еделвайс – значи обичаш природата. Това цвете, което расте високо в планината, по непристъпните канари и върхове, често е емблема на туристическите дружества.

Жертвоприношение – В древни времена хората вярвали, че могат да умилостивят боговете и да получат помощ от тях, ако им дадат дарове – плодове, зеленчуци, цветя или животни.

Жреците тълкували волята на боговете и приемали даровете за тях.

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Мисия – отговорна задача

О`** – Ирландците след личното си име понякога добавят буквата **О` – внук на ... Като фамилно име – използвали името на своя клан.

Свобода на словото означава, че според законите, всеки има право да изрази своето мнение, но е длъжен да уважава и мнението на другите.

Сондирам – пробивам дупки дълбоко в земята, за да търся полезни изкопаеми, питейна вода или да разбера, има ли опасност от свличане на земни маси.

Старейшини – най-мъдрите хора от племето, които решават важни въпроси, свързани с неговото бъдеще.

Фон – Немските владетели награждавали своите приближени със земи, замъци и с правото да изписват пред името си тези три буквички – знак, че са заслужили тяхната благодарност. Децата и внуците им запазили тази добавка към имената си. Смятали се за благородници или аристократи.

Хидролог – изучава водите: питейната вода, езерата, реките, блатата.

5_13_Тълкуване на предсказанието

Ако си записал в дневника на приключението: Цвете алено с лъжи до олтара ще се приближи. – печелиш по 10 точки съобразителност, творчество и умело боравене със словото.

Ако си разбрал, че става дума за саможертва, а не за жертва – заслужено получаваш 50 точки мисловни умения и 10 точки сила.

Ако си наясно, че шапката, която Вихрушката нахлуни на главата на Ото, ще му помогне да опази Калин-Орела – заслужи 50 точки досетливост. Запиши ги в дневника на приключението. Ше ти потрябват.

А ето и целия текст на предсказанието:

„Цвете алено с лъжи
до олтара ще се приближи.

Саможертвата на Ели
с езерото Ото ще върне.

Той шапката щом пази,
Калин ще предпази.“

5_14_ Тайно оръжие – НЗЦ (намерения, задачи, цели)

Инструментът за мислене НЗЦ ще те научи да подреждаш и организираш не само мислите, но и желанията си. Как ли? – Стъпка по стъпка.
„Н“ означава „намерения“, „З“ – „задачи“, „Ц“ – „цели“.

Често си мислиш, може би: „Би било хубаво да...“:
Да плувам най-бързо от всички в училище... (Но те мързи да ходиш на тренировки, нали?)
Ех, да можех да пея като... (Но не ти се ще да учиш и репетираш от тъмно до тъмно...)
Без упорита работа, намеренията си остават само мечти. Много труд е нужен, за да стигнеш до стълбичката на победителите.

Но намеренията са важни – не ги подценявай!

Може да имаш съвършен слух. Може да скрибуцаш денонощно. Може да имаш най-добрите учители и всеотдайни родители. Ала ако ти не искаш да бъдеш музикант, ако само се подчиняваш на желанията и намеренията на родителите си, е... – ясно е, какво ще стане...
Желанието те окриля. Възнамеряваш ли да направиш нещо – полагаш усилия. Амбицираш се. Укрепва волята ти да постигнеш целите си.

Цели

„Искам да стана състезател по плуване!“ Твърдо и уверено изразено намерение. Обмислени и подредени цели:

Близко-срочни цели

Да поправа тройката по математика. (В отбора по плуване приемат само с успех над 4,00.)

Задачи:

Да ходя на консултации по математика

Всеки ден да решавам по 10 задачи.

Да умилостивя мама – да ме пусне на тренировки. (С татко е лесно – на моя страна е.)

Задачи:

Ще помагам. Ще хвърлям боклука. Ще си пера сам чорапите. Няма да разхвърлям дрехите си.

Ще запозная мама с майката на Петьо. Тя все разправя, как синчето ѝ спряло да боледува, откак тренира плуване.

Ще мия прозорците на съседката, за да събера пари за такса.

Да убедя учителката по физическо, че съм подходящ за състезател по плуване.

Задачи:

Ще тренирам. Ще задържам дъха си.

Ще тичам по 2 км дневно.

Ще правя дихателни упражнения.

Средно-срочни цели

Да овладее основните състезателни стилове по плуване.

Задачи:

Ще събера парите от Сурваки и от рождения си ден. Няма да ги харча за бонбони и комикси. С тях ще си платя курса по плуване.

Ще участвам в летните състезания.

Да се запозная с тренъорите от школата по плуване.

Задачи:

Ще разуча, кога ще има състезания. Ще ги посетя.

Ще разузная, кои са най-добрите тренъори.

Ще разбера, кога и как бих могъл да вляза в отбора.

Ще избира най-добрия тренъор.

Да ме изберат в отбора на училището.

Задачи:

Ще участвам във всички състезания между класовете.

Ще правя упражнения, за да заякна.

Ще се класирам сред първите трима – победителите в моята възрастова група.

Дългосрочни цели

Да победея в общинските състезания след 2 години.

Да участвам в национални състезания след 3 години.

Сред 4 години да вляза в националния средношколски отбор.

Как ти се струва? Ще успее, нали?

Знае, какво иска. Подредил е целите си и задачите, чрез които ще ги постигне. Стъпка по стъпка.

Вече разбра – целите се подреждат като етажите на една сграда. Задачите са като стъпалата. Подредиш ли ги добре, поставиш ли стабилни основи – ще съградиш своята сграда, ще постигнеш целите си, ще изпълниш намеренията си. Да обобщим накратко:

Целите са близко-, средно- и дългосрочни. Задачите ни помагат да постигнем целите си, чрез конкретни действия. Изпълнявайки една задача, можем да пристъпим към следващата – по-трудната. Достигнем ли една цел, ще се насочим към друга.

Важно е да знаем целите на приятелите или враговете си, за да постъпваме правилно, да решаваме по-бързо и точно проблемите или още по-добре – да ги предотвратяваме.

5_15_ Защо Оги-екипът победи?

Може би, защото внимателно обмисляше поведението на всички участници в това приключение...

Бобри

Намерения

Да докажат майсторлъка си
Да ги признаят за най-добри строители.
Да спечелят много пари.

Близко-срочни цели

Да се харесат на Оги-екипа
Да им повярват обитателите на Долината.
Да ги убедят да приемат построяването на водопровода.

Близко-срочни задачи

Да научат езика на местните.
Да ги опознаят.
Да намерят начини да им въздействат.

Средно-срочни цели

Да използват местните за тежката и нископлатена работа.
Да ги подчинят. Да ги накарат да бъдат послушни и безропотни.
Да им плащат колкото се може по-малко.

Средно-срочни задачи

Да опознаят и използват уменията на местните.

Да разберат, каква е най-малката сума, с която ще могат да подмамат обитателите на Долината да работят за тях.

Да осигурят реда с помощта на местните владетели.

Дългосрочни цели

Да построят водопровода.

Да построят на най-подходящото място фабриката за бутилиране на вода и летището.

Да заграбят бързо и незабелязано и последната капка чиста питейна вода от планините на Перун.

Дългосрочни задачи

Да прокарат трасето на водопровода по най-лекия път, за да бъде и най-евтино построяването му.

Отчитане на факторите, от които зависи успешното построяване на фабриката, летището, водопровода.

Да опазят тайната. Каква е тя?

Вихрушка

Намерения

Да се весели.

Да си поиграе.

Да се хареса на Ото.

Близко-срочни цели

Да е по-добра в игрите и шуротиите от сестра си.

Да я похвалят мама и татко.

Да е доволна Ламята.

Средно-срочни цели

Мама и татко да я обичат повече от сестра ѝ.

Хора, животни, дървета – да се страхуват от нея повече, отколкото от Сушата.

Ламята да ѝ се доверява и да ѝ възлага важни задачи.

Дългосрочни цели

Да стане придворна дама на Ла Миа.

Да танцува пред Зевс.

Пороят Ото да се влюби в нея.

Суша

Намерения

Да граби реколтата.

Да сплашва хора и животни.

Да унищожавя растенията.

Близко-срочни цели

Да опустоши Долината

Да подчини Оги

Да превърне обитателите на Долината в свои слуги.

Средно-срочни цели

Да стане по-могъща от Жегата и Студа.

Да използва силата на Ламята.

Да изучи магиите ѝ.

Дългосрочни цели

Да надхитри Ламята.

Да подчини Зевс и Перун.

Да стане повелителка на тези земи.

Роза

Намерения

Да стане известна.

Да ѝ се възхищават.

Да я боготворят.

Близко-срочни цели

Да излъже Вихрушката, че тя е цветето от пророчеството.

Да я посадят край олтара на Зевс.

Да стане емблема на Божествения бряг.

Средно-срочни цели

Да ѝ се молят.

Да ѝ носят дарове.

Да я хареса Зевс.

Дългосрочни цели

Да бъде любимка на Зевс.

Да я възнесе на Олимп.

Да стане царица на цветята – дясна ръка на богините на Земята.

Ламя

Намерения

Да надхитри.

Да победи.

Да властва.

Близко-срочни цели

Да плени и унищожи Огненото драконче, преди да порасне.

Да пороби или отстрани приятелите му.

Средно-срочни цели

Да узнае тайната, пазена от Огнените дракони

Да наруши екологичното равновесие на нашия свят.

Дългосрочни цели

Да стане владетелка на Огнената вселена.

Да унищожи нашия свят.

ХоГ

Намерения

Да бъде велик!

Близко-срочни цели

Да печели. Да трупа богатства.

Да мами Ламята.

Средно-срочни цели

Да завладее Долината и Планината.

Да открадне, да научи магиите на Ламята.

Дългосрочни цели

Да използва Оги и неговите приятели.

Печелиш 50 точки доверие и 10 точки внимание, ако си записал поне част от важната информация:

„Дървесните червеи също са нужни за опазване на екологичното равновесие. Тяхната мисия е да прочистват мъртвите дървета, за да могат по-бързо да растат живите – да бъдат здрави и силни, да прочистват въздуха.“

Зевс

Намерения

Да спаси поданиците си.

Да надхитри Ламята.

Да използва ХоГ и Бобрите.

Близко-срочни цели

Да осигури вода.

Да предпази Божествения бряг.

Близко-срочни задачи

Да осигури построяването на водопровода.

Да се издигнат дигите.

Средно-срочни цели

Да прогони Сушата.

Да се отърве от Ламята и ХоГ.

Средно-срочни задачи

Да намери съюзници в борбата със Сушата.

Да не позволи на ХоГ и Ла Миа да го използват.

Дългосрочни цели

Да има повече поданици.

Да побеждава враговете си.

Дългосрочни задачи

Да се грижи за поданиците си.

Да разгадава намеренията на противниците си.

Да измисля, как да ги победи.

5_16_Библиография към „Оги и Сушата“

ВРЕМЕ И КЛИМАТ. – София : Издателство ПРЕС, 2005. – 32 с.

- Суша – с. 13. – (Искам всичко да знам)
- Воден цикъл – 16 – 17 с.
- Облаци – 18 – 19 с.

ГРОМАН, Джеф. Неспokoйната планета земя. – София : ФЮТ, 2002. – 96 с.

- Суша – с. 46 – 49.

ЕКОЛОГИЯ. – София : Издателство ПРЕС, 2005, – 32 с. – (Искам всичко да знам)

МАСАРУ ЕМОТО. Тайните послания на водата. – София : “Авлиго”, 2006. – 160 с.

5_17_Прочетѝ!

Тайното оръжие ГТД (гледна точка на другите) те очаква в „Оги и Халата”, заедно с много приключения и вълшебства.

Ако искаш да разбереш: Недоверието може ли да убива? Ще разгадае ли Халата коварните замисли на Ламята? Ото ще спаси ли Скакалеца и Змийчето? Прочети:

6. „Оги и Халата“

Съдържание

	Епизод №
Предателство?	6-01
Военен съвет	6-02
Кои са най-големите опасности за орлетата?.....	6-03
Самоомагьосване.....	6-04
Нападението	6-05
Гергьовден	6-06
Вълшебството на Питанка	6-07
Мълчана вода	6-08
Магии	6-09
Фолклорна енциклопедия към „Оги и Халата“	6-10

Речник към „Оги и Халата“.....	6-11
Библиография към „Оги и Халата“.....	6-12
Тайното оръжие ГТД	6-13
Прочети!	6-14

6_01_Предателство?

Маймунката Ефу дотърча на поляната. Много бе разтревожена. Разказа, че заран, когато орачите разорат и засеят нивите, се спуска тъмна мъгла и смита всичкото жито, дето са го сели.

Долетя и Свраката. Разкрещя се:

– Тъкмо се раззелениха житата и пристигна Градушката. „Аз, казва, меся зеления хляб.“ И като започна... Здраво стъбълце не остана...

– Ох! Тежка година се задава, гладна година... – въздъхна Старият вълшебник.

– Щом толкова рано започнаха градушките... – Вековната мура Вемура тъжно сведе клони.

– Ох-и! Нали прогонихме Градушката¹²?!

Малкото гарванче сърдито подскочи и кацна на Скалата. Тя сънливо отвори очи и го сгълча:

– По-тихо! Остави ме да си почина.

– Ох-и! Имаме сериозен проблем – някой иска да унищожи реколтата.

Е, ако внимателно четеш, ще отгатнеш, кой е този „Някой“. Запиши отговора си. Ако си отговорил: „Сушата“ или „Градушката“ – не си сгрешил. Но сега се е появил някой, който може да се превръща и на суша и на градушка, и на пороен дъжд по време на жътва. Кой умее това ли?

Фолклорната енциклопедия¹³ ще ти помогне да отговориш сам на този въпрос. Запиши отговора си¹⁴.

– Джаф! Винаги надушвам предателството.

¹² Виж „Оги и Градушката“.

¹³ Погледни съдържанието, в началото на „Оги и Халата“. Виж, на коя страница е Фолклорната енциклопедия.

¹⁴ Ако си отговорил „Халата“ – печелиш по 100 точки наблюдателност, любознателност и информация.

– Ох-и! И само защото във Фолклорната енциклопедия пише, че Халата се спуска над узрелите жита като черен облак, че развява дванайсетте си опашки и пороен дъжд руква от тях...

– Джаф! Пороен! Пороят отвлича узрялото жито!

– Но това не значи, че точно Ото ще бъде този порой. – възрази Оли.

Дан изръмжа срещу малката круша:

– Тук друг Порой няма!

– Ох-и! – гарванчето изтрака с човка – И все пак – не мога да повярвам. Не!

– Джаф! Ото е видял черните, зелени и бели хлябове на трапезата на Сушата, но не ни предупреди...

– Може да не е съобразил. Всичко се случи толкова бързо... Ох-и!

– Бързо се е ориентирал, откъде духа вятърът... Ото вече е пръв помощник на Халата. – вирна опашка Свраката, горда, че пак първа е донесла важната новина.

– Не ти вярвам! – възмути се Ели.

– Стига си разнасяла клюки! – Вемура размаха бодливите си клонки.

– Аз?! Клюки?! – възмути се Свраката. – Никога! Само информация от първа ръка. От най-първа! Самият Перун ми го каза...

– Ох-и! И какво точно каза? Повтори! Дума по дума!

Свраката се опита да говори с дебел боботещ глас:

– „Халата пак замисля нещо. Кипят Казаните¹⁵, а Пороят се навърта край тях...“

– Не е казал, че Ото ни е предал. Може да се опитва да разузнае...

Ти как смяташ? Предател ли е Пороят Ото? – Да?¹⁶

Казваш, че преди да обвиняваме или оправдаваме, трябва да научим неговата гледна точка? Браво! Открил си тайно оръжие – съчетало вълшебството на змийчето Питанка и силата на шапката-невидимка. Искаш да разбереш гледната точка на Пороя Ото?¹⁷

---

¹⁵ „Казаните“ се намират в планината Пирин, близо до най-високия връх – Вихрен. Това са дълбоки котловини, скътани сред непристъпни канари, по които растат еделвайси. Мъглите често се стелят над Казаните. Облаците се спускат ниско и ги изпълват. Погледне ли ги човек от високо, сякаш нещо там ври и кипи.

¹⁶ Много лесно раздаваш присъди... Губиш 10 точки доверие.

¹⁷ Още не си готов за това. Не си събрал достатъчно информация. Заслужи по 100 точки добронамереност и предвидливост.

Скакалецът Скокльо бе необичайно мълчалив. Прошепна нещо на Ели и хукна нанякъде. Явно замисляше нещо...

Омайничето бе много разтревожено – чувстваше, как недоверието към Ото нараства. Съмненията обхващаха дори мъдрата Вековна Мура Вемура и грижливата мама Йоли.

Само Скалата дремеше и се усмихваше. Тя не се страхуваше от Халата. Не чувстваше глад. Но все пак и тя е част от Оги-екипа, нали? Значи не ѝ е безразлично, какво ще се случи...

Мислиш, че е време да използваш вълшебния инфоглед? Приел си образа на кученцето Дан? Насочваш вълшебния инфоглед към Скалата. Мислиш си: „Скалите живеят най-дълго, знаят толкова много...“

– Знам, – сякаш прочела мислите ти, отговаря тя – но смятам, че трябва сами да се научите да търсите и намирате нужните знания. На готово всеки знае... Дан! Не си играй с инфогледа!

Кученцето засрамено подви опашка.

Губиш 10 точки решителност.

6_02_Военен съвет

Оги-екипът се събра на военен съвет.

Кученцето Дан продължаваше да настоява, че надушва предателство.

Малката круша Оли търсеше решение на най-важния въпрос: Как да се изхранят през зимата?

Гарванчето напомняше, че първо трябва да се подготвят за битка с Халата. Ели все говореше за доверието: Колко лесно е да го изгубим. Колко важно е да го съхраним.

– Първо да опазим децата на Картала! – Огненото драконче полетя към гнездото на кръстатите орли.

– Прав е Оги. – въздъхна Вемура.

– Халата не е глупава... – мама Йоли погледна въпросително Стария вълшебник.

– Ох! – той тежко разпери криле – Докато змейското опълчение е далече...

– Ох-и! Имаме само една надежда – Картала и семейството му.

– Джаф! Само те биха могли да спрат Ламята и Халата.

– Значи? – малката круша Оли повдигна въпросително вежди.

- Ще ударят орлетата... – тихо промълви маймунката Ефу.
- Докато са малки и слаби...– натъжи се омайничето Ели.

Ако ще браниш крепост – открий, къде са най-уязвимите ѝ места! За орловото гнездо това са...? Орлетата, разбира се. Питал си се, какво ги застрашава? Браво! Получаваши по 10 точки добронамереност, предвидливост и съобразителност.

Кой най-добре знае, какви опасности грозят дечицата му? Родителите, разбира се. Използвай това, което знаеш за птиците. Отговори:

Какво застрашава орлетата?

Запиши отговорите си. Играй честно, не надничай!

Свери отговорите си:

6_03_Кои са най-големите опасности за мъничките орлета?

- Дъжд. Студ.

Да измръзнат. Докато им пораснат перцата орлетата може да измръзнат. Телесната температура на птиците е по-висока от тази на бозайниците.

- Глад.

Дори най-малките пtiчета се нуждаят от много храна за да пораснат. За да отгледа дечицата си, малката лястовичка, например, улавя 5-10 хиляди насекоми, докато пtiчетата се научат да летят и сами да си намират храна. За един сезон родителите – двойка лястовици – унищожават един милион вредители!

- Да паднат, да се разбият на земята.

Докато се учат да летят малките могат да паднат или да се ударят в скалите.

- Да ги изядат

Докато са мънички орлетата са лесна плячка за много зверове.

*Изпробвай още веднъж силата на мисълта си – спомни си: Според вълшебните приказки, **кой** застрашава най-често орлетата¹⁸?*

Всеки верен отговор ти носи по 10 точки познание и сила. Запиши ги в дневника на приключението.

---

¹⁸ Змията, разбира се! Внимателно си чел вълшебните приказки. Печелиш по 100 точки внимание и познание.

6_04_Самоомагьосване

„Ще се случи нещо непоправимо...“ – предчувстваш, но не знаеш, какво да очакваш.

Превъплътил си се в образа на омайничето Ели. Май никак не е лесно да си цвете. И най-лекият полъх на вятъра те огъва до земята. Слънцето припича безмилостно. „Ех, да можеше да е вечна пролет...“ – мислиш си и бдително се оглеждаш, но не се случва нищо особено.

Днес така, утре – пак същото. Тишина и спокойствие. Облаци пазят поляната от силното обедно слънце.

Маймунката Ефу се разхожда из Долината. И там всичко е спокойно. Само дето са се навъдили много комари. Хапят безмилостно. „Е, какво да се прави... Ако това е цената на спокойствието – ще ги изгърпим...“ – мисли си Ефу и напразно се опитва да прогони комарите.

- З-з-запази спокойствие! – бръмчат те и злобно забиват жила.
- Джаф! Кръвопийци! – ядосва се Дан и маха яростно с опашка.
- Ох-и! Изпиха ми кръвчицата! – маха с криле Гарванчето и кълве де когото свари.

Комарите, обаче, прииждат – не може да ги изяде всичките. Пълчища!

Карталът лети високо – наблюдава небето. От хоризонт до хоризонт от Халата ни вест, ни кост.

Дан също разузнава – от ХоГ и Ла Миа няма и следа – сякаш никога не са съществували. Ала и Оги не се вижда никъде. Мама Йоли и малката круша Оли дремят. Скалата мълчи. Пълно спокойствие. Нервнички само Гарванчето.

- Ох-и! Защо да се мъча да уча вълшебства? Дори комарите не мога да прогоня с тях. А и враговете ги няма. Изчезнаха.

Гарванът Ох явно не може да излезе на глава със синчето си. Охи предпочита да си играе край поточето.

Но къде е бистрата вода, която скачаше от камък на камък? Май и тя е заспала? Вече е зелена. Блатясала е.

Застой. Сякаш времето е спряло. Или може би могъща магия е изолирала Оги-екипа?

- Заключени сме във времето и пространството! – провикваш се, но нали си се превъплътил в образа на омайничето Ели, гласчето ти едва се чува. Все пак успяваш да пробудиш Ох.
- Пожелахме да изчезнат враговете ни, за да живеем безгрижно... Самоомагьосахме се... – Старият вълшебник тъжно те поглежда.
- Благодарим ти, Ели! Спаси ни от нас самите. – Вековната Мура Вемура изправи снага.

– Ох-и! – подскочи Гарванчето – Тате, искам да изуча всички магии, които знаеш!

Браво! Макар и слабо, гласчето ти развали една от най-силните магии на Ламята. Спаси Оги-екипа.

Заслужи по 100 точки предвидливост и досетливост.

Потърси път към победата!

6_05_Нападението

Нападението на Халата бе внезапно. Уж я познавах, но никой не подозираше, че ще се появи на разсъмване. Всички още спяха. Тя се промъкна толкова тихо, че никой не я усети. Стигна до най-високия връх. Спусна се стремително към канарата с орловото гнездо. Завъртя се около него и аха – да грабне едното орле...

Орлицата я клъвна. Халата изфуча. Карталът размаха криле. Отблъсна я. Изтласка я далеч от гнездото. Поведо градоносните облаци срещу нея. Насинена от едрите ледени зърна, тя изпрати пороен дъжд към гнездото. Халата не се отказва лесно...

Орлицата нападаше. Кълвеше ожесточено, удряше с криле. С тялото си бранеше орлетата. Халата отстъпваше. Губеше сили. Карталът я пердасеше с ледени снаряди. Градоносните облаци я обкръжиха отвред. Магиите ѝ не действаха. Не знаеше тя, че Ох ги е обезвредил. Старият вълшебник помнеше по-древни и силни заклинания от нейните.

Зелената войска – младите дървета и планинските храсти я препъваха. Маймунката Ефу дотъркала голяма канара, бутна я от върха. Полетя канарата, повлече огромен каменопад. Хукна Халата, та се не видя. Успя да избяга от каменната лавина.

Завряха, закипяха още по-силно Казаните. Гневът на Халата ги подклаждаше. Магиите ѝ още по-страшни ставаха, но не успяваха да поразят обитателите на Долината и Планината.

Оги и Охи успяха да опазят голишарчетата от студените ветрове. Стоплиха ги. Карталът отклони облациите. Поройният дъжд се изсипа над езерото. Напълни го с чиста, студена вода.

Битката бързо свърши. Победа ли бе това или поражение?

Орлицата се завърна. Крилото ѝ бе пречупено.
Ще успее ли Карталът хем с Халата да се сражава, хем дечицата си и Орлицата да изхрани?

Приложи тайното оръжие. Сам избери, мислите и намеренията на кого да узнаеш. Но преди това кажи: Кой може да помогне в изхранването на орлетата? Побързай да отгатнеш най-напред, какво мисли той. Запиши отговорите си.

– Джаф! Има нещо нередно...

– Ох-и! Какво?

– Халата не е чак толкова слаб противник. – кученцето замислено погледна към Казаните. – Тя май много бързаше да се върне...

Старият гарван изгледа Дан с уважение.

– Ох-и! Защо? – не разбра гарванчето.

– Докато тя нападна гнездото на Картала, успях да надникна в Казаните, взех малко от магическата отвара.

– Я да видя!

Гарванът взе отварата. Изследва я.

– Ох, тази Хала...

Гарванчето ядосано погледна татко си – все на най-интересното място спираше.

– Ох-и! И?

– Опитва се да забърка магия за страх... и то не само за орлите.

– Джаф! Значи нападението над гнездото е само за отвличане на вниманието?

– Може би...

– Ох-и! И ще ни нападне заедно с Ламята?!

– Не знам, сине. Дано Пороят успее да научи...

Ако си се сетил да надникнеш във Фолклорната енциклопедия на „Оги и Халата“ и ако си запомнил, какво правят овчарите на Гергьовден, заслужи по 20 точки информация, познание и внимание.

Провери, успял ли си да събереш поне по 25 точки внимание, добронамереност, доверие, досетливост и наблюдателност.

Успял си?¹⁹ Питаш се: Кой ще помогне на Орлицата?

Оги – екипът – разбира се!

Вече помагаха всички:

Малката круша Оли послуша омайничето Ели – събра билките, с които направи отвара за раненото крило на Орлицата.

Ави донесе вода от топлите лечебни извори в подножието на планината.

Грижите и подкрепата на всички обитатели на Долината облекчаваха болката на майката, но мисълта, че орлетата ѝ имат нужда от храна, я измъчваше. Казваше, че не е гладна – та да има повече за тях. Не искаше болестта ѝ да им попречи да пораснат здрави и силни.

Но като не се хранеше, Орлицата нямаше сили да се пребори с болестта. Раненото крило зарастваше бавно. Старият гарван се опита да я убеди, че трябва да се храни, за да оздравее бързо, та да може да ловува.

– Орлетата растат, – казваше ѝ Ох – все повече храна ще им бъде нужна. Трябва бързо да оздравееш, за да ги научиш да летят и сами да се изхранват.

Отговори: Какво иска Орлицата? Ами Старият гарван Ох?

Орлицата се лишава от храна, за да не гладуват децата ѝ.

ОХ – Старият вълшебник смята, че Орлицата трябва да се храни, за да оздравее по-бързо. Само така ще може да отгледа орлетата и да ги научи да летят. Ако не се храни състоянието ѝ ще се влоши – точно когато децата ѝ ще имат най-голяма нужда от нея, няма да може да им помогне.

Ох знае, че колкото повече растат, орлетата ще се нуждаят от все повече и повече храна.

Ако си отговорил правилно, печелиш по 10 точки сила, предвидливост и мисловни умения. Запиши ги в дневника на приключението.

Ако вече си се справил с другата си задача – ако си преценил какво мисли този, който може да помогне на Картала, за да изхрани орлетата и ранената Орлица, отговори: Защо Вемура и Старата Круша се споглеждат?

---

¹⁹ Не хитрувай! От поредицата „Оги - Огненото драконче“ до сега може да имаш само 11 точки добронамереност. Губиш 10 точки доверие. Казваш, че си сбъркал в пресмятането? – Тогава губиш и 5 точки внимание.

Вероятно защото познават Питанка. Вековната мура Вемура много е живяла, много е видяла.

А и дърветата могат да общуват. Имат свой език. Съобщават за важни събития, които ги застрашават. Например, има ли нашествие на гъсеници, дърветата излъчват химически вещества. Ветровете ги разнасят на километри. Зелената войска се подготвя – натрупва в листата си вещества, които разболяват гъсениците.

– Ох-и! Ако птиците преди това не са ги изкълвали... – плясва с криле малкото гарванче и поглежда въпросително Скалата.

Може би се чуди: Защо мълчи Скалата?

Смяташ, че: Тя иска да накара Оги-екипа да мисли, да търси, да решава самостоятелно.

Ако си отговорил правилно поне на един от въпросите – печелиш 10 точки мисловни умения.

6_06_Гергьовден

Оги пак се е превърнал на зеленооко момченце. Заедно с Дан се спускат към кошарите. Там празникът е в разгара си. Гергьовден е. Овчарите се веселят. Пекат се гергьовски агнета. Китки здравец красят калпаците, къщите и кошарите – да са здрави хората и животните.

Стопаните не са забравили да почетат Карта̀ла – в подножието на орловите скали са занесли агнешка плешка. Видели са, че крилото на орлицата е ранено. Сега в селото само за това се говори.

Има четири групи хора, които по различен начин мислят и действат.

Приложи тайното оръжие за тях.

Първо – за ловците дете убиват животни по всяко време – просто ей тъй – заради спортната тръпка.

Второ – за възрастните жени – билкарки.

Трето – за младите природозащитници.

Четвърто – за овчарите.

Запиши, според теб, какво мислят за пострадалата птица ловците, билкарките, природозащитниците, овчарите. Играй честно! После свери отговорите си:

Билкарките вече са приготвили обезболяваща отвара. Младите природозащитници търчат към училището – да донесат леки алуминиеви пръчици и бинтове, за да обездвигат крилото на орлицата, та да може да зарасте по-бързо и по-правилно. Младите природозащитници са опитни

алпинисти. Готови са да се изкатерят до гнездото и да превържат ранената птица.

В разгара на тържеството при овчарите дойдоха ловците.

– Състезание! Състезание! – крещи най-разпаленият ловджия. –

Залагам 100 жълтици, че от тук ще я уцеля право в сърцето!

– Аз залагам 200! – фука се друг подпийнал ловец и вдига пушката си.

Овчарите се опитват да ги спрат, да ги убедят, че орлите са полезни за стадата, защото се хранят само със слаби и болни животни. Но с пиян човек на глава излиза ли се?

Появяват се учителят и ветеринарният лекар с пушка в ръка.

– Ето, видяхте ли?! – Радват се ловците. – И докторът мисли като нас: Защо да се мъчи орлицата... И тъй и тъй ще умре. Поне да си направим състезанието...

Дан ядосано лае срещу ловджиите. Те пък си мислят, че и той няма търпение да подгони ранената орлица.

Изведнъж звънкото гласче на Оги се извисява:

– Много по-трудно е да се улучи с упойваща ампула...

– Да. Вярно е. – подкрепя го ветеринарният лекар.

Той също се е досетил – предизвика ли гордостта на ловците, ще спаси живота на орлицата.

Печелиш 40 точки вълшебство, ако си записал, че:

1. Ловците никак не се интересуват, ще оцелеят ли орлицата и нейните дечица.

2. Билкарките са готови да помогнат.

3. Младите природозащитници знаят, как най-добре да оказат първа помощ.

4. Овчарите разбират значението на орлите за екосистемата²⁰ и за стадата.

Приел си образа на Охи. Кацнал си близо до гнездото на Карта̀ла. Знаеш – има само два патрона с приспивателно. Затова трябва да стреля най-опитният ловец, та да улучи още с първия изстрел. Така и става. Той успява да улучи орлицата, докато ти я успокояваш. Тя ти вярва. Заспива с надеждата, че скоро ще оздравее.

---

²⁰ Виж значението на тази дума в речника към „Оги и Халата“.

Като опитни алпинисти природозащитниците бързо се изкатерват по скалите. До гнездото достигат момче и момиче. Обездвижват и бинтоват раненото крило. Но в това време върху тях се спуска Карталът. Блъсва ги. Свирепо размахва криле. Напразно се мъчиш да го спреш. Не ти вярва. Мисли, че са убили семейството му. Още по-ожесточено ги напада.

Момичето се плъзва. Момчето се опитва да го удържи, но не успява. И двамата падат. Алпинистките въжета ги спасяват за миг, но един по един клиновете²¹ поддават – откъртват се от скалата. Въжетата се преплитат. Момчето отчаяно се вкопчва в една издатина. Успява да забави падането на момичето, което си е ударило главата и виси безсилно отпуснато на въжето.

Оги – в образа на малко момче се катери бързо. Стига до момичето. Обезопасява въжето – забива нови клинове в скалата. Другите алпинисти също помагат. Момчето и момичето са спасени. Хората от селото са много разтревожени, но успяват да спрат ловците. Никой не стреля. Никой не напада Картала.

Скоро Орлицата се събужда. Карталът разбира, че тези хора не са врагове на семейството му. Въпреки че ги нападна и едва не загинаха заради него, на следващия ден те пак донесоха храна за Орлицата и нейните малки. И тъй – всеки ден. Докато оздравя крилото ѝ.
Оги - екипът спечели 50 точки доверие.

6_07_ Вълшебството на Питанка

Вряха и кипяха Казаните. Гневът на Халата ги подклаждаше. Пороят Ото напразно се стараеше да ѝ угоди. Отгатваше желанията ѝ. Изпълняваше ги мигновено. Тя сновеше напред-назад. Пускаше по нещо в Казаните. Отлиташе, размятала шестте си крила и дванайсетте змийски опашки. Търсеше нещо. Но какво? Ото не успя да разбере.

– Е, мъниче...от седмици слугувам на господарката ти, а нищо не научих...

Ото говореше на Питанка, макар да знаеше, че змийчето няма да му отговори. Въпреки, че беше вълшебно змийче и караше другите да разкриват тайните си, Питанка винаги мълчеше.

– Напразно загубих доверието на приятелите си.

– Аз ти вярвам! – провикваш се ти.

---

²¹ Виж в речника към „Оги и Халата“.

Приел си образа на Скакалеца. Изскачаш от скривалището си.

– Много си смел, Скокльо. Бих могъл само с няколко капки вода да те удавя...нали съм Порой.

– Няма! Ти си ми приятел!

– И на останалите – също, но те не ми вярват.

– Е, не че не ти вярват...Съмняват се. – увърташе Скакалецът. – Все пак трябва да докажеш, че си ни приятел! Кажуи, как да спрем Халата?

– Не знам. – Сви облачни рамене Ото. – Накара ме да се грижа за змийчето. По цял ден тичам подир това мъниче. Къде ли не се вре. Страхувам се да не се нарани или да не го схруска някой таралеж. Виж го, колко е мъничко!

– Но много пъргаво! Току-виж ме излапало... – Скакалецът подскочи и възседна един клон, високо над поляната – за всеки случай да е подалеч от Питанка.

На полянката излиза Халата. Приела е образа на бик с огромни рога. Сърдито рие с копито. Измучава някакво заклинание.

– Бързо! Скрив се! – Ото те грабва и те скрива в облачната си пазва.

Питанка се превръща в свирчица, после засвирва. Отново е змийче. Танцът ѝ хипнотизира. Кара всеки да изкаже и най-тайните си мисли.

Трябва да спасиш Ото. Халата се усъмни в него. Как ли ще го накаже, ако разбере, че разубнава и рискува заради вас? Спомни си, как Дан и Охи надхитриха Ламята в първата игра. Може би това ще ти помогне...

Знаеш ли, как виждат скакалците? Не? – Прочети научно-популярни книжки и енциклопедии за насекомите. Или потърси в Интернет. Досети ли се? Окото на насекомите ти подсказа интересна идея? Браво!

Спомняш си за фасетъчните очи на насекомите. Съсредоточаваш се ту в една, ту в друга фасетка²². Като в калейдоскоп²³ се редуват образи: рог, ноктестата лапа, змийски език, огромно копито, остри зъби, свистящи змийски камшици, криле закриващи хоризонта.

В резултат се получава кошмарно чудовище. Чудо невидяно! Страшилище несънувано!

– Страх! Страх! Страх! – повтаряш непрекъснато.

Образите от твоето фасетъчно око²⁴ и брътвежите ти се смесват с откъси от спомените на Ото: Колебливо се приближава към Казаните. Почтително се

---

²² Виж в речника значението на тази дума.

²³ Къде е речникът? Ще ти помогне съдържанието на „Оги и Халата“.

покланя на Халата. Моли я, да го вземе за слуга. Казва ѝ, че е прочута през девет земи в десета – най-добрата билкарка, най-вещата знахарка.

– Искам да се науча да лекувам! – повтаря Ото. – Носех само нещастия. Бях истинско бедствие. Сега искам да помагам!

– Пороят-лечител! – ядосва се Халата – Заради теб, глупчо, и скачащия ти приятел, се наложи да изразходвам единственото вълшебство на Питанка...

Какво направи Халата? Ей сега ще научиш. Но първо запиши, че заслужи по 100 точки познание и информация, защото си научил важни неща за фасетъчните очи на насекомите. И понеже съумя добре да използваш наученото – получаваш и 100 точки творчество.

Халата прие образа на чудовище с шест крила и 12 змийски опашки. Пърна²⁵ Питанка. Змийчето отхвъркна, удари се в скалите и падна в пропастта.

Ото хукна да го спасява. Насини се здравата, но достигна змийчето. Хвана го малко преди да се разбие в острите камъни на дъното. Но не можа да опази скакалеца. Той изчезна.

Когато Пороят Ото се завърна при Халата, тя вече се беше поуспокоила.

– За какво ти е тая счупена играчка? Вече няма вълшебна сила... но като искаш – вземи я.

– Питанка е живо същество. – тихо възрази Пороят. – Свободна е. Като се съвземе, сама ще реши, дали да остане при мен.

– Хм... – Халата за пръв път погледна Ото с уважение. – Добре. Ще ми слугуваш вместо нея... Ще те науча, как да ползваш билките. Но вълшебствата не са за твоята глава. Да не си посмял да надничаш в тайните ми книги!

Мислиш си: “Щом е тайна, непременно трябва да я узная!”

Дали ще успееш да надхитриш Халата и да надникнеш в книгата с вълшебства? Превъплъти се в образа на Пороя Ото, изчакай Халата да заспи и действай!

Халата спи и дори си похърква по малко. Сега! Решаваш и отмъкваш вълшебната книга. Разтваряш я. Ръцете ти треперят от вълнение. Най-сетна! Ще научиш всичките ѝ магии. На светлината на огъня, който гори под казаните на Халата, се опитваш да прочетеш заклинанието под странна рисунка: Черен замък с огнени кули.

²⁴ Вече знаеш пътя, нали? Винаги, когато срещнеш непозната дума, постарай се да разбереш значението ѝ. Ако думата я няма в речника към книгата, която четеш – потърси тълковен речник или речник на чуждите думи.

²⁵ Виж пак там.

Още след първите три думи водата в поточето завира. Земята под краката ти се пропуква. Обгръща те лютив дим. Какво става?

Ще разбереш от „Оги и Вулкана“. Губиш 20 точки доверие, 300 точки предвидливост и 100 точки сила.

А сега? Върни времето назад! Събуди Халата!

Халата видя, как гърчавото същество ХоГ се отправи към поляната, а Ла Миа тръгна към Казаните. Спомни си мазната усмивка и съскация глас на чужденката и потръпна отвратена. Не им вярваше. Никак не ѝ харесваха тия двамата. Усещаше, че Ла Миа владее могъща магия.

– Защо съм ѝ притрябвала? Ех, да беше тук Питанка...

Още рекла-не изрекла и пред нея се появи девойка с блестяща рокля и коси сияйни като слънчеви лъчи. Поклони ѝ се доземи и се превърна на змийче, което вече можеше да разговаря мълчаливо с нея.

„Благодаря! Беше добра с мен. Сега е мой ред да помогна.“

Питанка затанцува пред Ла Миа, която се промъкваше тихо. Халата чу мислите на чужденката:

„Глупави същества. Лесно ще ги подчиня. За дълго ще ги поробя. Ще ги използвам, докато унищожа Огненото драконче... Тая мърлява вещица – Халата – ще ми свърши добра работа. Ще я подлъжа да направи магия, с която да разболее орлите. А това, което може да срази един Картал, ще се справи лесно с един стар гарван... Умре ли и той – с него ще изчезнат знанията и вълшебствата му. Оги няма да успее да ги изучи. Ще го унищожа!“

Казаните вряха и кипяха. Халата бъркаше отварите и наричаше:

– Карталът бил по-силен от мен, а?! Невярна болест силите му ще изпие. Да видим, как тогава с мен ще се пребори?!

„Дори няма да се наложи да я омагьосвам. – подсмиваше се Ламята – Както би казал ХоГ: “Най-много обичам доброволните сътрудници...“

Как Халата ще надхитри Ламята? Наистина ли ще се откаже от възможността веднъж завинаги да си разчисти сметките с орлите-градушкари? *Ще разбереш от „Оги и Ген“.*

6_08_Мълчана вода

Ото се грижеше за Питанка. Хранеше я. Носеше я винаги със себе си – сгушена на гърдите му. В интерес на истината и Халата помагаше – мажеше змийчето с някакъв мехлем. То бързо се съвземаше. Синините му

изчезнаха. Ото започна да го пуска из поляните. Често го виждаха да се припича върху скалите. Но един ден змийчето изчезна. Ото нищо не каза. Халата също мълчеше.

Всяка нощ Пороят сънуваше: Скакалецът подскача и наднича любопитно. И всяка нощ, в сънищата си, Ото отново и отново не успяваше да го спаси: Скокльо ту политаше в бездната. Ту падаше във врящите казани на Халата. Ту биваше стъпкан от тежките копита на бика с огромни рога. Ту 12 змийски опашки шибваха Скакалеца и размазваха крехкото му телце.

Кошмарите нямаха край. Дори Халата се смили над Ото – даде му билкова отвара – та поне една нощ да може да си почине. Пороят не намираше покой. Нямаше милост към себе си. Мислеше си: „Що за приятел съм аз?... Не можах да опазя Скокльо...“

Ото се тревожеше и за Питанка. От няколко дни не я беше виждал. „Дали не ѝ се е случило нещо лошо?“ – питаше се Пороят.

А в това време Оги гледаше към скалите и недоумяваше: Какво иска змийчето? Защо вече трети ден стои тук? Кой ли го е изпратил?

Свраката предлагаше да го клъвне, напомняло ѝ за Питанка.

Омайничето Ели и маймунката Ефу го окайваха – било самотно и тъжно, искало да ни каже нещо, а не можело.

Вълшебникът Ох обясняваше, че змийчето няма никакви магически сили, но сякаш разбира думите на тайния вълшебен език.

Скалата мълчеше. Вековната мура Вемура многозначително поглеждаше мама Йоли, ала и двете не продумваха.

Оли четеше вълшебни приказки.

– Вижте илюстрацията! – развика се внезапно малката круша. -

Питанка е дъщеря на мъдреца от Змийската долина. Била чудна красавица, но мързелива, горда и любопитна. Веднъж прочела заклинание от тайните книги на баща си. То я превърнало на вълшебно змийче. Трябвало да слугува, в далечни земи да се скита, докато някой не я полее с мълчана вода – в полунощ, при пълнолуние.

– Ох-и! Интересно! Тази нощ е пълнолуние. – подскочи Гарванчето. – Ще опитаме да развалим магията, нали?

– Ще трябва да мълчиш дотогава – цели 14 часа. Ще можеш ли? – усмихна се маймунката Ефу.

Гребна вода от изворчето. Занесе я до Скалата. Мълчаливо я остави пред змийчето. То се размърда – за пръв път от три дни. Уви се около стомничката, вдигна главичка, впи очи в Ефу. Маймунката не се уплаши –

внимателно се отдръпна. Мълчаливо седна в сянката на мама Йоли и зачака.

Ако бързаш да узнаеш, какво ще стане в полунощ – будувай заедно с Оги - екипа. Докато чакаш, може да се упражняваш. Отговори: Защо Вековната мура многозначително поглежда мама Йоли? Защо Скалата мълчи? Запиши отговорите си.

В полунощ пълната луна любопитно надникна иззад облаците. Един сребърен лъч затанцува по змийските люспички и погъделичка Питанка.

– Хайде да си поиграем! – звънна гласчето му.

Всички спяха. Чу го само Омайничето. Ели се преструваше на заспала. Тя единствена успя да остане будна. Искаше да дочака часа на вълшебството. Лунният лъч се изкатери до шийката на стомничката. Затанцува сред шарките ѝ. Те засияха. Заприличаха на тайнствени писмена – заклинание, оживяло под ласката на Лунния лъч.

Ели докосна Скокльо, който спеше, скрит под листенцата ѝ. Като истински разузнавач той се промъкна безшумно. Събуди Скалата, Гарвана и Маймунката. Скалата запамети заклинанието. Ох го разчете и го промени така, че Питанка да възвърне истинския си образ, да запази вълшебството си и да може сама да решава, кога и как да го използва.

Маймунката Ефу напръска змийчето с мълчана вода, докато Ох изричаше подобреното заклинание. Питанка възвърна човешкия си образ, но продължаваше да мълчи. Наистина бе чудна красавица. Приличаше на принцеса – змийските люспици се бяха превърнали на блещукаща рокля.

Вълшебството на Лунния лъч им помогна без думи да разберат, какво се е случило.

„Ото не е предател.“ – отдъхна си Ефу.

„А може и Халата да не е чак толкова лоша...“ – мечтаеше си Ели.

„Някой дебне в мрака...“ – мълком ги предупреди Скокльо. Оказа се, че докато Пороят спасяваше Питанка, Скакалецът бе успял да изскочи от пазвата му и да се скрие.

Маймунката Ефу пъргаво се притаи сред клоните на мама Йоли.

Дан се прокрадна дебнешком, но никого не видя.

Питанка мигом се преобрази на мъничко змийче и се шумгна зад скалите.

Вълшебникът се престори че спи, но не се скри. „Един стар гарван не е кой знае каква плячка...“ – помисли си той.

Докато Оги-екипът очакваше нападението, Ото разказа на Халата за раненото крило на Орлицата, за ловците, природозащитниците и алпинистите. Представи събитията така, сякаш семейството на Картала е

победено завинаги. Опита се да я убеди, че орлите вече не са достоен противник за могъща вълшебница като нея.
„Дали Халата ми е повярвала, когато ѝ казах, че семейството на Картала няма да я нападне...“ – чудеше се Пороят Ото.

Тази нощ Халата също не спеше. Спомняше си, колко битки е водила с орлите – градушкари. „Трябва да им се признае – горди и царствени птици са. Винаги честно воюват... Е, може би е време да ги оставя да се посъвземат...“ – мислеше си Халата.

„Наближава решителният сблъсък с Ламята.“ – помисли си Скалата.

Съгласен си с нея? Скоро ще разбереш, дали е права.

6_09_Магии

Само Омайничето Ели и маймунката Ефу почувстваха, че решителната битка започва. Напрежението нарастваше. Страх! Ужасен страх заля гората. Обитателите на Долината стенеха в съня си. Сънуваха кошмари. Не можеха да се събудят. Острите нокти на страха сграбчваха мислите им. Разпиляваха чувствата, парализираха волята им.

Скалата устоя на магията. Ефу напръска Ели и Скокльо с мълчана вода от стомничката. А тя все не свършваше... Могъща бе защитата ѝ. Ефу успя да поръси всички наоколо. Скоро целият Оги-екип бе на крак. Скакалецът откри, къде са се спотаили Ламята и ХоГ. Гарванчето отнесе в човката си мълчана вода до гнездото на орлите.

Мама Йоли и Вековната мура Вемура изпратиха съобщение²⁶ до всички дървета. Разказаха им за новата опасност. Научиха ги, как да се предпазят от поредната атака на Ламята.

Маймунката Ефу, кученцето Дан и Оги успяха да напръскат дори и спящите хора в Долината.

В това време Старият вълшебник намери заклинанието, с което да отблъсне страха. Запрати го с много по-голяма сила обратно към Ламята. Зашеметена, тя залитна право към мадмоазел Фу, която се превърна в портал към Огнената Вселена.

²⁶ Как общуват дърветата помежду си? Учените вече са доказали, че това става чрез аромати. Не ти се вярва? Но е истина! Ако се наплодят много кози – те изгриват кората и изядат клонките. Нападнатата гора сигнализира – изпраща на много километри специфичен аромат. Той е неуловим за нашето обоняние, но за дърветата е като силен звън – сигнал за опасност. Тогава те натрупват в листата си особени вещества. Когато стадата яко си похапнат от тези листа – разболяват се, раждат се все по-малко и по-хилави козлета. Така се защитават растенията. Хитро, нали?

Оги събра всичките си сили, тласна Ламята и затвори портала. Мадмоазел Фу отново прие човешки образ. „Е, засега победихме...“ – помисли си тъжно тя.

„Кога?! Кога ще порасна?!... Как да победя завинаги Ламята?...“ – гневно се питаше Огненото драконче.
*А ти се тревожиш за Оги-екипа? Какво ще се случи?
Ще разбереш от „Оги и Ген“.*

6-10_Фолклорна енциклопедия към „Оги и Халата“

Хала

Как изглежда?

Бик с огромни рога.

Черен облак.

Тъмна мъгла.

Змиеподобно чудовище с шест крила и дванайсет опашки.

Къде живее?

Живее в планински дерета и пещери, където пази ветровете, облаците и дъждовете.

Как се появява на този свят?

Змеят след дълги години става Хала.

Според фолклора, какво прави Халата?

Може да заключи дъжда, да причини страшна суша.

Яде черен, зелен и бял хляб...

Обича да се хвали:

„Заран, кога орачите разорат нивите, спусна се като тъмна мъгла и смета всичкото жито, дето са го сели. В него има земя – затова този хляб е черен. Раззеленят ли се житата – аз съм градушката – меся зеления хляб...
Но най-обичам белия. Кога жънат, спускам се като черен облак. Размахвам дванайсете си опашки – дъжд пороен рукне от тях, повлече узрялото жито...“

Кой може да я победи?

Змеят и орелът, който води облаците, влизат в люта битка с Халата. Тя пуска дим, от който се образуват облаците, зад които напразно се опитва да се скрие. От битката хвърчат светкавиците, а камъните, които хвърля змеят са гръмотевиците.

Може ли да бъде добра?

Фолклорът не дава отговор на този въпрос.

6_11_Речник към „Оги и Халата“

Агресивност проявяват тези, които винаги реагират остро, нападателно. Често с юмруци или оръжие се опитват да постигнат това, което искат.

Вещае – предсказва, предрича

Екосистема – взаимосвързани растения и животни и хора, живеещи в една и съща природна среда. Те едновременно зависят от нея и я променят, развивайки се.

Знахарка – народна лечителка

Калейдоскоп – тръба, в която има три продълговати огледала, поставени под остър ъгъл и разноцветни стъкълца, които се подреждат в красиви фигури. Думата има и друго значение – бърза смяна на разнообразни впечатления.

Клин – късо дърво или желязо със заострен край. Използва се при сечене на дърва. Алпинистите забиват стоманени клинове, на които закачат въжета. С тях се обезопасяват. Затова винаги се катерят поне по двама – ако единият се подхлъзне докато се изкачва по скалата, другият го удържа с въжето.

Перна – с бързо движение да ударя леко, но рязко, внезапно.

Фасетъчни очи имат насекомите. Представи си много мънички очи, събрани заедно, образуващи едно голямо око. Тогава ще виждаш много, много образи – като в калейдоскоп. Явно, насекомите виждат по различен начин света около нас. Повече по тази тема можеш да прочетеш в книжката „Насекомите“, написана от Катрин Хауъл и издадена от „Егмонт – България“.

Виж, как изглежда света през очите на насекомите:

<http://www.obektiv.info/?cat=11&article=1151>

http://news.ibox.bg/material/id_1888178455

6_12_Библиография към „Оги и Халата“

ЙОРДАНОВА, Лозинка. Българска народна митология, разказана за деца.
– София : „ЕМАС“, 2000. – 256 с.

с. 222-224 - Гергьовден

Хауъл, Катрин Хърбърт. Насекомите. – София : Егмонт – България, 2002.
– 60 с. – (Чудесата на природата)

с. 10-11 - Отвън и отвътре (скакалец)

с. 12 - Части и частички (фасетъчното око на насекомите)

с. 20-21 Скакалци и щурци

СТАРЕВА, Лилия и др. Детска фолклорна енциклопедия. : Т. 2. – София : „Листа“, 1998, - 144 с.

с. 55-60 – Хала

с. 79 – Вихрушка

СТАРЕВА, Лилия и Пламен Бочков. Детска фолклорна енциклопедия. : Т. 4. – София : „Листа“, 2003, 144 с.

с. 51-60 – Свети Георги

6_13_Тайно оръжие

Тайното оръжие в „Оги и Халата“ е ГТД – гледна точка на другите.

Когато си изправен пред някакъв проблем, трябва да знаеш, какво мислят другите. Не само тези, от които зависи решаването на проблема, но и всички останали, които ще бъдат засегнати по някакъв начин от твоето решение.

Ето, например, какво се случва в училищния двор по време на голямото междучасие. Ще ти разкажа историята, сякаш съм кинокамера, записваща без звук – само образи и действия:

Три момичета излизат на двора. Първата яде хот-дог. Втората – ябълка. Третата сваля от ухото си слушалка, подава я на другите две. Те слушат. Тактуват бързо с крак. Към тях се приближава едно момче. Грабва слушалката. Дръпва мобилния телефон от ръцете на третото момиче. То не го пуска – не му го дава. Момчето я удря. Потича ѝ кръв от носа. Към групата се приближаваш ти.

И четиримата участници в тази история са от твоя клас. Ако си момче – знай, че си значително по-дребен от момчето. Ако си момиче – не си сред любимките на тези три момичета.

През прозорците всичко са видели лекарката и директорката на училището. Появява се и класната ви ръководителка.

Да разгледаме първо две гледни точки:

Ако си момче, което често си пати от този побойник.

Ако си момиче, което никак не харесва нахалницата с мобилния телефон.

МОМЧЕ – ГТД

„Видяха го. Дано най-сетне да го накажат. Всички са пропищели от него – и в училище и в квартала. Никой не смее да се опълчи срещу яките му мускули и големите юмруци. Но сега поне директорката видя всичко. Дано да го накаже...“

Ясно е, че се страхуваш. И с право. Може би ще решиш да не се намесваш. Въпреки, че го смяташ за виновен.

МОМИЧЕ – ГТД

Мислиш си: „Фукла! Най-сетне си получи заслуженото. Обеща му да препише от нея на контролното по математика, ако ѝ даде своя мобилен телефон. Подигра се с него – пробута му погрешно решени задачи.“ Не искаш да се намесваш, но злорадстваш, като я гледаш, как бърше разкъравения си нос.

ГТД на КЛАСНАТА ръководителка

Тя си мисли: „Пак ли?! Докога ще ми създават проблеми?!... И пред директорката ме изложиха... Ще ги накажа и двамата. Нея, заради интригите, които плете. Него – заради навика му всички проблеми да решава с юмруци. Ще извикам родителите им.“

ГТД на ДИРЕКТОРКАТА на училището

Директорката си мисли: “Нараства агресивността²⁷ и сред по-малките ученици. Гняв и жестокост – за дреболии или дори без никакъв повод. Трябва да вземем мерки, да пресечем този процес.”

ГТД на ЛЕКАРКАТА

Тя няма време да мъдрува. Трябва да действа. Оказва първа помощ на момчето. Нахоква ги. Има ли кръв – всички наоколо са виновни – с действия или бездействие са допринесли за белята...

---

²⁷ Виж в речника значението на тази дума.

Ето – видя, как всеки от героите формира мнението си и как реагира, съобразно своята гледна точка. А тя се определя от това:

Кой е той?

Познава ли участниците в събитието?

Знае ли, какво е причинило конфликта?

Какво смята за добро и какво за лошо?

Какви са целите и задачите му?

Опитай сам да приложиш ГТД. Припомни си „Оги и Дъг“. Отговори: Защо Ефу угощава непознатото същество от езерото?²⁸

Омайничето Ели смята, че то е...?²⁹

Каква е гледната точка на маймунката Ефу, която определя решенията ѝ:

- Да се приближи смело до езерото
- Да подреди на брега трапеза³⁰ – точно според традиционния български фолклор.

Запиши в дневника на приключението ГТД на Ефу. Играй честно! Не надничай! Свери отговорите си:

Отговори – ГТД на Ефу, определящи действията ѝ в „Оги и Дъг“:

Който и да е непознатият обитател на езерото, трябва да го посрещнем, да го нахраним, да го накараме да се почувства „Добре дошъл!“.

Това е израз на традиционната българска добронамереност и гостоприемност.

Маймунката Ефу споделя мнението на омайничето Ели, че неизвестното същество от езерото е тъжно, самотно, уплашено. Възможно е да е дете. Исква ѝ се то да стане добър змей – закрилник на Долината и Планината.

Ако отговорите ти са близки по смисъл, печелиш по 30 точки доброжелателност, внимание и съобразителност – за това, че добре приложи тайното оръжие ГТД.

6_14_Прочетѝ!

Ще оцелее ли Зоркото око? Кралицата на Хримтурсите ще помогне ли на Калин Орела? Кой е Ген? Какво е намислила Ламята? В „Оги и Ген“ с

²⁸ Виж епизод № 3-09 от „Оги и Дъг“.

²⁹ Виж епизод № 3-05 от „Оги и Дъг“.

³⁰ Виж началото на епизод № 3-09 от „Оги и Дъг“.

помощта на инструмента за мислене ОФ – отчитане на фактори – ще разбереш също: Кой разнася страшната болест и как да спасиш пернатите си приятели?

7. „Оги и Ген“

Съдържание

	Епизод №
Въпроси към „Оги и Халата“	7-01
Болестта	7-02
Халата	7-03
Имунизация	7-04
Заедно	7-05
Къде е Зоркото око?	7-06
Правилните въпроси	7-07
За да оцелеем	7-08
В гнездото	7-09
Какво научиха Оли и Ефу?	7-10
Разследването	7-11
Ароматофон	7-12
Вълшебният инфоглед	7-13
Ген	7-14
Речник към „Оги и Ген“	7-15
Фолклорна енциклопедия – Хала	7-16
Азбучен указател към „Оги и Ген“	7-17
Библиография към „Оги и Ген“	7-18
Вълшебното оръжие ОФ (отчитане на фактори)..	7-19
Прочети!	7-20

7_01_ Въпроси към „Оги и Халата“

Ако си чел „Оги и Халата“ отговори на въпросите: Как Халата разкри истинските намерения на Ламята? Какво иска Ламята от Халата? Кого иска да унищожи Ламята, за да не може да помогне на Огненото драконче? Запиши отговорите си.

В тази игра първо ще се запознаеш с тайното оръжие – съчетало магическата мощ на вълшебното сито и магическия калейдоскоп.

Вълшебно Сито – наглед – нищо особено. С него майка ти пресява брашното, за да ти опече курабийки.

Какво е вълшебството му?

Ситото ще те предпази – да не затънеш в подвижните пясъци на фактите. Трябва бързо да отсееш златните зрънца. Да откриеш най-важното – това, което ще ти помогне да победиш.

Магически Калейдоскоп – Вместо пъстри стъкълца в него се въртят фактите, от които зависи твоята победа. Калейдоскопът ще ти помогне да ги свържеш в една обща картина.

Преди да действаш, отчиташ основните фактори³¹. Дори и най-лесните решения вземаш, след като прецениш фактите³².

Например:

Яде ти се сладолед. Имаш пари да си купиш. Това са първите два фактора.

Обичаш млечен сладолед – още един фактор.

На близкия ъгъл продават такъв сладолед – нов фактор.

Какво чакаш? Защо не си купуваш?

Има ли други факти? – Приятелят ти се е разболял от шарка, след като си е купил сладолед от тук? Може би е съвпадение?

Видял си, че ръцете и дрехите на продавача не са чисти?

Браво! Наблюдателен си. **Открил си жизнено важен фактор – хигиената.**

Съобразил си се с него. Това е опазило здравето ти.

В тази игра още от самото начало трябва внимателно да се вглеждаш във всеки и във всичко. Да преценяваш, какво пропуска Оги-екипът.

Какво още трябва да имаме предвид, за да вземем правилното решение?

Един фактор да не отчетем и това може да срути усилията ни...

Въоръжи се с новите тайни оръжия и... смело напред!

7_02_Болестта

Оги - Огненото драконче растеше не с дни, а с часове. Укрепваха крилете му, докато се състезаваше с Картала. Заедно с Калин Орела и брат му – Зоркото око се учеше да лети – висш пилотаж! Падаха като камък. Току до земята разперваха криле. С могъщ тласък се издигаха отново. Плъзгаха се по въздушните течения – като върху невидима пързалка. Рееха се във висините.

Зоркото око се стрелна към пропастта. Халата, Ламята и ХоГ не се виждаха. Казаните пустееха. Само еделвайсите цъфтяха, вкопчили корени в скалите. Като бели звезди сребрееха по непристъпните канари.

---

³¹ Виж в речника на „Оги и Ген“ значението на думата „фактори“.

³² Пак там, ще разбереш, какво е „факт“.

Уж всичко е спокойно... Ала лошо предчувствие свиваше сърцето на Ели. Маймунката Ефу споделяше притесненията на Омайничето. Докато се разхождаха с мадмоазел Фу, чувстваше, че неизвестна заплаха е надвиснала над Долината. Внимателно наблюдаваха. Не забелязаха нищо необичайно.

В селата хората се трудеха от зори до мрак. Тревожеха се за времето, за реколтата, за децата и внуците си. В градовете се водеше бойка търговия. Всеки нещо продаваше, рекламираше. Дори и Свраката! Видяха я да продава дезодорант на две кокошки. Убеждаваше ги: „Вие го заслужавате! За най-прекрасните! От най-модерната ферма! Само най-доброто!“ Мадмоазел Фу и маймунката Ефу се спогледаха насмешливо и отминаха. Свраката не ги видя. Стигнаха до Черната скала³³. Преминаха край младите гори. Зарадваха се, като видяха, колко са пораснали.

Изкачиха се до поляната, на която се събираше Оги – екипът. Старият вълшебник всеки ден ги учеше на нови и нови вълшебства. Може би и той предчувстваше, че голяма опасност ги грози. Разбираше, че с могъщата магия на Ламята сам няма да се справи. Нужна бе и най-малката подкрепа, която можеха да си осигурят. А какво по-добро решение от това – целият Оги-екип да овладее вълшебствата.

Обикновено мълчалива и спокойна, днес Скалата сякаш бе изтъкана от нерви.

– Тихо! – избоботи тя.

Всички разговори замряха. Тишината сграбчи поляната, прихлупи гората, разпротря се чак до хоризонта. Откъм пропастта се чу стон – тих, едва доловим. Дан размаха опашка. Козината му настръхна. Понечи да се приближи до ръба на пропастта.

– Спри! – гневният глас на Скалата стресна кученцето и то се закова на място.

– Ото! Отнеси Свраката при Халата! И не се връщай!

Ото се спусна стремително. Питанка, превърнала се на змийче, надникна от облачната пазва на Пороя. Потръпна, като видя озъбените канари на дъното, но преодоля страха си. Сгуши се и затвори очи. Ото внимателно повдигна стенещата Сврака и полетя към Казаните.

Всички очакваха Скалата да им каже, защо не позволи на никого да се доближи до пропастта. Вместо да им обяснява надълго и на широко, тя се превърна на Скала и им показа:

---

³³ Историята на Черната скала можеш да научиш от „Оги и Градушката“.

Как хора облечени в скафандри събират мъртви птици и ги изгарят в специални пещи. Стопаните кършат ръце. Стопанките плачат. Прехраната им – домашните птици изчезват в пламъците.

В градовете хората се движат с марлени превръзки пред носа и устата.

Плакати навсякъде: „Опасност от епидемия! Птичи грип!“

Явно, Свраката се бе разболяла...

„Горката! – мислеше си Ели – Дано Халата ѝ помогне... Нали е най-добрата билкарка. Няма друга като нея. През девет земи в десета е прочута.“

7_03_Халата

Но и Халата май беше болна. Тя лежеше в най-тъмния ъгъл на пещерата и дума не продумваше. Питанка и Ото се суетяха около нея, но тя не им обръщаше внимание. Сякаш не ги забелязваше. Ото запали огън. Питанка свари чорбица. Сложи я на софрата³⁴. Извади от долапа бял хляб – нали Халата него най-много обича... Чай от билки ѝ направи. Но Халата не помръдваше. Понечи с вода челото ѝ да разхлади.

– Махай се! – кресна Халата. – Не съм болна. Нито глупава. Двама лицемери все още мога да разпозная.

– Не сме лицемери. – навъси се Пороят.

– Наистина се тревожим за теб. – тихо отрони Питанка.

– Не говоря за вас, а за оня мазник – ХоГ и господарката му – Ламята.

Питанка и Ото се спогледаха.

– Значи ти... – учуди се змийчето.

– Не съм разболявала никого. – гневно разтърси бичи рога Халата. Удари земята с копито. Искри се разхвърчаха. – Винаги честно съм воювала. Уважавам противниците си. Очи в очи вода схватките.

– Тогава кой? Кой предизвиква тази епидемия³⁵? – недоумяваше Питанка.

– Не знам. – въздъхна Халата и се разля като тъмна мъгла из Долината. Проникна и в най-тайните кътчета.

ХоГ и Ламята ги нямаше, бяха изчезнали.

– Щом ония двамата ги няма, кой тогава заразява птиците? Измират хиляди.

---

³⁴ Виж значението на думата в речника на „Оги и Ген“.

³⁵ Ако знаеш значението на тази дума, заслужаваш 100 точки познание.

– Скоро заразата ще се разпространи и сред другите обитатели на Долината. – Потръпна от ужас змийчето.

Халата прие змийския си образ, размаха шестте си криле и дванайсетте си опашки и отиде да търси помощ. Тя се издигна високо, високо, но напразно облиташе висините. Не успя да намери Перун.

„Помогни си сам, че да ти помогне и Господ!“ – казва народът ни.

7_04_Имунизация

Докато Халата се завърне, Ото и Питанка се грижеха за Свраката. Телцето ѝ гореше. Ото я обвиваше в прохладна облачна пелена, която бързо се изпаряваше. Той едва смогваше да пие вода от извора. Отново и отново я разхлаждаше, но температурата ѝ продължаваше да се покачва.

– Дали сърцето ѝ ще издържи? – Питанка капка по капка вливаше билков чай в човката на Свраката.

Халата търсеше нови и нови треви за своите отвари. Казаните вряха и кипяха денонощно. На третия ден отварата беше готова. Халата я опита. Накара Ото и Питанка също да пият от нея. Те я послушаха. Вярваха ѝ, макар че не разбираха, защо трябва и те да се лекуват. Та нали само Свраката бе болна? Скоро ги втресе.

– Хората наричат това „имунизация“³⁶. – успокояваше ги Халата. – Отварата ще помогне на организма ви, да си изгради защита срещу причинителя на болестта.

– Но засега няма лекарство против птичия грип... – Питанка тъжно погледна изнемощялата Сврака.

Време е да използваш тайните оръжия!

Можеш да спечелиш 100 точки мисловни умения, ако посочиш най-важния фактор, за който трябва да бъде осигурена информация, преди Огипетът да реши, какво да предприеме.

Помисли добре! Запиши отговорите си.

7_05_Заедно

– Да се вайкам ли? Никога! – казваш и скачаш от клона.

---

³⁶ Виж в речника на „Оги и Ген“, обяснението за значението на тази дума. Ако вече го знаеш, заслужаваш 100 точки познание.

Приел си образа на Оли. Не се учудвам на оптимизма³⁷ ти. Малката круша е прочута с това, че никога не се отчайва и бързо намира решение. Знаеш – трябва да се пресече пътя на заразата! Убеждаваш Жегата, да обгори местата дето е минала Свраката. Благодарих ѝ. А тя дори ти помага да сметете пепелта в най-дълбоката пропаст.

Браво! Умееш да превръщаш враговете в приятели... Успя да убедиш и Студа да помогне. Той ласкаво обгърна болната Сврака. Приспа я дълбоко. Бдя над нея, докато Халата правеше лек за страшната болест.
Заслужи по 100 точки добронамереност, предвидливост, решителност и сила.

Напразно всички търсеха Зоркото око. Карталът и Орлицата много се тревожеха. Заръчаха на Оги поне Калин да отведе на сигурно място – да го опази от заразата, докато открият лекарство против птичия грип. Орлето не искаше да тръгне без брат си. Наложих се Оги и Ави да го обгърнат с невидим щит от огън и вода. Старият гарван изрече заклинанието за преместване и мигом тримата се озоваха в Ледения дворец на хримтурсите³⁸.

Оги-екипът се надяваше, че ще бъде открито лекарство против птичия грип, преди заразата да стигне до Йотунхейм³⁹.

Ох прерови вълшебните си книги. Скалата – кристалната си памет. Никъде нямаше нито дума за такова бедствие. Всички мислеха съсредоточено.
Помисли и ти! Каква информация е нужна? Използвай вълшебното сито и магическия калейдоскоп! Запиши отговорите си.

7_06_Къде е Зоркото око?

Орлицата се стрелна над поляната:

– Няма го. Синът ми го няма.

Долетя и Карталът:

– Научихме само, че се е отправил към пропастта.

Вълшебникът намръщено изгледа синчето си:

– Кой ли може да спре младите... като си наумят нещо...

Гарванчето виновно отскочи, отдръпна се от най-дебелата вълшебна книга.

– Към коя пропаст? – запита Скалата.

---

³⁷ Виж в речника значението на думите „оптимизъм“ и „оптимист“.

³⁸ Кой са те? Къде се намира Леденият дворец? Припомни си „Оги и кълбовидните мълнии“. Надникни и в „Оги и Сушата“.

³⁹ Йотунхейм се нарича страната на хримтурсите – ледените великани.

– Най-голямата. Няма го там, проверих. – Карталът уморено кацна на поляната.

Мрачно предчувствие скова Омайничето. „Та нали там открихме болната Сврака...“ – потръпна Ели.

Всички мислеха за това, но никой не посмя да го изрече. Знаеха, че болестта се развива много бързо. Само няколко часа след заразяването температурата се повишава рязко. Сърцето не издържа. После започва кашлицата – жестока, раздираща.

„Дали още е живо орлето?“ – питаше се Старата Круша.

„Кога се е спуснало в пропастта?“ – тревожеше се Вековната Мура.

– Джаф! Ще потърся дирите му из гората. – кученцето се шмугна в храсталака.

Орлицата отлетя към Долината, Карталът – към Казаните.

Първи се завърна Охи:

– Открих Зоркото око. Успял е да долети до върха. Треската го е омаломощила. Повлякло го е въздушното течение. Строполил се е до изворчето – до Църцорко. Страхува се да не ни зарази.

– Не се доближавай до никого! – избоботи Скалата.

– Не съм го докосвал. Зоркото око не ми позволи да кацна. Доведох Ото, Питанка и Халата. Те се погрижиха за него. Дадох ми отвара. Ето я. Казаха, че всички трябва да се иму...имуни... – е, нещо такова...

– Да се имунизирате⁴⁰? – запита Скалата – Хайде! Всички елате!

– Ами ти? Няма ли и ти да се и-му-ни-зи-раш?

– За нас – скалите не са страшни вашите болести. Не по-страшни от твоите коренчета... – пошегува се Скалата.

Омайничето Ели се изчерви и започна да се оправдава:

– Извинявай, но все пак трябва да пия вода...

– Е, някоя и друга бръчка си струва, ако искам да се радвам на цветята...

– Ох-и! Орлето може би умира, а те седнали за бръчки да си говорят!

– Гарванче, може би точно нашите брътвежи ще ти подскажат нещо важно... – добродушно го погледна Скалата.

– Помислете! Кой? Кога? Къде се е разболял? Какво е общото между тези случаи? – обади се Вековната Мура Вемура.

– Освен че са птици ли? – насмешливо запита Старият Гарван.

---

⁴⁰ Виж значението на тази дума в речника на „Оги и Ген“.

– Да – сериозно отговори Скалата и чрез скалния интернет събщи на всички, че орлето е намерено и вече са се погрижили за него.

– Джаф! Отивам да разузная.

– Дан, да не би да се страхуваш от имунизацията? – запита Малката Круша Оли.

Кученцето смутено подви опашка.

– Никъде няма да ходиш! – скара се мама Йоли – Първо ще се имунизираме всички. После ще спрем достъпа на хора и животни в Долината.

– Ох-и! Информация! – Гарванчето посочи надписа, появил се върху Скалата:

„Има болни домашни и волни птици само в полукръг – на около 10 километра от Долината. Не са заболели други животни или хора.“

Скокльо и Оли се спогледаха. Скакалецът скочи в храстите. Малката круша тихичко го последва. Какво ли са измислили?

Скоро ще научиш. Преди това се опитай да отговориш на някои от въпросите, които си задава Оги-екипът.

7_07_ Правилните въпроси

От това, дали ще съумееш да си зададеш правилните въпроси, зависи оцеляването на птиците.

I. Заразяване, пострадали

Кой? Кога? Къде се е разболял? Кой още може да се е заразил? Защо са пострадали? С кого са се срещали? Какъв общ фактор откриваме? Какво са правили по времето, когато вероятно са се заразили?

II. Заболяване

От какво? От кого? Защо е причинено? Какво са яли? Какво са пили? Какво са вдишвали? На какви други видове въздействие са били изложени заболелите? Как протича заболяването?

III. Лечение

1. Как протича лечението? Как са лекувани? С какво? Колко време? С какви количества? Кой ги е лекувал? Колко време след заразяването е започнало лечението? Какво е въздействието му?

Търси нова информация, нови фактори, от които зависи решението ти. Осмисляй това, което знаеш. Преценявай, кой е най-важният фактор, с който трябва да се съобразиш.

7_08_За да оцелеем...

Никак не беше лесно, но Оли успя да убеди Сушата и Вихрушката също да помогнат.

– Битките са си битки... – сухо отбеляза Сушата.

– Съперничеството си е съперничество... – измърмори Вихрушката и косо погледна сестра си.

– Но когато е застрашен животът в Долината и Планината... – въздъхна Жегата.

Дъхът ѝ едва не подпали крилете на Скокльо. Скакалецът успя пъргаво да се скрие зад Студа, който хладно го изгледа и отсече:

– Въпрос на оцеляване!

– Трябва да спрем заразата! – Вековната Мура Вемура размаха клони.

– На работа!

Жегата обгори местата, където бяха намерени болни птици. Вихрушката смете пепелта в най-дълбоката пропаст.

Сушата се изви в подножието на Планината. Не пускаше пиле да прехвъркне, мравка да премине.

Животните събраха болните птици. Отнесоха ги при Халата. Студът ласкаво ги обгърна. Приспа ги дълбоко. Бдеше над тях, докато всички търсеха лек.

Оги заведе Калин Орела в ледения дворец на хримтурсите⁴¹. Оги-екипът се надяваше, че заразата няма да стигне до там.

Скалата, мама Йоли и Вековната Мура Вемура се заловиха да отсяват нужната информация. *Спомни си, кое от оръжията на мисълта можеш да използваш, за да им помогнеш.*

– Джаф! Нужно е детективско разследване!

Кученцето Дан умолително поглежда мадмоазел Фу. Тя се превръща на лупа.

Тръгваш заедно с тях? На добър час! И късмет!

На Гарванчето не му даваше мира това, което каза Скалата. Питаше се:

---

⁴¹ Забрави, кои са те? Припомни си „Оги и кълбовидните мълнии“.

„Как брътвежите за бръчки и разкрасяване, биха могли да ни разкрият тайната на птичия грип?“ *Потърси и ти отговора на този въпрос.*

– Ох! Нужна ни е информация!

Съгласен си със Стария Вълшебник? Кацай заедно с него и добре обмисли фактите, събрани от Оги – екипа.

Факти - Скълата преравяше новините. Мама Йоли преценяваше, коя информация е полезна. Вемура обмисляше и подреждаше фактите. Ето така:

ФАКТОРИ:

I. Заразяване

1. Засега са се разболели само птици. Най-голяма смъртност има в птицефермите и големите земеделски стопанства. По-малко са засегнати домашните птици, които са отглеждани в затворени помещения и добре оградени частни дворове. Най-малко са пострадали горските обитатели. В планините има само единични случаи.
2. Първите сигнали за заболели от птичи грип са от преди едно денонощие.
3. Намерени са заболели само в район до 10 километра от Долината.
4. Няма данни за заразяване на други животни и хора.
5. Не е обсъждана възможността, някой да разпространява заразата, без да знае това.
6. Още не се знае, защо точно птиците са пострадали.
7. Засега не е открит друг общ фактор за всички заболели.
8. Няма информация за това, какво са правили по времето, когато вероятно са били заразени.

II. Заболяване – не се знае още:

1. От какво?
2. От кого?
3. Защо е причинено заболяването?
4. Болните са яли обичайната за вида им храна, от различни производители и доставчици (за птицефермите и личните стопанства). Дивите птици са си намирали сами храна в района, където гнездят.
5. Вода са пили от различни водоизточници. Хората са ги проверили. В тях няма зараза.
6. Няма данни да са вдишвали нещо необичайно.
7. Не е известно да са били подложени на въздействието на нещо вредно.
8. Болестта протича така: Час след заразяването температурата на болните рязко се повишава. Губят съзнание. Сърцето не издържа. Смърт.

III. Лечение

На въпроси 1-6 и 8 засега няма отговор.

Хората, които изучават болестта и се опитват да лекуват заболелите птици, са предпазливи. Отказват да дават информация, докато не са сигурни, че лечението е резултатно.

7. Установено е, че най-опасният период на болестта започва един час след заразяването и продължава около десет часа.

8. Издържат ли треската, болните имат шанс да оцелеят.

Видя, как Вемура и Йоли подредиха факторите, известни на Оги-екипа. *Докато четеш следващите епизоди – използвай вълшебното сито – отсявай фактите! Върху отделно листче нанасяй всеки новооткрит фактор. От това зависи, дали Оги-екипът ще успее да спаси птиците.*

Старият Вълшебник разгледа написаното и се възмути:

– Диви птици! Хората ни наричат така, но трябва ли и вие да ни обиждате?!

– „Диви птици“ е научен термин. – избоботи Скàлата.

– „Думата волни“ е по-подходяща. – примирително се обади мама Йоли.

Появяването на Картàла предотврати спора.

– Орлицата отказва да изпие отварата. Ох, ще можеш ли да я убедиш?... – Картàлът бе съкрушен.

– Надявам се...

Старият Гарван тежко размаха криле. Опита се да не изостави много от орела. Скоро стигнаха до гнездото. *Кацай и ти заедно с тях.*

7_09_В гнездото

„Действа ли отварата на Хàлата? Успешна ли е имунизацията?“ – мислиш си и се опитваш да убедиш Орлицата да я изпие.

– Махайте се! Оставете ме сама!

– Трябва да изпиеш отварата. – Ох едва успя да отскочи.

Острите нокти на Орлицата се забиха на косъм от крилото му.

– Махай се! Ако беше добър вълшебник, синовете ми щяха да са при мен.

– Всички вече са имунизирани и ти трябва... – опита се пак да я убеди Картàлът.

– Трябва?! Защо ми е да живея, щом единият ми син умира, а другият е затворен накрай света?!

– За да ги спасиш, трябва да си защитена от болестта. – намесваш се и ти. Приел си образа на Оги.

Орлицата тъжно те погледна, изпи отварата. Скоро я втресе, но бързо се почувства по-добре. Заедно се завърнахте на поляната.

– Трябва да има нещо общо... – Скълата увеличи образа на екрана си.

Орлицата се втренчи в картата. Спогледаха се с Картала. Разбраха се без думи. Така изглеждаше от птичи поглед районът около Долината. Една обгорена линия свързваше всички места, където бяха открити болни птици. И тази линия от пепел свършваше в най-дълбоката пропаст!

– Тази карта показва пътя на Свраката! – Орлицата се разтрепери от гняв.

– Ох, тя не може да измисли толкова голяма злина...

– Ох-и! И как ги е заразила? – чудеше се Гарванчето. – И защо?

– Ще намерим отговор. – малката круша Оли скочи от клончето – По-важно е да разберем, как върви лечението.

Ако си съгласен с Оли, опитай се да предвидиш, с какво биха могли да лекуват болните птици. Запиши отговорите си. Свери ги с наблюденията и размисленията на Скакалеца – виж съдържанието на „Оги и Ген“.

7_10_Какво научиха Оли и Ефу?

Мислиш, че решението на проблема е в ръцете на учените? *Тръгвай заедно с Ефу и Оли към лабораториите. Дано успееш да научиш нещо. Но кой ли ще допусне маймунка и малка круша в строго охранявана лаборатория?!...*

Маймунка с круша в ръка се разхождаше спокойно из лабораторията. Никой не ѝ обръщаше внимание. Имаше толкова много опитни животни – голяма част опитомени. Учените бяха свикнали с това – нечий четирикрак или пернат любимец да наднича любопитно.

Необезпокоявана от никого Ефу намери документите за изследванията. Разгледаха ги с Оли, но не успяха нищо да разберат от сложните схеми и таблици. А с какви неразбираеми думи си служеха учените!

Добре че дойдоха гости в лабораторията. Показаха им големия електронен микроскоп. Погледнаха през него. Видяха мъничките микроби⁴². И дори много по-малките „гени“⁴³, които приличаха на усукани верижки, с топчета

---

⁴² Надникни в речника на „Оги и Ген“.

⁴³ Пак там.

по тях. Обясниха им, че има ген, от който зависи синеоко или чернооко ще се роди бебето. Здрави и красиви ли ще са зъбките му – това се определя от друг ген. Трети показва момче ли ще бъде или момиче.

– Гените пазят огромно количество информация...

– Като паметта на компютър? – запита пълничко момченце.

– Много, много повече. Ако хиляди компютри се съберат на едно място, може и да успеят да запишат информацията, която съхранява един единствен ген.

– А този хладилник защо е толкова голям? – запита малко момиченце и посочи огромната зала обградена със святкащи екрани.

– Там пазим най-ценните си открития. Например ген, който може само за миг да събере цяла войска и да спре и най-страшните микроби.

– Като тези, които причиняват птичия грип ли? – щръкнаха от любопитство плитчиците на момиченцето.

Изследователят се смути.

– Не. Не сме сигурни, че птиците умират от тази болест... Още не е ясно, какво я причинява.

Децата си тръгнаха. Внезапно, Оли и Ефу чуха, че някой ги вика иззад дебелия метални стени. Някой, който бе заключен в ледения търбух на машината, можеше да разговаря с тях без думи. И този някой беше тъжен и уплашен. Ясно! Владееше вълшебството на Лунния лъч. Умееше да предава мисли и чувства и искаше да общува с тях. Много му се искаше...

– Къде си? – озърна се Ефу?

– В хладилника. Е, поне тъй го нарекоха децата. Изследователите му викат иначе. Нали ги знаете – с техните трудни думички и цифри, цифри! Свят да ти се завие!

– Кой си ти? – попита Оли.

– Ген.

Ефу потръпна. Никак не ѝ харесваше някой да чете мислите ѝ, без дори да попита, съгласна ли е.

– Извинявай, Ефу! – Ген явно се притесни.

– Моля! Защо си тъжен и гневен?

– Защо си заключен? – запита Оли.

– М-м-много въпроси наведнъж.

– Отговори! – настояваше малката круша – Щом знаеш всичко за нас, трябва да разкажеш за себе си. Ние не можем да четем мислите ти.

– Само възприемаме чувствата ти. – добави Ефу, макар че Ген, знаеше това.

– Няма много за разказване. Създадох ме преди месец. За да ускорявам лечението. Да помагам на организма – сам, без лекарства да се справя с болестите.

– И какво се обърка? – обади се Ефу.

– М-м-много съм бърз. Прекалено бърз...

– Организмът на болния не издържа атаката на твоята войска от гени?
– досети се Оли.

– Bravo! Много си съобразителна. – възхити се Ген.

– Имаш ли нещо общо със смъртта на птиците? – подозрително го погледна Ефу.

– М-м-може би. Не знам.

– Как така? – ядоса се Ефу – Какво криеш?

– Преди седмица изчезна ампула⁴⁴ с ген. – обади се глас зад гърба им.

Оли стреснато се обърна, а Ефу се изкатери чак до тавана на залата.

– Вие кои сте? – строго запита възрастният мъж, който разказваше на децата за лабораторията.

– Оли.

– Ефу.

– От Оги-екипа? – мислено ги попита мъжът.

Маймунката и Малката Круша погледнаха учудено изследователя, който владееше дара на Лунния лъч. Питаха се:

„Как е получил тоя дар?“

„Кой е откраднал ампулата с Ген?“

„Какво е сторил с него?“

„Къде...?“ „Защо...?“ „Как...?“

Е, стига въпроси! Имай търпение!

Първо разбери резултатите от разследването на Дан.

7_11_Разследването

Дан дълго обикаля из Долината. Лупата висеше на врата му. Следите на Свраката го отведоха до най-затътените кътчета на гората. Разговаря с

---

⁴⁴ Виж в речника на „Оги и Ген“.

много животни, които я бяха видели да наднича в дворовете и да разговаря с кокошки, юречки, патки.

Чучулигите и славеите учтиво я бяха отпратили, отказвайки да купуват дезодоранти⁴⁵.

– Може би затова са живи... – въздъхна мадмоазел Фу и прие човешки образ.

Дан не я чу, загледан в лицето ѝ. Спомни си думите на Скалата за бръчките. Изведнъж осъзна истината:

– Джаф! Спреят! Дезодорантът дето го е продавала Свраката! В него е била скрита заразата!

– Защо Свраката не се е заразила по-рано? Та нали цял ден го е продавала? А болестта се развива бързо – за по-малко от час... – недоумяваше мадмоазел Фу.

Труден въпрос, нали? Може би Вемура ще помогне? Иди при нея, но преди това запиши новите фактори, открити от Оги-екипа.

7_12_Ароматофон

Спомни си: Растенията си предават важна информация, чрез химически вещества, разнасяни от вятъра. Колко интересно, нали? Ароматен телефон. Може да го наречем „ароматофон“.

Какво ли е узнала Вековната Мура? Задъхан Дан стигна до поляната, тъкмо когато Вемура започна да разказва:

– Научих, че Свраката е говорила с треперещ от страх червей.

– ХоГ! – извикаха в един глас Дан и Охи.

– Да. – продължи Вемура. – Разправял ѝ, че ще печели много повече, ако самата тя използва дезодоранта пред бъдещите клиентки. Голяма била „силата на рекламата чрез личен пример“. Така казал и я пръснал със спрея.

– И след по-малко от час я открихме в пропастта... – въздъхна Скалата.

Разбулихте част от загатката.

Пресей фактите от прочетените епизоди. Подреди ги. Едва тогава Оги-екипът ще може да намери вярното решение. С твоя помощ, разбира се. Запиши факторите, от които зависи животът на болните птици.

---

⁴⁵ Препарати против изпотпяване, които премахват неприятната миризма на потта.

7_13_Вълшебният инфоглед

– Време е да погледнем през вълшебния инфоглед. – реши Ох.

Извика Питанка. Надяваше се заедно да разберат, как Ламята е променила Ген, как е успяла да го използва. Та нали той е бил създаден, за да помага, а не да вреди... Планът на стария вълшебник срещна неочакван отпор. Ото бе загрижен за безопасността на змийчето.

И ти ли – също като Пороя – се тревожиш за Питанка? Да? Но си убеден, че е необходимо да рискувате и да обедините вълшебната мощ на инфогледа и Питанка? Заслужи по 100 точки досетливост, вълшебство и сила.

– Ще ти е нужна много по-голяма вълшебна сила. – напомни му Пороят. – Най-добре е да отидем в ледения дворец на хримтурсите. Там са Ави и Оги. Обединената сила на пламъка и водата ще ви защити, докато научите това, което трябва.

– Прав си. Да вървим!

Скоро се озовахте в Йотунхейм⁴⁶. Ти се превъплъти в образа на Ото. Не си допускаш, че там е толкова студено, нали? Нито си могъл да си представиш, каква смешна гледка е вледененият Порой. Хримтурсите⁴⁷ кой знае защо много те харесаха. Дали защото си огромен – много по-голям от тях?... Или пък защото отдавна не се бяха смели така?... Кой знае...

Докато хримтурсите се забавляваха, Ламята се бе промъкнала в ледения дворец и се прокрадваше към Калин Орела и Оги. Добре че Пороят Ото винаги бе нащрек. Захлюпи ги с вълшебната шапка на Вихрушката, скри ги във водно кълбо. В това време хримтурсите обградиха Ламята. Върнаха я обратно в затвора ѝ – в Огнената вселена.

Защитена от силата на огъня и водата, Питанка танцуваше ли, танцуваше... Загледана в танца на змийчето, Ламята разказа, как откраднала шишенце с Ген. Знаела, че има гени, чрез които по рождение се предават много болести. Затова поколения наред боледуват от тях. Наела алчни учени, да превърнат Ген в оръжие. Как? Тя не се интересувала от това. Учените? Платила, за да ги убият. Никой да не научи тайната. Така Ла Миа⁴⁸, без да разбере, изпя всичките си тайни.

---

⁴⁶ Виж разясненията за скандинавската митология в „Оги и кълбовидните мълнии“.

⁴⁷ Пак там.

⁴⁸ Това е името на Ламята от „Оги и Сушата“.

- Ами сега?... Как да спасим птиците? – чуди се водната капка Ави.
- Трябва да разберем, как е променен Ген! – намръщи се Скалата.
- Да разузнаем! – Дан войнствено размахва опашка.

Стотици лаборатории и изследователски центрове търсеха начини да излекуват болните птици.

Оги-екипът следеше резултатите. Съобщаваше ги в Йотунхейм. Все още нямаше надеждно лекарство. Ави се тревожеше най-много за Огненото драконче.

Оги не виждаше красотата на замръзналата вода. За него тя беше само леден затвор. Престоят в двореца на хримтурсите му се отразяваше зле. Потънал в мрачни мисли, дори и не забелязваше, колко грижовна е Ави.

Калин-Орелът толкова много тъгуваше за брат си, че дума не продумваше. Затова Оги се стресна, когато чу вика му:

- Кръвта!
- Замръзна ли?
- Не! Ави добре се грижи за нас. Не виждаш ли, че за да ни затоплят рушат двореца си. Хримтурсите неуморно го градят – всеки ден, отново и отново.
- Прав си. А аз дори не им благодарих... – засрами се Огненото драконче.
- Няма нужда да ни благодарите. – Ави засия.

От топлината в стаята прекрасната ѝ ледена пелерина се топеше. Водата се изпаряваше, издигаше се във въздуха, пречупваше светлината. Хиляди малки дъги танцуваха наоколо.

- Трябва да се върнем! Моята кръв ще спаси брат ми!
- Да не се заразиш и ти?! – разтревожи се Ави.
- Нали съм имунизиран!

Калин-Орелът размахва криле и полетя назад към родния дом.

7_14_Ген

- Как не се сетихме по-рано! – ядосваше се Старата круша мама Йоли.
- Е, не сме млади... – въздъхна Вемура – Вече сме столетници.

– Халата отдавна е изпробвала този начин на лечение... – обади се Скакалецът Скокльо. – Заразила се е. В кръвта ѝ са се образували антителата, с които ни имунизира...

– Състоянието на Зоркото око се е подобрило. – съобщи Скалата.

– Ох-и! И все пак още не е открито лечение...

– Оли ми изпрати вест. – мама Йоли пророни една сълза. – Още нищо не са постигнали в лабораториите. Ген е все така опасен. Стои заключен и се гневи на учените.

– Учени! Ох-и! Нали те са направили Дъг страшен, грозен и нещастен...

– А дали начинът, по който са променили Дъг, не би възвърнал добрите способности на Ген? – тихичко разсъждаваше Скокльо, но всички го чува⁴⁹.

Вековната Мура Вемура предаде идеята му по ароматофона. Малката круша Оли се досети, че е най-лесно да доставят няколко гена в лабораторията, в която се е родил Дъг, и там да експериментират.

Речено-сторено! Оги преодоля разстоянието само за миг. Поставиха епруветката⁵⁰ в хладилна камера между два магнита⁵¹.

Постепенно увеличаваха силата на магнитното поле. Изследваха промените, които настъпват в гените. Успяха да възвърнат безценните им свойства.

Дойде ред на експериментите. Ефектът бе мигновен. Птиците оздравяваха минути след като ги инжектираха.

Само Свраката не доживя откритието на века – новия възстановен Ген. А той беше толкова щастлив, че просто не знаеше, как да благодари на Оги-екипа. Желаше да помогне на Дъг. Орлетата и Оги искаха да тръгнат с него.

Какви ли невероятни приключения ги очакват? Ще разбереш от „Оги, Лим По и Чудовището“.

---

⁴⁹ Ако си записал в дневника на приключението: „Да се постави в магнитно поле генът, за да се възвърне способността му да ускорява лечението.“? – заслужи 500 точки творчество. Ако си мислиш: „Дали учените, които са създали Дъг не могат да помогнат на Ген?“ – получи 250 точки съобразителност.

⁵⁰ Виж значението на думата в речника към „Оги и Ген“.

⁵¹ Пак там виж значението на думите „магнит“, „магнитно поле“.

7_15_Речник

Азбучен указател – подредени по азбучен ред думи, а срещу тях – цифри. Това са номерата на епизодите, където ще намерим обяснението. Азбучния указател към „Оги и Ген“ е епизод № 7-17

Ампула – заострено, островърхо стъкълце, пълно с лекарство за инжекции.

Ароматни масла – добиват се обикновено от растения и се използват в козметиката и медицината. България е прочута с прекрасното розово масло.

Бележки под линия – Има ли цифра след някоя дума, погледни текста в долната част на страницата. Винаги чети тези обяснения на автора, преводача или редактора на книгата. Може много да ти помогнат.

Библиография – Данни за това, къде можем да намерим информация по дадена тема. Най-често това са специални библиографски описания на книги, части от тях или на статии, които са използвани от автора.

Болшинство – ако повечето деца искат да отидат на кино, а само няколко – на театър, казваме, че болшинството от тях са избрали да гледат филм.

Витамини – вещества, които помагат на организма да усвоява по-добре приетата храна и да се преборва с причинителите на болестите.

Ген, генетика – Генетиката изучава носителите на наследствеността – гените. Те определят външния вид, възможностите и насоките за развитие на всяко живо същество на земята.

Дезинфектирам – обеззаразявам

Дистрибутор – единственият търговец, който има право да получава направо от производителя продуктите на дадена фирма и да ги препродава на други търговци.

Дихателни пътища – нос, трахея – отвежда въздуха от носа до белите дробове, където кръвта се обогатява с кислород, за да го разнесе до всички органи и клетки на организма.

Експеримент – Учените проверяват своите теории, като провеждат опити – експериментират. Експериментът показва, дали правилно са обяснили дадено природно явление, дали са предвидили резултатите от

въздействието върху природата или от взаимодействието на два или повече фактора.

Епидемия – широко разпространение на някоя заразна болест

Епруветка – продълговата стъклена тръбичка, с дъно, което може да се нагрява. Използват я в лабораториите.

Имунизация – При имунизация се вкарват омаломощените причинители на болестта. След леко преболедуване, организмът си изгражда защита – имунизира се – това означава, че е готов сам да се пребори със заразата.

Инструменти за мислене – ИМ – Помагат ти по-добре да възприемаш, оценяваш, да решаваш и изпълняваш взетите от теб решения, да предвиждаш резултатите и последствията от тях. Да намираш нови творчески подходи към проблемите, които животът поставя пред теб. Във всяка история за приключенията на Оги-екипа е представен по един ИМ. Показано е, как героите го използват.

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Лицемер – човек, който се представя за добър и искрен, а ти мисли злото.

Магнит – парче желязо, което привлича други железни предмети.

Магнитно поле – възниква между положително и отрицателно натоварени частици, полюси, предмети, планети. Ако искаш да научиш повече, прочети книжките или надникни в сайтовете, препоръчани в библиографията.

Микрòб – съвсем малко живо същество, от растителен или животински произход. Невидимо с просто око. Ако не се мием преди да ядем – ни разболява.

Научен термин – За да се разбират по-добре, когато спорят, учените си служат с думи и изрази, чието значение е точно определено. Всяка област на знанието има свои научни термини. Например: микроб – в медицината или магнитно поле – във физиката.

Оптимист, оптимизъм – Оптимист е този, който вярва в бъдещето, който търси и вижда първо хубавото. Оптимизъм е и умението да не се отчайваш,

да се стремиш винаги да помогнеш, да вярваш, че от теб също зависи дали светът ще стане по-добър.

Организъм – система от органи на живо същество – животно, растение или човек. Човешкият организъм се отличава от останалите с това, че човек може да мисли, чувства и действа разумно; че умее да предвижда следствията и резултатите от дадено действие или бездействие.

Отвара – течност, отделена след варене на нещо – обикновено билки.

Препратка – Улеснява ползването на азбучния указател, речника или текста. Например: „Показалец“ – Виж: „Азбучен указател“. Това понятие вече е обяснено, затова не е необходимо да повтаряме обяснението. По същия начин учените и писателите ни препращат към книги, статии или към други части на своята книга.

Реалити шоу – телевизионно предаване, което се излъчва в момента, в който се провежда.

Софра – ниска, кръгла масичка за хранене. Долапът е шкаф, обикновено вграден в стената. Софра и долап може да се видят в старите български къщи.

Спрей – течност под налягане, която се разпръсква на мънички капчици (лекарства, дезодоранти, парфюми)

Съдържание – Списък от заглавия – части на книгата, с упътване, как най-лесно да ги намерим в текста.

Факт – събитие или явление, с което трябва да се съобразим, преди да вземем решение.

Фактор – Сила, условие, причина, която движи развитието на някакъв процес или явление.

Фолклор – устно народно творчество: песни, приказки, легенди, гатанки и др.

Шоу – забавно представление или предаване.

7_16_Фолклорна енциклопедия - Хала

1. Как изглежда?

Бик с огромни рога

Черен облак

Тъмна мъгла

Змиеподобно чудовище с 6 крила и 12 опашки.

2. Къде живее?

Живее в планински дерета и пещери.

3. Защо точно там?

Защото пази ветровете, облаците и дъждовете.

4. Как се появява на този свят?

Змеят след дълги години става Хала.

5. Според фолклора, какво прави?

Може да заключи дъжда, да причини страшна суша.

6. С какво се храни?

Яде черен, зелен и бял хляб... Обича да се хвали:

„Заран, кога орачите разорат и засеят нивите, спусна се като тъмна мъгла и смета всичкото жито, дето са го сели. В него има земя – затова този хляб е черен.

Раззеленят ли се житата, аз съм градушката – меся зеления хляб...

Но най-обичам белия. Кога жънат, спускам се като черен облак. Размахвам дванайсетте си опашки – дъжд пороен рукне от тях, повлече узрялото жито...“

7. Кой може да я победи?

Змеят и Орелът, който води облаците влизат в люта битка с Халата. Тя пуска дим, от който се образуват облаците, зад които напразно се опитва да се скрие. От битката хвърчат светкавиците, а камъните, които хвърля змеят са гръмотевиците.

8. Може ли да бъде добра?

Фолклорът⁵² не дава отговор на този въпрос...

---

⁵² Виж значението на тази дума в речника.

7_17_Азбучен указател

Епизод №

Ген, гени	7-10, 14, 15 ; 8-02,
Речник	7-15
Тайното оръжие – ОФ – отчитане на фактори ...	7 –19
Фактори – спасяване на птиците...	7-08

7_18_Библиография

ГЕНЕТИКА. – София : ПРЕС, 2005. – 32 с. – (Искам всичко да знам)

ЕКОЛОГИЯ. – София : ПРЕС, 2005. – 32 с. – (Искам всичко да знам)

7_19_Вълшебното оръжие ОФ – отчитане на фактори

Трябва да осмисляме фактите, за да осъзнаем, кои от тях са решаващи фактори, от които зависи успехът на това, с което сме се заели. В историите за Огненото драконче този инструмент за мислене е представен от вълшебното Сито. Важни са и факторите, достъпни само на вълшебния Инфоглед: Групирани в три групи, свързани с птичия грип: Заразяване, Протичане на болестта, Лечение.

Искаш да се упражниш – да се научиш да прилагаш новото тайно оръжие? Браво! Смело напред! Прочети и сравни с това, което си записал в дневника на приключението.

Фактори – въпроси:

I. Заразяване, пострадали

1. Кой? 2. Кога? 3. Къде се е разболял?
4. Кой още може да се е заразил?
5. Защо са пострадали?
6. Какъв общ фактор откриваме?
7. С кого са се срещали всички заболели?
8. Какво са правили по времето, когато вероятно са се заразили?

II. Заболяване

1. От какво? 2. От кого? 3. Защо е причинено?
4. Какво са яли?
5. Какво са пили?
6. Какво са вдишвали?
7. На какви други видове въздействие са били изложени болелите?
8. Как протича заболяването?

III. Лечение

1. Как протича лечението?
2. Как са лекувани?
3. С какво?
4. Колко време?
5. С какви количества?
6. Кой ги е лекувал?
7. Колко време след заразяването е започнало лечението?
8. Какво е въздействието му?

От сега нататък преди да избираш, използвай ОФ! Търси нова информация, нови фактори, от които зависи решението ти. Осмисляй това, което знаеш. Преценявай, кой е най-важният фактор, с който трябва да се съобразиш.

Скалата преравяше новините. Мама Йоли преценяваше, коя информация е полезна. Вемура обмисляше и подреждаше фактите. Ето така:

ФАКТОРИ – факти:

I. Заразяване

1. Засега са се разболели само птици. Най-голяма смъртност има в птицефермите и големите земеделски стопанства. По-малко са засегнати домашните птици, които са отглеждани в затворени помещения и добре оградени частни дворове.

Най-малко са пострадали горските обитатели. В планините има само единични случаи.

2. Първите сигнали за болели от птичи грип са от преди едно денонощие.

3. Намерени са заболели само в район до 10 километра от Долината.
4. Няма данни за заразяване на други животни и хора.
5. Не е обсъждана възможността, някой да разпространява заразата, без да знае това.
6. Още не се знае, защо точно птиците са пострадали.
7. Засега не е открит друг общ фактор за всички заболели.
8. Няма информация за това, какво са правили по времето, когато вероятно са били заразени.

II. Заболяване

Не се знае още: 1. От какво? 2. От кого? 3. Защо е причинено заболяването?

4. Болните са яли обичайната за вида им храна, от различни производители и доставчици (за птицефермите и личните стопанства). Дивите птици са си намирали сами храна в района, където гнездят.
5. Вода са пили от различни водоизточници. Хората са ги проверили. В тях няма зараза.
6. Няма данни да са вдишвали нещо необичайно.
7. Не е известно да са били подложени на въздействието на нещо вредно.
8. Болестта протича така: Час след заразяването температурата на болните рязко се повишава. Губят съзнание. Сърцето не издържа. Смърт.

III. Лечение

На въпроси 1-6 и 8 засега няма отговор.

Хората, които изучават болестта и се опитват да лекуват заболелите птици, са предпазливи. Отказват да дават информация, докато не са сигурни, че лечението е резултатно.

Установено е, че най-опасният период на болестта започва един час след заразяването и продължава около десет часа.

Издържат ли треската, болните имат шанс да оцелеят.

Видя, как Вемура и Йоли подредиха факторите, известни на Оги-екипа. Докато четеш – използвай вълишебното сито – отсявай фактите! Върху отделен лист нанасяй всеки новооткрит фактор. От това зависи, дали Оги-екипът ще успее да спаси птиците.

Чел ли си епизод № 8 от „Оги и Ген“? Да? Браво! Печелиш 100 точки любознателност – щом се упражняваш да ползваш новия инструмент за развитие на мисловните умения.

7_20_Прочетѝ!

„Оги, Лим По и Чудовището“ за да научиш:

Защо чудовището иска да унищожи Кораловия риф? Кой е Бепо? Приятел или враг е бисерната мида Тридакна? Зоркото око ще изтръгне ли от сърцето си трънчето на завистта? Ще подкрепи ли брат си Калин Орела? Ще овладееш инструмента за мислене – АВИ – алтернативи, възможности, избор.

8. „Оги, Лим По и Чудовището“

Съдържание

	Епизод №
Акулите-лисици	8-01
Октоподът	8-02
Орлетата отлитат	8-03
Фантастичните умения на Ген	8-04
В подземния поток	8-05
Трънчето	8-06
Мечтата	8-07
Океанът	8-08
Кой е по-страшен – ураганът или дарът на Ген?	8-09
Морското дяволче Манта	8-10
Дъг	8-11
Бепо	8-12
Лим По	8-13
Чудовището	8-14
Мидата	8-15
Битка	8-16

Очакват те още	8-17
Речник към „Оги, Лим-По и Чудовището“	8-18
Вълшебните оръжия.....	8-19
Азбучен указател към „Оги, Лим-По и Чудовището“	8-20
Библиография.....	8-21
Тайното оръжие – АВИ – алтернативи, възможности, избор	8-22
Очаквайте.....	8-23

8_01_Акулите-лисици

Дъг⁵³ поведе младите пъстърви към океана. Дълъг и опасен бе пътят до там. Октоподи, акули и бури – какво ли не видяха, какво ли не преживяха... Но оцеляха! Всички! До една! Дъг ги опази. Научи ги да се бранят и да живеят заедно.

„Е, вече могат и без мен... – мислеше си той. – Време е да изследвам океана. Да потърся други като мен. Дали някой помни времето, когато е имало американски дългови пъстърви от моя изчезнал вече вид?“ – мислеше си Дъг и незабелязано се отдалечаваше от младите си спътници.

Те не забелязаха нищо. Когато разбраха, че го няма, разтревожиха се за него. Жив ли е? Ще се завърне ли? Тъгуваха, но най-много съжаляваха, че не му бяха благодарили. А той направи толкова много за тях...

Пъстървите си спомняха за страшната битка с акулите-лисици: Небето бе синьо – без нито едно облаче. Пъстървите се гмуркаха из топлите води на океанското течение, което достига чак до бреговете на Южна Америка.

Изведнъж се оказаха обкръжени. Няколко акули-лисици ги нападнаха едновременно. Размахваха дългите си опашки. Сечаха с тях – като със саби. Щракаха челюсти – пълни с няколко реда остри зъби.

Младите пъстърви пъргаво отскачаха, но едва успели да се измъкнат от една акула, посрещаше ги друга. Добре, че Дъг ги беше научил, как да се бият заедно – едновременно по няколко пъстърви се спускаха срещу всяка една от нападателките. Захапваха ги – за корема, за хрилете, а после много бързо се отдалечаваха, плувайки срещу морското течение.

Отговори: Защо младите пъстърви избраха точно тази посока?

⁵³ Припомни си „Оги и Дъг“ и „Оги и кълбовидните мълнии“.

*Кой е най-важният фактор, определящ решението им?
Запиши отговорите си. Използвай вълшебното сито, магическия
калейдоскоп и кристалната капка⁵⁴!
Ако не ти достигат знания, вълшебният инфоглед ще ти помогне:
Потърси нужната информация за акулите в шестата книга от
порецицата „Искам всичко да знам“:*

*Савидж, Стивън. Акулите / Stephen Savage. – София : Прес, 2003. – с. 18.
Обърни внимание на факта: От какво разстояние акулите могат да
надушат капка кръв?*

8_02_Октоподът

Големият октопод ги очакваше в плитчините, близо до кораловия риф.

Каква красота! Прекрасни рибки плуваха край коралите. Цветята биха завидели на невероятните им багри.

Младите пъстърви се прехласнаха по необичайната гледка. Забравиха заръките на Дъг. Непредпазливо се втурнаха напред. И тогава... осем пипала се стрелнаха към тях.

Но Дъг вече нападаше. Извитата му като кука челюст се заби в тялото на октопода, издърпа го от удобното му прикритие. Отдалечи го от младите пъстърви. Ловко се изплъзна от пипалата му. Като видя, че пъстървите са спасени, Дъг пусна октопода и бързо се отдалечи.

8_03_Орлетата отлитат

Ако си чел „Оги и Ген“, знаеш, че Ген искаше да помогне на Дъг. Двете млади орлета и Оги решиха да тръгнат заедно с него на дълъг път над океана. Не забелязаха, че и Ави е с тях. Малката водна капка се бе скрила сред перата на Калин Орела.

Отлетяха, без да се сбогуват с никого, но не успяха да стигнат дори и до съседния връх. Орлицата и Карталът ги посрещнаха.

Чувал ли си израза: „Бди като орлица над дечицата си.“? Добре, че не си орле...

Как ще постъпи орлицата. Какви са възможностите за избор⁵⁵, които ще повлияят на нейното решение? Запиши отговорите си.

---

⁵⁴ Вълшебното сито и магическият калейдоскоп ще ти помогнат при отчитането на факторите, от които зависи решението на младите пъстърви. Кристалната капка ще ти подсказва възможностите, от които да избираш.

На орлетата им идеше да потънат в земята от срам. Орлицата дори не ги погледна, докато говореше на Картала:

– Само неблагодарните деца изоставят родителите си. Тръгват, без дори да се сбогуват с тях... А ние вече остаряваме. Кой ще предвожда дъжда? Кой ще пази Долината от Градушката?

Карталът⁵⁶ презрително махна с крило, но и той не погледна орлетата, докато отговаряше на Орлицата:

– Те с един градоносен облак не могат да се справят, а тръгнаха към другия край на света...

Ами сега? Как ще помогнеш на орлетата? Превъплътил си се в образа на Ген. Дали си избрал най-подходящия герой? Орлицата и Карталът ще повярват ли на твоята добронамереност? Та нали Ген – променен по заповед на Ламята – причини страшната епидемия сред птиците?⁵⁷ Заради теб, Ген, едва не загина Зоркото око! Имаш ли 100 точки доверие? Да? Тогава заслужено получаваш достъп до: „Фантастичните умения на Ген“.

8_04_ Фантастичните умения на Ген

Превъплътил си се в образа на Ген? Сътворил си истинско чудо. Променил си орлетата. Събудил си генетичната им памет. Сега те знаят и умеят това, което са можели предците им. Сякаш поколения⁵⁸ орли-градушкари са се преродили⁵⁹ в Зоркото око и Калин Орела.

Затиши в дневника на приключението, че си изразходвал 50 точки вълшебство и 100 точки сила. Ами така де – за чудесата се плаща. А за това че хитруваш, губиш всичките си – 60 събрани точки доверие. Казах, че достъп до този епизод ще имаш, само ако си събрал 100 точки доверие! А те са само 60! Май си струваше да загубиш толкова точки?

---

⁵⁵ Ако още не познаваш тайното оръжие на тази игра, ще го откриеш с помощта на съдържанието на „Оги, Лим По и Чудовището“.

⁵⁶ Според фолклора Карталът – Орелът-градушкар предвожда дъждовните облаци и пази нивята от стихиите.

⁵⁷ Виж „Оги и Ген“.

⁵⁸ Виж значението на думата в речника към „Оги и Лим По“. Къде е той? Ще разбереш от съдържанието.

⁵⁹ Пак там – виж в речника значението на думата „прераждане“.

Ти – Ген – отключи генетичната памет на орлетата. Вече ще умеят всичко, което са знаели предците им. Надяваш се, те да станат най-добрите орли-градушкари.

Заедно с Оги и Калин Орела търсиш Дъг. Искаш да му помогнеш. Дъждът е ледено студен. Вятърът – ужасен. Ще се справи ли орлето? Ами Оги? Ще оцелее ли? Огромна вълна се стоварва върху вас. Потъвате...

Хей, Ген, защо си се оклюмал? Първата океанска буря ли те изплаши?

Или се питаш: „Дали полученото наготово...“

Е, вече знаеш: Дори и вълшебните умения трябва да се развиват! С много труд, воля и любознателност – може и да успееш...

Но сега трябва да върнеш времето назад и да избираш отново...

Смяташ, че Орлицата няма да позволи на Зоркото око да отлети към океана? А как ще постъпи орлето?

Ако още не си записал основния фактор, който ще определи избора на Зоркото око, направи го! Това е жизнено важно.

Записал си основния фактор? Приложил си тайните оръжия –

вълшебното сито, магическият калейдоскоп и кристалната капка?

Тогава гмурни се заедно с двете орлета в подземния поток.

8_05_В подземния поток

– Никой не може да ме спре! – горещеше се Зоркото око – Нито с думи, нито с наказания, нито със скалите, затрупали входа на пещерата! Затвориха ни, но ще избягаме! С мен ли си?

– Тръгваме! – Калин Орелът за нищо на света не би изоставил брат си.

Орлетата се гмурнаха в подземния поток. Перата им натезаха, теглеха ги към дъното. Оставиха се на течението. От Ави знаеха, че потокът преминава под върха и извира в началото на Долината.

Уж пътят не бе много дълъг, но скоро Зоркото око се отпусна безсилно на дъното. Калин Орелът го сграбчи и продължи напред. Успя да го измъкне от водата. Отпусна се на брега и затвори очи.

Полумъртви и премръзнали ги намери маймунката Ефу.

Скакалецът Скокльо се бе досетил, как ще постъпят наказаните орлета.

Оги-екипът ги очакваше. Малката круша Оли и омайничето Ели ги напоиха с горещ билков чай. Постоплиха се край огнището стъкмено от кученцето Дан. Разбира се – огъня бе запалил Оги – нали е огнено драконче.

Ясно бе – орлетата още не са готови. Приключенията трябваше да почакаат, докато Зоркото око и Калин Орелът пораснат и укрепнат.

– Благодаря ти, че ме спаси. Можеше да загинеш заради мен... – Зоркото око говореше тихо, но твърдо. – Остави ме! Заминавай! Ако съм с вас, само ще ви забавя...

– Да изоставя брат си? Никога!

Превъплътيل си се в образа на Калин Орела?

За верността към брат си получаваш 150 точки доверие и 100 точки добронамереност. За това, че спаси живота му, завоюва още по 100 точки решителност, кураж и вълшебство.

– Трябва да заминеш! – отсича Зоркото око. – Заради мен се забави толкова много. Отлитай! Оги и Ген те очакват! Ти никога не се страхуваш, какво чакаш?

– Разбира се, че се страхувам. – Калин Орелът напразно се опитваше да успокои брат си. – Страхувам се, че няма да се справя. Боя се, че мама и татко може и да са прави, като не ни пускат. Още толкова много неща има да уча... Но реших! Заминавам!

Зоркото око плесна с криле, но не посмя да напусне гнездото. Ах, как се мразеше! Мислеше си: „Аз съм страхливец! Нерешителен, мекушав глупак! Калин сигурно ме презира...“ Зоркото око се отпусна в гнездото. Примирено покри главата си с криле. Не искаше да слуша увещанията на вечно побеждаващия си брат.

Спомняш си трънчето, което се заби в пръста ти? Не може да го извадиш. Е, по-скоро, не се реши – страхуваше се от иглата и от болката. Пък и сигурно щеше да ти потече кръв... Реши, че то само ще излезе. Така и стана. Само че пръстът ти забра. И те боля цяла седмица. В болницата изцедиха гнойта, а заедно с нея излезе и трънчето. Почистиха раната. Като по чудо – раната заздравя само след два дни. Защо ли се сети за това точно сега?

8_06_Трънчето

Превъплътيل си се в образа на Калин Орела. Обичаш брат си. Разбираш го. Искаш да му помогнеш. Знаеш, че лошите чувства трябва да се изтръгват навреме. Иначе като плевели изсмукват силата и волята ти. Трънчето на завистта и страха може да загной в братоубийствена ненавист...

Сещаш се, как да помогнеш на брат си?

Ще му покажеш неговите способности, за да повярва в тях? Да разбере, че само от него зависи, дали ще преодолее страха и нерешителността си?

Браво! Добре си го измислил. Получаваш по 100 точки съобразителност и творчество.

– Зорко око, погледни ме! Сега съм по-бърз и по-издържлив от теб, защото не си тренирал – беше болен. Но оцелея! Ако аз бях толкова издържлив – като теб – нямаше да се страхувам.

– Ти? От какво се боиш?

– От болести. От лекари. Само като видя бяла престилка...

– Не може да бъде! Преструваш се, за да ме успокоиш.

– Не! Честна дума – страхувам се. Затова много се зарадвах, като ме отведоха далеч – чак в Ледения дворец.⁶⁰ Срамувам се, че те изоставих...

– Не си ме изоставил – спаси ме! Досети се, че може да ме излекуват с кръвта ти – след като те имунизираха.

– Това бе щастлива случайност. Зорко око, ти си по-любознателен и по-умен от мен. И по-смел! Аз никога не бих се спуснал сам в пропастта.

Е, май твоят подход подейства?... Брат ти повярва в себе си. Малко по малко укрепна. Рамо до рамо се учехте да летите все по-бързо и по-далеко. Вече знаехте, как да доведете дъжда над полята и градините. Успяхте да отведете градоносните облаци на безопасно място – над езерото. Оставяхте ги там – да изсипят ледения си товар.

Щом си решил да играеш честно и признаваш, че нямаш 100 точки доверие, отговори:

Какво очакваше, когато се превъплъти в образа на Ген? Че ще ти се доверят? След като толкова много птици загинаха..?!⁶¹

Карталът и Орлицата те отпратиха учтиво, но твърдо. Съпроводиха те през девет земи в десета – да са сигурни, че няма тайничко да се завърнеш. Мъчно ти е за орлетата. Но ти – Ген все пак успя да направиш невероятен подарък на Калин Орела и Зоркото око.

А сега прочети внимателно осемте възможни решения на Орлицата и кажи: Какъв подход е заложен във всяко едно от тях?

Отговори: Какво иска Орлицата?

Прецени: Как ще постъпи Орлицата – ще разреши ли на орлетата да тръгнат с Оги и Ген?

Запиши отговорите си.

---

⁶⁰ Виж „Оги и Ген“.

⁶¹ Виж пак там.

Смяташ, че Орлицата ще разреши само на Калин Орела да тръгне с Оги и Ген? Много вероятно е да постъпи точно така...

– Никога няма да изоставя брат си!

Сбогуваш се с Оги и Ген, а как само ти се иска да тръгнеш с тях!
Но отговорността към семейството е на първо място!
В дневника на приключението запиши по още 100 точки доверие, решителност и кураж. Заслужи ги. Пожертва нещо, което много желаш.

Превъплътил си се в образа на Калин Орела. Избрал си дълга пред приключенията. Ще браниш родния край заедно с брат си – Зоркото око.

Всички в гората и планината се радват. Възхищават ви се. Но само вие двамата си знаете, как устоявате на нощните кошмари: Сънувате, как Оги и Ген се борят с урагани и океански чудовища. Как мъ-ъ-ничко сила не им достига... Вашата сила! Искате ви се да разперите криле, да ги подкрепите, да ги спасите... Но уви! Океанската бездна или чудовищата ги поглъщат.

Е, няма да те измъчвам – получаваши още един шанс да се включиш в приключенията на Оги и Ген, без да пренебрегваш дълга си към семейството и родния край, но първо разбери, какво се случи с Дъг и младите пъстърви, които продадоха езерото си на Ламята:

8_07_Мечтата

Дъг плуваше ли, плуваше... Срещаше нови, непознати обитатели на океана. Колко много опасности! Акула може да те сръфа! Октопод да те сграбчи! Но това не е най-страшното... Наистина – опасности много. Все някой някого преследва, дебне, но какво да се прави... Така е устроен животът в океана. И ти също си част от хранителната верига⁶²:

Водораслите изхранват планктона. Той – малките рибки. Те – големите. Тъй си е откак свят светува... Учиш се да се пазиш и да ловуваш. Това не е страшно.

„Страшна е самотата. – мислеше си Дъг – Плуваш и никой не ти обръща внимание. Сякаш си невидим. Не те забелязват. Освен ако някой не реши да те излапа на закуска...“ Изоставяйки мрачните мисли, Дъг зорко се огледа и продължи пътя си към крайбрежието.

---

⁶² Виж в речника. Къде е той? – Ще разбереш от съдържанието на „Оги и Лим По“.

Първите дни след заминаването на Дъг младите пъстърви се надяваха, че той скоро ще се завърне. Минаха няколко седмици, а него все го нямаше. Много се разтревожиха.

„Какво ли се е случило?“ Питаха и разпитваха навсякъде. Никой нищо не знаеше. И не се интересуваха нито от Дъг, нито от тях. Все по-често тъгуваха за родното езеро. Ах, как им се искаше да се върнат! Но първо трябваше да помогнат на Дъг.

„Ех, да беше тук Оги-екипът...“ – мечтаеше една от младите пъстърви. Мечтата ѝ мигом прелетя над океана. Прескочи почти цял континент и кацна върху човката на малкото гарванче.

– Ох-и! Има ли някой тук? – заозърта се Охи.

– Кацнала е на човката ти. – обади се маймунката.

– Ефу, не се шегувам. Някой долетя. Ох-и! И копнее да се завърне при нас...

– Щом вече е тук, как така: „Копнее да се завърне при нас.“ – кученцето Дан учудено погледна човката на гарванчето.

– Чуждите мисли, чувства, мечти – понякога доста трудно се долавят. – чу се тихичкото гласче на омайничето Ели.

– Чия мечта е при нас? Как да помогнем? – засуети се практичната малка круша Оли.

– Оги, можеш ли да разговаряш с нея? – запита старият гарван – вълшебникът Ох.

– Не, за съжаление. Възприемам я като образ. – Огненото драконче смутено кацна в клоните на мама Йоли.

– И като чувство. – добави Ели. – Някой тъгува за нас и за родния дом.

– Ох-и! И какъв е образът?

– Сияещо син – от хоризонт до хоризонт. Подвижен. Проблясващ.

– Това е океанът. – Намеси се и малката водна капка – Оги не го е виждал, затова не го разпозна.

Скакалецът подскочи и се приземи сред перата на Охи.

– Това не е мечта, а нос..., нос... – запъна се той – Скàла, помогни ми! Моля те! Как се нарича чувството, което изпитват хората, които са принудени да живеят далеч от родината си?

– Ностàлгия – отговори Скàлата.

– Пъстървите и Дъг имат нужда от помощ. Бързо! Да тръгваме!

– Ото, ти няма да участваш! – Вековната Мура строго погледна Пороя.

– Защо? – Ото сбърчи облачно чело и изгледа сърдито Вемура.

– Пороите в океана винаги съпровождат ураганите.

Скалата показва поройния дъжд и страховитите ураганни вълни, които рушат всичко пред себе си.

Ото ядосано избоботи. Ехото поде тътена и го разнесе из Долината.

Чуха го и в гнездото на орлите-градушкари.

8_08_Океанът

Калин, Оги и Ген отлетяха. Но Океанът бе далече – дълго летяха. Най-сетне видяха Океана. Той бе огромен и измамно спокоен. Кацнаха на крайбрежните скали.

Ави незабелязано се измъкна изпод перата на орлето. Скочи. Вълните я понесоха. Топлото крайбрежно течение я увлече. Гмурна се. Дълго подскача и се люля на воля. Вълните ѝ разказаха най-интересната океанска новина – за храбрия рибок Дъг, тръгнал да дири мъдрия Лим По – от рода на древните Мечоносци.

И Оги не устоя на изкушението да си поиграе с вълните. Превърна се на зеленооко момче и заподскача из водата. Семейство делфини, благодарни, че Оги и Ген излекуваха детенцето им, научиха Огненото драконче да плува. Делфинчето, Оги и морското дяволче – скатът Манта се надпреварваха – гмуркаха се, скачаха високо над водата.

Калин Орелът се запозна с морските птици. Разбра, как да използва въздушните течения над океана, за да лети по-бързо. Старият Морски орел го учеше, как да се пази от бурите. Скоро щеше да се наложи да използва наученото...

Ген лекуваше всички. Славата му се разнесе през девет земи в десета, дори и до дъното на Океана. Под тонове вода, в непрогледната тъмнина – дето чудовища мамеха плячката си с тайнствени светлини, дори и там узнаха името на чудния лечител.

8_09_Кой е по-страшен – Ураганът или дарът на Ген?

Привечер слънцето подпали хоризонта. Заглъхна дори шепотът на вълните.

„Затишие пред буря... – мислеше си Морският орел и се вглеждаше в океана – на запад, накъдето отлетяха Калин и Оги. – Не ме послушаха... А бурята ще бъде страховита...“

Болката в старите му кости ставаше нетърпима преди буря. Морският орел тежко разпери криле. Спусна се ниско над водата – чак до дъното на крайбрежната пещера. Мисълта му летеше след младия, безумно-смел орел.

Видя Калин и Огненото драконче в разгара на бурята:
Светкавици раздират небето. Облаци врят и кипят. Камшиците на дъжда шибат безмилостно. Ветровете обезсилват крилете и смразяват кръвта. Сиянието на Огненото драконче обгръща Орлето, заедно с Ген и Ави, които са се сгушили сред перата му. Но силите на Оги и Калин се изчерпват. Сиянието избледнява и почти изчезва. Крилете натежават. Водните планини се издигат все по-високо, сгромолясват се все по-често, а все по-оглушителен грохот.

„Отклонете се малко на юг, към кратера на подводния вулкан! Там по време на буря се отваря входът към подводна пещера, образувана от коралите в залива.“

Напразно Морският орел се опитва да достигне с мисълта си Калин... Орлето не го чува.

Превъплътил си се в образа на Калин Орела? Разкажи, какво се случи!
Когато ни връхлетя бурята, дори и Оги се изплаши от светкавиците. Ави и Ген се сгушиха между перата ми. Водните планини се издигаха и спускаха страховито. Зъзняхме – мокри до кости. Ветровете налитаха – искаха да разкъсат крилете ми.

Но по-страшен от урагана се оказа дарът на Ген: Брат ми – Зоркото око – виждаше и чувстваше заедно с мен. И аз – заедно с него... Как ли са оцелявали предците ни? Споделяли са силата на мислите и чувствата си. Ами завистта, омразата?

Тъмна и грозна мисъл-чувство пълзеше от брат ми към мен... Той си представяше, как аз падам... И крилете ми натежаваха... Едва успях да ги помръдна. Той си мечтаеше, как ще бъде винаги пръв, когато потъна в океана... А аз чувствах, как черните океански дълбини ме поглъщат...

Напрегнах последните си сили, отчаяно размахвах криле.
Представих си: Как прегръщам брат си. Двамата изгаряме грозните мисли. Летим крило до крило – право към сърцето на бурята. Силата на Зоркото око се присъединява към моята. И ето ни двамата с Оги – летим под чисто, звездно небе, в кръг от тишина и покой. А наоколо бурята беснее.

– Окото на урагана! – Оги е възхитен.

А аз мисля за Зоркото око... виждам го – щастлив, обичлив, силен.
Лошите мисли вече ги няма.

С Оги кацаме на малък вулканичен остров. Откриваме пещера, образувана от коралите в залива. Ще си починем. Ще изчакаме бурята да отминем. После ще потърсим Дъг.

Топло. Сухо. Приятно. Изтощен от битката с урагана, Оги се е сгушил до Ави и Ген. Перата ти са едновременно легло и пухена завивка за тях. Заспиваш спокоен. Знаеш, че брат ти – Зоркото око бди вместо теб, пази съня ви, макар че е много, много далеч – в родното гнездо.

Само Оги не спеше. Долавяше цял океан от тревога и радост, страх, глад, болка, отчаяна смелост, любов и нежност. Ала над всички земни грижи надвисваше нечия чужда, неземна омраза – по-студена от ледените планини на Йотунхейм, по-гореща от огнените бездни на Муспелхейм⁶³.

Обитателите на Кораловия риф осъзнаваха опасността, но не знаеха, как да се борят с неизвестния враг. Пипалата на страха сграбчиха коралите. Огромни криле скриха слънцето. Може би затова вилнее Ураганът? Дали не се опитва да прогони Чудовището?

8_10_ Морското дяволче Манта

Ето! Слънцето се показа!

Напомни ти веселите игри с Морското дяволче? *Превъплътил си се в образа на Оги? Питаш се: Къде ли е Манта сега?*

Дяволчето Манта се отдалечаваше от брега. Знаеше, колко опасни са крайбрежните скали по време на буря.

Огромните вълни не го плашеха. Дори му беше приятно да се пързалия по тях. Както винаги – превръщаше всичко в игра.

Изведнъж светкавица раздра небето и Манта видя...

Какво видя ли? Ще научиш, ако си готов да пожертваш по 10 точки вълиебство, сила и информация, за да разбереш. Приспадни си ги от сметката, преди да продължиш.

---

⁶³ Виж „Скандинавска митология“ от „Оги и кълбовидните мълнии“.

Какво видя Манта ли? Нищо!!! Гъстата тъмнина, която тежко притискаше бурните вълни, погълна светкавицата и сякаш стана още по-тъмно. Едва сега Манта се изплаши. Понечи да се гмурне, но не успя.

Остри нокти го сграбчиха и го издигнаха над бушуващото море. Що за нокти бяха това?! Та Манта тежеше почти колкото млад слон! Представяш ли си?!

Ноктите го понесоха като перце. Манта се гърчеше и дърпаше.

Съпротивляваше се с всички сили. Успя да се отскубне. Цопна в океана. Зашеметен – губеше кръв от раните си.

Какво ще направиш? Как ще спасиш приятеля си? Приложи тайното оръжие! Запиши отговорите си.

Ако си посочил повече от пет възможности за спасяването на Манта, морското дяволче ще бъде спасено. Играй честно!

Превъплътил си се в образа на Калин Орела. Съобщаваш на брат си – Зоркото око, какво се е случило с Морското дяволче. Той разказва на Скалата, но тя отдавна е научила всичко това. Съобщила е на крайбрежните скали. Те повикали делфините, които отнесли Манта на сигурно място. Превързали раните му.

Добави си по 100 точки наблюдателност и досетливост, ако и ти си разчитал на вълшебното умение на Скалата да обменя информация със скалите по цял свят.

Младите пъстърви се питаха: „Защо Дъг го няма? Защо не се завръща? Какво се е случило с него? Ранен ли е? Къде ли го е застигнал ураганът? Дали не го е издебнал Октоподът? Ами ако са го нападнали вкупом акулите-лисици?“

Май е време да овладееш и втората част от вълшебството на кристалната капка... После запиши своите хипотези за това: Какво се е случило с Дъг? Защо не се завръща?

8_11_Дъг

Ави и Ген се събудиха и тихичко заговориха за Дъг:

- Дали не са го пленили учените, които са променили гените му?
- Не ми се вярва, Ави. Лабораториите им са далече.
- Да не би Ламята... – стресна се Оги, но погледна към ъгъла на пещерата и засия от радост.
- Ламята не яде печена пъстърва... – чу се насмешлив глас.

Дракончето прие човешки образ, плесна с ръце и прегърна Дъг.

- Ти! – Ави се втурна и го разцелува.

- Как ме открихте?
- Май ти ни откри, Дъг. – разкърши криле Калин. – Виж кого ти водим!
- Вие да не сте Лим По?
- Не. Аз съм Ген.
- Вие ли сте генът, от когото зависи, дали ще съм зъбат и страшен?
- Е, не съвсем... Учените ме създадоха, за да ускорявам оздравяването на болните.
- Аз не съм болен, но... – въздъхна Дъг.
- Променен е по-точно казано. – Ген тъжно въздъхна. – Засега и аз не знам, как да ти помогна...
- Може би океанският мъдрец ще знае... Ще го намерим! – Ави подскочи от нетърпение.
- Къде ли не го търсих...
- Попитайте Трида! – обади се тъничко гласче.

Всички наскачаха, огледаха се, но никого не видяха.

Един слънчев лъч се промъкна през пукнатина в скалата и заподскача из пещерата. Слънчевото зайче цопна във водата, препъна се в нещо, върна се, освети го и то засия.

– Ама ти не си охлювче, а раче-пустинниче!

– Аз съм Бепо.

– Аз – Ави. Приятелите ми – Калин Орела, Оги, Ген и Дъг.

– Приятно ми е. В нашия атол всички се възхищават от подвизите на Дъг. Приятелките му – дъговите пъстърви отдавна го търсят. Тревожат се за него. При тях ли да ви заведе или при най-мъдрата мида – Трида?

Намериха ли я? Скоро ще разбереш, но първо трябва да опознаеш Бепо.

8_12_Бепо

Кой е Бепо? О, той е едно знаменито раче – от семейството на раците-пустинници. Защо е толкова известно ли? Защото има страхотен късмет. Щом порасне и къщичката му стане тясна, веднага си намира нова – по-голяма и по-хубава. Така правят всички раци-пустинници. С какво Бепо е по-различен? – питаш ти.

Браво! Прилагаш едновременно вълшебството на танцуващото човече РаПър и вълшебния инфоглед. Прочети в научно-популярната енциклопедия за Bernard Hermit – това е научното име на този вид рачета-пустинничета.⁶⁴ Изберете от Интернет най-хубавите фотографии с къщички за предприемчивото раче Бепо.

Защо Бепо се намеси в нашата история?

Ще разбереш, ако ти разкажа за времето, когато той бе съвсем мъничък... Тогава си мечтаеше за блестяща къщичка. Бързо си намираше все по-големи черупки.

Нашият герой растеше не с дни, а с часове – точно като юнаците от приказките. Прекрасни черупки си намираше, но все не беше доволен. Преброди водите около атола.

Чудиш се, как може едно охлювче да бъде пътешественик? Та нали охлювите са толкова бавни?!

Вярно е. Но Бепо е умен и хитър. Вкопчва се в гръбните перки на големите риби и препуска заедно с тях. Дори и една акула успя да използва като подводница. Без тя да усети, разбира се. С нея обиколи всички коралови острови. Опозна живота в кораловия риф, скрит зад гръбната ѝ перка. Сякаш бе невидим ездач, за когото няма невъзможни неща. Никой не го забеляза. Не го заплашваше никаква опасност – та нали всички бягаха през глава от свирепите акули.

Но...един ден се случи нещо невероятно. Какво ли? Видя Трида – най-мъдрата, най-голямата и най-красивата мида – Тридакна⁶⁵.

Сега Бепо заведе Дъг при нея. Тя начерта карта и му обясни, как да открие залива на *Limulus Polirrhemus* – така учените наричат Мечоносците.

„Родът им е древен – живели са още по времето на динозаврите. Живи са и днес! Как ли са оцелели толкова дълго време?“ – мислеше си Дъг. Той благодари на Мидата, сбогува се с приятелите си и отплува.

Калин кацна на брега. Запозна се с птиците от Атола⁶⁶. Трида покани Оги, Ген и Ави да ѝ гостуват. Морето бе прекрасно: пъстри корали, актинии и рибки, бисерни миди. А Трида бе толкова голяма и красива! Ави можеше да танцува из нея. Оги, Ген и Ави добре се забавляваха.

---

⁶⁴ В някоя търсачка в интернет напишете: Bernard Hermit. Потърсете снимки.

⁶⁵ Виж в речника на „Оги, Лим По и Чудовището“.

⁶⁶ Коралов остров, в средата му обикновено има кръгло, плитко езеро.

Само Калин Орелът бе нашрек. Докато той спеше, бдеше брат му – Зоркото око. И незнайно как, всичко, което се случваше тук – на кораловите острови, се виждаше у дома – на екрана на Скалата.

– Прекалено е хубаво, за да е истина... – мърмореше си Старият Гарван, а Охи му пригласяше:

– Не ми харесва тоя Бепо...

– Красавеца? – засмя се малката круша Оли.

– Ох-и! Има прекалено хитра физиономия... И все чуждите къщички дебне.

– Е, просто е практичен. – засмя се мама Йоли.

– Джаф! Оли, ти би ли се напъхала в чужда черупка?!

– Че няма да я оставя празна – да се руши. Стига да ми стане, май доста съм понаедрия... – засмя се малката круша. – Черупката е като нова рокля...

– Ох-и! И все пак, не му е чиста работата на тоя Бепо... Вижте само, как поглъща с очи актинията!

– Раците пустинници, често съжителстват с актинии. Симбиоза!

Скалата много обича да използва чужди думички, добре че винаги има обяснение в речника...

– Джаф! Гледайте! Гледайте! Актинията го сграбчи.

– Актиниите се закрепват за черупките на охлювите, хранят се с остатъци от храната им. С парещите си листенца ги пазят от враговете.
– обясни Скалата.

– Колко са красиви тези подводни цветя! – възхити се Ели.

– Не са цветя, а животни. Това са коралите – поправи я маймунката Ефу.

– Ох-и! И все пак не ми харесва тоя Бепо! Отровната му приятелка – също!

– За да оцелее, трябва да е предприемчив и хитър. – мама Йоли погали гарванчето и погледна към Ох.

– Зависи на чия страна е... – въздъхна Вълшебникът и се приближи до Скалата, вгледа се напрегнато в екрана.

– Ох-и! Какво ли замисля?

– Джаф! Кой?

– Тридакната – отговори Омайничето Ели. – Тя се страхува. От кого ли...?

– Оги е в опасност! – извика Ефу, миг преди мидата да се затвори.
Оги, Ави и Ген останаха вътре в нея. Заблъскаха стените ѝ.

– Отвори! Оги ще се задуши. – викаше Ави.
Трида мълчеше.

*Ще ти е нужна помощта на кристалната капка. Отговори:
Защо Тридакната ги затвори? Запиши отговорите си. Намери колкото се
може повече обяснения.*

8_13_Лим По

– Дъг намери ли мъдрия Мечоносец? На какво го научи той? Дъговете
пъстърви чувстват ли, че беда е сполетяла Оги? Ще му помогнат ли?

– Ама че припрени читатели! Засипахте ме с въпроси. Да. Дъг намери
Лим По. Така се казваше най-старият и най-мъдър *Limulus Poliphemus*.
Сприятели се с мечоносците.

– Това рачета ли са?

– Не. Братовчеди на скорпионите. Не ми ли вярваш?

Скорпионите живеят по песъчливи и каменисти места, дори и в пустините.
Мечоносците – в крайбрежните води. Научили са се да оцеляват и при най-
трудни условия за живот.

Дъг завари армията на мечоносците в пълна бойна готовност. Песента на
китовете бе вдигнала на крак всички в океана. Делфинчето и Манта –
морското дяволче бяха потърсили помощта им.

– И всички ще защитят Оги? Не ми се вярва...

– Не само Оги. Целият Атол е в опасност.

– Кой е врагът? Срещу кого ще воюват мечоносците?

– Опитай се сам да отгатнеш! Познаеш ли, ще заслужиш 100 точки
досетливост.

Ако искаш да научиш нещо повече за коралите и мечоносците – надникни
в Речника към „Оги, Лим По и Чудовището“. *Потърси в Интернет
снимки.*

*Би могъл да получиш и по 100 точки предвидливост за всеки верен отговор
на въпроса: **С кого** ще воюват обитателите на кораловия риф?*

Внимавай! За всеки грешен отговор губиш по 100 точки предвидливост.

8_14_Чудовището

Един ден се случи нещо невероятно: Акулата току-що се беше нахранила и се канеше да си подремне, когато... сякаш от нищото изскочи крилато чудовище. Устата му – пълна с остри зъби. Крилете му – два острова покриват. Сграбчи Акулата. Издигна я високо, високо, а заедно с нея и Бепо. Че се уплаши, уплаши се нашето раче-пустинниче, но не загуби самообладание. Дори успя да се възхити на красотата на Атола и синьо-зелените заливи.

Чудовището кацна далеч навътре в сушата – край огненото езеро на върха на планината.

– И-с-с-кам перлата на Трида! Перлата от огън и лед! Донесеш ли ми я – ще те направя повелителка на Океана. Ако не успееш – ще унищожа целия Атол.

„Къде се е чуло и видяло – перла от огън и лед?“ – чудеше се Бепо.

Акулата загуби ума и дума от страх. Чудовището я сграбчи отново и полетя обратно. Тя висеше безчувствена в ноктите му.

Бепо се питаше: „Защо ни довлече чак тук? Не можеше ли да ни каже за перлата още там – в залива?“

– Помис-с-сли! Ти не си глупав! Сам ще си отговориш!

Бепо се смрази от страх, едва сега истински се уплаши. Огромно око гледаше право в него. Виждаше го! То дори четеше мислите му!... Вместо да бяга от Акулата, Чудовището я разнасяше насам-натам като играчка.

– Не „То“, а „Тя“! Уважавай дамите, мъниче! Никой не бива да разбере, че ми помагаш!

– Ами Акулата? – Бепо се вкопчи още по-здраво в гръбната ѝ перка.

Смехът на Чудовището разтърси туловището на Акулата. Бепо едва не се изтърси.

– Тя ще им отвлече вниманието. Ти! Ти си моето тайно оръжие!

– Коя сте Вие? – посъбра кураж Бепо.

– Твоята господарка! До утре вечер трябва да ми осигуриш перлата от огън и лед! Иначе... – зъбите на Чудовището страховито изскърцаха, сякаш строшиха хиляди черупки...

Бепо трепереше, но все пак успя да забележи, че Чудовището е останало само с едно око. Постара се да не мисли. Позволи на страха да го обгърне, да го понесе като гигантска вълна.

Как ще постъпи Бепо? *Кристалната капка може да ти подскаже възможностите. Запиши отговорите си.*

8_15_Мидата

Мидата щракна.

Оги мигом прие образа на Огнено драконче. Вече беше пораснал и не се страхуваше от водата. Създаде защитна сфера около приятелите си.

Ави завихри водно течение от повърхността към Трида.

Ген разгърна спиралите си, направи така, че Ави и Оги да станат част от организма на бисерната мида. Нямахше да загинат.

Не се страхуваха, но и тримата се питаха:

„Защо ни плени? Какво иска от нас? Как ще излезем оттук?“

Преди черупките на Трида да се затворят, Бепо подхвърли вътре кука, на която бе завързана тънка, но много здрава нишка. Рачето-пустинниче си представяше, как Калин Орелът изтегля мидата на брега, как слънчевите лъчи я убиват, черупката ѝ се разтваря. Чудовището грабва перлата, а той – хитрият Бепо се разполага в огромната блестяща черупка на Трида. А после! После заживява щастливо с най-прекрасната актиния – Тини! Представяше си всичко това и предчувстваше, колко горд и щастлив ще бъде...

В това време Акулата теглеше с всички сили голямата бисерна мида. Стигнаха до брега. Там ги чакаше Калин. Той беше събрал цяла войска от морски птици. Изтеглиха Трида далеч от водата. Цяла нощ трупаха камъни – преградиха пътя на прилива, та да остане мидата върху сухия пясък.

Развидели се, отливът прибра вълните, слънцето изсуши пясъка около бисерната мида. През черупката ѝ проникваше сиянието на вълшебната перла от огън и лед.

Превъплътил си се в образа на Калин.

– Оги! Ген! Ави! Къде сте? – напразно викаш, напразно пляскаш с криле. Приятелите ти са изчезнали. А Трида мълчи...

Някъде там – отвъд океана, Оги-екипът вижда всичко, но не знае, как да помогне...

Питаеш се: „Какво ли ще се случи?“ Опитай се да предвидиш. Запиши отговорите си.

А може би Дъг ще помогне?

Дъг питаше Лим По:

– Вашият вид *Limulus Polyphemus* е сред най-древните обитатели на нашата планета...

– Питаш: Как ние – мечоносците оцеляваме?

– Да.

– Развиваме уменията си да усещаме опасността много преди да ни е връхлетяла, за да имаме време да се подготвим – да измислим, как да реагираме, как да се спасим.

– Но винаги помагате и на другите... – Дъг погледна с уважение Лим По – най-стария и мъдър мечоносец.

– Живеем заедно, зависим едни от други... Оцеляват тези, които разбират, че са част от екосистемата⁶⁷. Които опазват природата... И то само ако искат да знаят и могат повече, ако се развиват... Иначе, чака ги съдбата на динозаврите.⁶⁸

Оги-екипът изгаряше от желание да помогне. Но как? Не знаеше.

– Който не се развива – загива... – Старият гарван Ох повтори думите на Лим По. – Мъдри са мечоносците...

– Дъг и Лим По си говорят, моля ви се! – гневеше се Ото.

– Ави, Оги и Ген ... няма ги... Вече не долавям мислите и чувствата им.

Ефу заплака. Мама Йоли приюти маймунката сред клоните си, опита се да я успокои.

– Какво ли става там? – питаше се старият гарван Ох.

– Май нищо не е такова, каквото изглежда... – въздъхна Вековната мура Вемура.

– Ако бях там, това нямаше да се случи! – ядосваше се Пороят Ото.

– Джаф! Мирише ми на предателство! Тоя Бепо...

– Рачето-пустинниче се мъчи да сподави тревогата си за Оги. Ужасно се страхува от чудовището... – тихо се обади Омайничето Ели.

– Ох-и! Страхливец!

– Джаф! Предател!

---

⁶⁷ Виж значението на тази дума в речника към „Оги и Лим По“.

⁶⁸ В спектакъла „Защо изчезнаха динозаврите“ се разказва за това.

Старата круша мама Йоли и и щерка ѝ – Оли се спогледаха. Не им се вярваше, рачето да е навредило на Оги.

– Не! Бепо не е предател! – Ели упорито защитаваше мнението си.

– Май пропускаме нещо... – намръщи се Скълата. – Не ни достига информация.

– Кой знае, какво са измислили мечоносците... – въздъхна Скокльо и изведнъж подскочи.

Май той първи се досети... Ех, този скакалец!

Ами ти отгатна ли, какво ще се случи? Запиши отговора си. Ако познаеш, печелиш 100 точки предвидливост. Ах, да знаеш само колко ще са ти нужни!... Потърси помощта на кристалната капка!

Ще ти помогне Тайното оръжие. В „Оги, Лим По и Чудовището“ то е свързано с вълшебствата на калейдоскопа и кристалната капка.

Калейдоскоп – Вместо пъстри стъкълца в него се въртят фактите, от които зависи твоята победа. Калейдоскопът ще ти помогне да ги свържеш в една обща картина.

Кристална капка – може да ти покаже възможните пътища към победата – кои твои и чужди постъпки или решения те приближават към нея.

Ако ти е трудно, избери някои от посочените възможности:

Какво ще се случи? Ето някои алтернативи, които ти предлага кристалната капка. Калейдоскопът е подредил възможностите, за да направиш по-добър избор.

1. Ави, Оги и Ген ще бъдат омагьосани.
2. Ави, Оги и Ген ще създадат вълшебна перла.
3. Чудовището ще иска да я открадне.
4. Океанската гвардия ще го победи.
5. Ще го прогони.
6. Бепо ще се опита да запази перлата за себе си.
7. Тридакната ще спаси Оги, Ген и Ави.
8. Ще дойде време, когато Перлата от огън и лед ще спаси Живота на Земята.

От следващия епизод ще разбереш, дали си познал. За всяко събитие, което си предвидил, получаваш по 100 точки предвидливост.

8_16_Битка

Трида не помръдва. Между черупките ѝ сияе вълшебната перла от огън и лед. Злокобно предчувствие свива сърцето ти. Пясъкът се завихря, пълни очите ти. Хвърляш се сляпо напред. Остри нокти се впиват в крилете ти. Страховита сянка покрива островите. Гръмотевичен глас отеква в скалите:

– Бепо! Ис-с-скам перлата!

Ужасът те скована. Разбираш: Ти, Калин Орелът си помагал на предателя Бепо. Унищожил си мъдрата мида, която се е опитвала да предпази приятелите ти от Чудовището.

– Къде с-с-си, Бепо?! – продължава да ехти гласът – Дай ми перлата!

Чуваш тръбния зов на китовете, обградили Атола. Чувстваш силата на мечоносците, които бранят залива.

Коралите са го превърнали в непревземаема крепост.

Актиниите са подготвили парливи стрели. Отровата им парализира Чудовището. Крилете му се движат все по-бавно и по-трудно.

Рибите са скрили дечицата си в кораловите пещери. Делфинчето се стрелка напред-назад – разнася съобщения. Дъг предвожда младите пъстърви.

Морските птици кълват зашеметеното Чудовище. Образът му започва да се размива. Тялото му сякаш се превръща в гъста мъгла, от която се измъква изплашената Ламя. Изплашена, но още по-гневна, още по-опасна. Бълва огън срещу Бепо. Красивата му черупка става на въглен. Няма го вече рачето-пустинниче... Но какво от това, че предателят е наказан?! Загинаха и приятелите ти...

– Аз съм виновен! Глупавия! Доверчивия! Измамения Калин.

Може би не всичко е загубено... Събираш сетни сили. Поне да загинеш достойно. В битка с Ламята. Ето, тя разперва криле, пак се кани да бълва огън. Исква да унищожит кораловия риф, да свари обитателите на океана. Хвърляш се право към устата ѝ...

Чудо! Пред теб се издига леден щит. Ламята бълва огън, но не успява да го разруши. Поглеждаш назад – цяла армия хримтурски великани! Газят из

океана, сякаш е плитка локвичка! С прашките си цели айсберги⁶⁹ мятат в устата на Ламята!

Образува се могъща приливна вълна, която върна Бисерната Мида в океана. Замърсените от хората крайбрежни води заляха градовете им. Попиха в нивите им. В океаните се вливаха тонове чиста ледникова вода, стоплена от огъня, бълван от Ламята. А тя!? Тя изчезна.

Каква радост настана! Само ти си тъжен. Не можеш да си простиш...

– Извинявай! Наложил се да те заблудя... Запознай се с Тини.

– Бепо?!

Не вярваш на очите си, но това наистина е рачето-пустинниче. Цял целеничък! С нова, още по-блестяща черупка. Прегърнат от най-красивата актиния. Дума не можеш да продумаш от възмущение. Предателят е жив!

– Той не е предател! – Актинията сияе, гордо гледа своя Бепо.

– Извинявай, Калине, наложи се да изстрадаш всичко това, за да ти повярва Ламята. Само ти от Оги-екипа бе толкова близо до нея. Тя насочваше вниманието и магиите си главно върху теб. Чувствата ти трябваше да са истински.

– Такъв беше планът на Лим По. – обажда се и Дъг.

Той плува около теб а младите пъстърви възхитени пляскат с опашки. Водните капки рисуват образа на чудна красавица, която – кой знае защо – те заговаря с гласа на Ави:

– Така успяхме да изненадаме и да победим Ламята.

– Знаеш, че тя може да чете мислите и чувствата ни... – Оги каца до теб на скалата.

– Живи сме! – прегръща те Ген.

Сърцето ти ще се пръсне от радост. Огнената прегръдка на дракончето се сменя от приятна прохлада – ръцете на Ави галят перата ти. Тя е приела образа на хримтурска кралица. Толкова е красива! Великаните грижовно я понасят. Оги лети до нея.

Перла от огън и лед! Край тях се извиват цветовете на дъгата. Отразяват се в спокойните, чисти води на залива. Китовете пеят – от техните песни целият океан научи за подвизите ви.

Тази история завърши, но историите за Оги-екипа продължават.

---

⁶⁹ Айсбергите са ледени планини, които плуват в океана. По-голямата част от айсберга е под водата.

Овладей тайните оръжия⁷⁰ на мисълта при възприемането на фактите, при вземането на решение и при организирането на действията, които ще те доведат до победата.

8_17_ Очакват те още...

Очакват те още интересни истории за Огненото драконче, в които:
Ще овладееш вълшебството на думите, за да спасиш обитателите на Долината. („Оги и Вулкана“);
Ще излекуваш Чародея, ако успееш да разбереш посланието на разум, твърде различен от земния, макар че се е зародил и развил на Земята. („Оги и Гейзера“);
Ще спреш нашествието на Черната орда. Ще опазиш Планетата. („Оги и Черната орда“)
Ще се сприятелиш с вихровите приони⁷¹ и заедно ще браните Вселенската библиотека. („Оги и Вселената“)

За най-любознателните:

8_18_ Речник към „Оги, Лим По и Чудовището“

Актиния – Актиниите са океански хищни животни, които приличат на хризантеми. Образуват отровен секрет, с който парализират жертвите си. Прикрепват се за охлюви или океански скали. Най-близките им роднини са коралите и медузите.

Алтернатива – Наложителна необходимост, да се избере само една от две или няколко взаимно изключващи се възможности.

Атол – Коралов остров.

Вакуум – Пространството между звездите и планетите, което според някои научни хипотези е изпълнено с разреждени газове. Според други хипотези – там се натрупват вихровите приони, които съхраняват информация за това, което се е случвало и се случва в нашата Вселена.

Вихрови приони – Според някои хипотези, всяко действие, мисъл или чувство предизвиква завихряне на пространството – вихров прион, който се запазва във вакуума между звездите.

---

⁷⁰ Виж епизод 8-19 от „Оги, Лим По и Чудовището“.

⁷¹ Виж в речника към „Оги, Лим По и Чудовището“.

Екология – Наука за взаимоотношенията на организмите (животни и растения) и околната среда.

Екосистема – Животински и растителни организми, които се развиват в една и съща околна среда и заедно оцеляват. Когато един вид служи за храна на друг, ако рязко намалее броят на екземплярите от първия, това непременно води до същото и за втория вид.

Информацията е това, което възприемаш – виждаш, чуваш, усещаш, това, което осмисляш и разбираш. Тя ти помага да вземаш верни решения, да действаш, да постъпваш правилно.

Корали – Коралите приличат на цветя, но са животни от тип Мешести, клас Корали. Те дишат, като използват разтворения във водата кислород. Хранят се с мънички морски животинки, наречени с общото име „планктон“. Повечето корали са неподвижни. Прикрепят се към дъното. Живеят заедно – в колонии. Често корали и актинии се съюзяват – актиниите бранят коралите от враговете им, а коралите ги хранят.

Най-богати на корали са леко солените топли морета около тропиците. Отделни видове корали живеят далеч на север и на юг от екватора. Някои актинии и каменни корали са се приспособили към студените води на арктическите и антарктическите морета. Има и корали, които са се научили да оцеляват дълбоко в океана – дори на 4000 метра под повърхността му.

Много важни за природата са рифо-образуващите корали. Техните варовити скелети изграждат рифовете и кораловите острови – атоли.

Корали е имало милиони години преди динозаврите. Техните потомци живеят и днес. А динозаврите ги няма...

Представете си само: от дъното на океана се издигат планини, образувани от телата на мъртви корали. Върховете на тези планини надничат над водата. Това са кораловите острови. Безброй корали са вградили живота си в тях, за да имат по-добро бъдеще потомците им.

Каква воля за живот! Стремежът им към светлината ги е извел от океанските бездни. Дарил им е красотата и силата – задружно да посрещат гнева на водната стихия. И сега продължават да градят своя атол⁷² -

---

⁷² Атол – пръстеновиден остров с лагуна в средата. Не знаеш, какво означава думата „лагуна“? Това е плитък морски залив, отделен от морето с ивица земя или пясък.

милиметър по милиметър. Щедро го споделят с още много животински и растителни видове. Един от тях – мечоносецът⁷³ – е особено интересен.

Повече можеш да научиш в Интернет – разгледай снимки на атол, корали, актинии и мечоносци.

Мечоносец или Подковообразен рак – *Limulus polyphemus* е латинското му име. Това не е вид рак, а по-скоро братовчед на скорпионите, който плува близо до бреговете на океаните повече от 450 милиона години.

Виж, как изглежда мечоносецът в интернет, като в полето за търсене изпишеш името *Limulus Poliphemus*.

За да оцелеят, мечоносците са се научили да живеят не само във водата, но и на сушата – в крайбрежните пясъци.

Мечоносецът има синя кръв. Да! Чудо на чудесата! Наистина е синя! Цветът на кръвта му се променя, ако във въздуха или водата има дори съвсем мъничко отрова. Затова с капка от кръвта на мечоносец проверяват новосъздадените лекарства.

Дори и животът на космонавтите зависи от мечоносците. Те са част от екипажа на космическите кораби. Промените в кръвта им, показват има ли опасност за живота на космонавтите.

Невероятно! От дъното на океана и праисторическите времена – до Космоса! Кой друг животински вид е постигнал това?!

Поколения – Деца, родители, баби и дядовци, прабаби и прадядовци – това са четири поколения от твоето семейство.

Превъплътил си се – Това означава, че възприемаш, мислиш и действаш като някой от героите. Притежаваш неговите умения, способности и недостатъци. Изпълняваш неговата роля. Най-често актьорите се превъплъщават на сцената – изпълняват съответната роля.

В историите за Огненото драконче често ще имаш възможност да решаваш и действаш вместо някой от героите – тоест, да се превъплъщаваш в неговия образ. И разбира се – да понасяш последиците – резултатите от своите действие. Така най-добре ще оцениш своите решения.

Предци – Прадеди. Хората, които са живели преди нас, които са създали и възпитали нашите родители, баби, дядовци, прабаби, прадядовци и така нататък – много поколения назад.

---

⁷³ Учените го наричат *Limulus Poliphemus*, мечоносец или подковообразен рак, макар че няма нищо общо с раците.

Прераждане – Някои хора вярват, че след смъртта ще се преродят в птица, цвете, дърво, животно или в новороден човек.

Думата прераждане има и друго значение – промяна, преобразяване.

Симбиоза – Съжителство на два растителни или животински организма, от което и двата имат полза.

Скат – Вид риба, прилича на палачинка. Но може да бъде много, много голяма. Виж в интернет. Скатът Манта в нашата история е огромен океански обитател.

Такт – Чувство за мярка, съобразителност, умение за правилно постъпване, добър подход към хората.

Тридакна – Бисерна мида от топлите морета. Понякога достига до 2 метра дължина и 250 – 300 кг тегло. Тези миди имат много дебели и здрави черупки и притежават страшна сила. Затворят ли се челюстите на такава мида, могат да пречупят костта на човешки крак.

Подобно на много други миди тридакните се хранят с дребни животински и растителни организми, които се носят от морската вода.

Хипотеза – Опит за научно обяснение на природно явление. Ако една хипотеза бъде доказана с факти и експерименти, тя се превръща в научна теория.

Хранителна верига – Растенията изхранват тревопасните животни. Те служат за храна на месоядните. Червеите и бактериите превръщат умрелите животни във вещества, които наторяват пръстта и хранят растенията.

8_19_ Вълшебните оръжия в „Огненото драконче“

Във всяко приключение на Оги-екипа можеш да си измислиш, нарисуваш, омагьосаш само едно от оръжията, с които си свикнал. И само веднъж можеш да го използваш.

Имай предвид – **употребата на сила може да ти навреди**, вместо да ти донесе победа. Затова хубавичко помисли, преди да тръгнеш да сечеш глави, да нанизваш и пронизваш или да дръпнеш един хубав тупаник на коварния враг – дори и да си го заслужава...

Може да имаш силата и уменията, за да го победиш по този начин, но все пак – потърси и друго решение.

Използвай някое от вълшебствата на Оги екипа – да си ги припомним:

Сито – наглед – нищо особено. С него майка ти пресява брашното, за да ти опече курабийки.

Какво е вълшебството му?

Ситото ще те предпази – да не затынеш в подвижните пясъци на фактите. Трябва бързо да отсееш златните зрънца. Да откриеш най-важното – това, което ще ти помогне да победиш.

Калейдоскоп – Вместо пъстри стъклца в него се въртят фактите, от които зависи твоята победа. Калейдоскопът ще ти помогне да ги свържеш в една обща картина.

Кристална капка – може да ти покаже възможните пътища към победата – кои твои и чужди постъпки или решения те приближават към нея.

Шапка-невидимка – доста е по-различна от тази във вълшебните приказки. Ще скрие от врага мислите, целите, задачите, намеренията ти. Но запомни – действа само веднъж!

Ако смяташ, че никой не може да наднича в главата ти – грешиш. Дори и да мълчиш като риба, ти пак показваш чувствата си чрез мимиките и движенията на тялото си. Дори и да се преструваш на каменна статуя – пак чрез действията, чрез постъпките си, ти изразяваш отношение или издаваш намеренията си. Шапката-невидимка ще те направи напълно непроницаем и загадъчен, но...само веднъж!

Вълшебната лупа ще привлече вниманието ти първо към физическите, после към умствените части на предметите и явленията.

Огледало – Помниш ли: „Огледалце, огледалце от стената...”, е – ти няма да питаш: „Коя е най-хубавата на земята?”

Вълшебното огледало ще ти помага да откриваш приликите и разликите между нещата.

„Всеки гледа, но малцина виждат.“ – обича да казва Огледалото.

Инфоглед – С него ще търсиш нужната информация – дори и да е скрита сред ледено безмълвие или в огнени бездни.

Питанка – свирчица. Прилича на въпросителен знак. Засвири ли – превръща се в танцуващо змийче. Хипнотизира врага, кара го да изпее всичко, което замисля.

Чадър – и той само веднъж ще те опази от резултатите на неразумните ти решения.

Вече знаеш, че всеки герой от Оги-екипа има свои вълшебства. Заслужиш ли приятелството му – неговите умения и вълшебни оръжия ще бъдат и твои.

8_20_ Азбучен указател към „Оги, Лим По и Чудовището“

Епизод №

Корали	8-18
Мечоносец	8-18 и 8-15
Перла от огън и лед	8-16
Тайно оръжие – АВИ – алтернативи, възможности, избор	8-22

8_21_ Библиография към „Оги, Лим По и Чудовището“

АКУЛИТЕ. – София : ПРЕС, 2003. – 32 с. – (Искам всичко да знам)

с. 8 – Как една акула може да се удави?

с. 10-11 – Тигрова акула.

с. 18 – От колко километра голямата бяла акула надушва кръвта?

ВРЕМЕ и климат. – София : ПРЕС, 2003. – 32 с. – (Искам всичко да знам)

26-28 – Тропически бури

МАСАРУ ЕМОТО. Тайните послания на водата. – София : „Авлиго“, 2006. – 160 с.

ЧОЛАКОВА, Анжела. Скрытите таланти на един уникален морски рак / Анжела Чолакова. // РИКИ кандидат гимназист, N 27, 6 - 12 септ. 2005, с.12-13.

Виж, как изглежда мечоносецът:

<http://www.stat.wisc.edu/~ifischer/Collections/Marine/Images/limulus.jpg>

8_22_01_ Тайното оръжие АВИ

Тайното оръжие в „Оги, Лим По и Чудовището“ е АВИ – алтернативи, възможности, избор.

Често се налага да избираш от две или няколко взаимно изключващи се възможности.

Например: Дали да напердашиш Петьо, който постоянно те обижда или просто да не му обръщаш внимание. Ако го набиеш – учителката ще те

накаже. Иначе – съучениците ти може да те помислят за страхливец. Е, коя алтернатива ще избереш?

Всеки миг ти избираш от много и най-различни възможности. Понякога дори не се замисляш. Навиците ти помагат. Спомни си, как действаш сутрин, дори и когато много ти се спи:

Ставаш от леглото. Отиваш до тоалетната. Вземаш душ. Измиваш си зъбите и т.н.

След като веднъж си избрал и купил пастата си за зъби – ползваш я, докато се свърши. Чак тогава избираш отново. Знаеш, какво искаш:

Паста, която избелва зъбите;

Заздравява венците;

Почиства местата между зъбите;

Укрепва повърхността им;

Дезинфекцира;

Има приятен вкус и аромат.

Съобразно изискванията си, преценяваш продуктите, които се продават на пазара. Избираш тази паста, която отговаря на вкуса и нуждите ти.

Някои хора използват все един и същ вид години наред. Други купуват тази, която има най-ниска цена. Трети просто не си правят труда да мислят – купуват това, което е модерно или им е натрапено от рекламата.

Дадох ти лесен пример с пастата за зъби, но поведението на хората е такова и за много по-важни неща. Дори понякога така избираме, кой да ни ръководи... А после се ядосваме, че животът ни става все по-труден...

Човек трябва внимателно да преценява възможностите и да носи отговорност за своя избор.

Най-често избираме:

Какво да възприемем?

Какви действия да предприемем?

Какво решение да вземем, за да се справим с някакъв проблем?

Избираме подход за търсене на решение.

Градим обяснения и хипотези.

Изработваме проект.

Да разгледаме всяка от тези групи:

8_22_02_АВИ_Възприемане

Това означава:

Не само да гледаме – но и да виждаме! Не само да слушаме, но и да чуваме! Да усещаме, да чувстваме, да осмисляме възприетото!

Много е важно да се научим да забелязваме всичко, което би могло да ни помогне да намерим най-правилното решение.

Например:

Ще пресичаш улицата. Оглеждаш се внимателно и в двете посоки. Колите са далеч. Няма светофар. Тръгваш по пешеходната пътека. Бързаш. Поглеждаш си часовника. “Първия час – контролно! Колко ли ще са трудни задачите?!”

Не забелязваш, че върху платното, точно на пешеходната пътека е изтекло машинно масло. Плъзваш се. Падаш. Чантата ти отхвърква на една страна. Шапката – на друга.

Е, добре поне, че шофьорите те видяха и успяха да спрат. Иначе, кой знае какво щеше да стане...

И то – само защото не забеляза петното.

Разбираш, че тайното оръжие АВИ ще ти е нужно, нали?

Ето още един пример за АВИ при възприемането:

Виждаш, момчета играят футбол. Чуваш гласовете им. Играта се разгорещява.

Преди да решиш: дали, как, кога да се включиш, приложи АВИ. Отговори: Какво трябва да възприемеш?

Да видиш?

Да чуеш?

Да усетиш?

Да почувстваш?

Запиши отговорите си в дневника на приключението.

Отговори – АВИ – Възприемане.

Кои са играчите?

Познаваш ли ги?

На каква възраст са?

В какви отношения си с тях?

Добри футболисти ли са?

Честно ли играят?

Грубияни и побойници ли са?

Играл ли си друг път с тях?

Какво е физическото им състояние?

Къде играят?

Позволено ли е там да се рита топка?

Има ли условия за игра – врата, ограда? Какъв е теренът на игрището?

Преминават ли превозни средства наблизно?
Има ли паркирани коли?
От кога играят?
Докъде е стигнала играта?
Кой губи и кой печели?
Има ли опасност да бъдат счупени нечии витрини или прозорци?
С каква топка играят?
Как са екипирани играчите?
Какво е времето?

За много от тези въпроси въобще не се замисляш. С един поглед си възприел всичко необходимо:
Слънчево е, но не много топло – само за игра.
Футболното игрище е добре обезопасено. Няма коли наблизно. Няма опасност да счупите нечие стъкло.
Теренът – грапав асфалт – все пак става за игра.
Познаваш момчетата. Много пъти си играл с тях. Някои са малко поголеми от теб. Приятели сте. Дори когато спорите ожесточено, не сте стигали до бой. Всички са добри футболисти.
Топката ви е супер!
Екипите – кой, каквото има – с това се облича.
Още един като теб чака да се включи в играта. Чудесно! Има място тъкмо за още двама играчи.
Решил си да играеш?
Речено-сторено! Голям мач беше! И всичко би било идеално, ако не бе пропуснал да видиш, да възприемеш, да разбереш, да прецениш, да се съобразиш с нещо много, много важно!

Беше чул, че Вальо е болен, но като се срещнахте на игрището, не забеляза пъпките по лицето и ръцете му. Видял си, че Вальо все се почесва?
Забелязал си, че коричката на пъпките се лющи? На няколко пъти се сблъскахте? Той те е задържал да не паднеш? Спортменско поведение, наистина.
Само че той още не е бил оздравял. Излязъл е да играе с вас, въпреки, че е бил в най-заразния етап на болестта. Шарка! И сега? Карантина! Заключен си. А как сърби!...
Е, ако навреме беше приложил АВИ... Ако беше възприел и осмислил най-важното...

8_22_03_АВИ_Действие

Вече опозна и изпробва тайното оръжие АВИ при възприемането. Да видим, как се прилага АВИ при избор на действия.
Спомни си, как Дан, Охи и Оги възприеха мъглата – омагьосана от тайнственото око в „Оги и Ламята“. Ако си я чел, ти също си избирал, с кого и как да се пребориш.

Ето още един пример: Приложи АВИ към следната случка:
В библиотеката сте – ти, братчето ти и жената, която ви наглежда, докато родителите ви се върнат от работа. Ти разказваш за пътешествието си в чужбина. Библиотекарката и децата-читатели те слушат с интерес. Гордо им демонстрираш новото чудо на обувната промишленост – твоите ролер-маратонки.

Избираш си книжки, сядаш до масата – да ги запишеш в картона си. Братчето ти се промушва, катери се по коленете ти, сгушва се в скута ти. Не може да пишеш така, нали? Как ще постъпиш? Какво ще направиш? Запиши отговорите си в дневника на приключението.

АВИ – Действие – отговори:

1. Ще го сложа на друг стол и ще му се скарам: Да мирува!
Губиш по 100 точки добронамереност, доверие и предвидливост.
2. Ще отвлека вниманието му с играчка или книжка.
Губиш 50 точки доверие. Получаваш 10 точки добронамереност и 50 точки предвидливост.
3. Ще му обещаю, да играем заедно у дома, ако сега ме остави на мира.
Ако не изпълниш обещанието си, губиш 200 точки доверие и по 100 точки добронамереност и предвидливост. Изпълниш ли обещанието си, печелиш по 50 точки доверие, доброжелателност и предвидливост.
4. Ще го целуна по бузката, ще го гушна – знам, колко много ме обича и колко му е било мъчно за мен, докато ме нямаше. Ще му кажа: „Почакай! Мируйвай, докато запиша моите книги. После заедно ще изберем и за теб. Съгласен ли си?“
И, разбира се, ще изпълниш обещанието си, нали? Че как иначе?! Думата ти на две не става!
Печелиш по 100 точки добронамереност, доверие и предвидливост. Браво!
Ако искаш да овладееш Тайното оръжие, прочети:

8_22_04_АВИ_Подход

Разгледай още веднъж горните четири отговора. Забеляза ли – там има два коренно различни подхода към решаването на проблема.

Първият – незачитане на чувствата и желанията на братчето.

Вторият – грижовно, ласкаво отношение към него.

Какви действия са присъщи на първия подход? – Решаване на проблема със сила: Преместваш братчето си на съседния стол. Скарваш му се. Залъгваш го. Отвличаш вниманието му.

При втория подход: Възприемаш, преценяваш, проявяваш такт⁷⁴, уважение и търпение.

Е, ти избираш ... Но пак ти ще понесеш следствията и резултатите⁷⁵ от своите решения.

АВИ_Решение

Да разгледаме отново това, което се случи в библиотеката.

Ти трябваше да решиш един проблем – да убедиш братчето си, че когато записваш книгите си, не бива да ти пречи:

без да го огорчиш,

без да предизвикаш капризите му,

без да засегнеш чувствата му.

За да успееш, ти избра не едно, а няколко последователни действия:

Прецени, че на детето му е било мъчно за теб и сега се радва и желае непрекъснато да сте заедно.

Осъзна, че то иска да привлече вниманието ти.

Почувства, че малчуганът ревнува, когато ти разговаряш по-дълго с другите.

Приласка го. Показа му, колко много го обичаш.

Помоли го да мирува, докато си запишеш книгите.

Обеща му заедно да изберете книжки и за него.

Изпълни обещанието си.

Така заслужи доверието му и запази чувствата му.

Освен това му даде чудесен пример за културно поведение и общуване.

8_22_05_АВИ_Решение

Ние градим хипотези⁷⁶, ако:

---

⁷⁴ Такт – чувство за мярка; съобразителност, умение да постъпваме правилно, добър подход към хората.

⁷⁵ Следствия и резултати – СиР – това е тайното оръжие в „Оги и Вулкана“.

⁷⁶ Виж в речника!

Не сме присъствали на дадено събитие.

Не са ни известни някои от основните факти:

Какво се е случило? Кога? Къде? Как? С кого? Защо? Кой го е сторил?

Ако искаме да обясним дадено събитие или природно явление.

Ето един много лесен пример: Вътре в класната стая има парчета стъкло. Прозорецът откъм вътрешния двор е счупен. Този прозорец децата не могат сами да отворят. Счупената част от стъклото е колкото футболна топка. Но топка в класната стая няма. Всички факти са налице. Остава да открием злощастния футболист и този, който му е помогнал, като е скрил топката. Огледай се и прецени, кой изглежда най-гузен...

Е, само на шега, какви други хипотези ще предложиш? Долетели са извънземни? Кълвач е решил да дойде на гости във вашия клас и затова е счупил стъклото?

А сега – да продължим!

С хипотези обясняваме събития и природни явления. Например, хипотезите за това: От какво е изграден светът? В древността казвали: От атоми. Но учените откриват все по-малки и по-малки частици. Оказва се, че някои от тези съвсем мънички съставни части на Вселената са по-скоро енергия, отколкото материя. Енергията и материята са взаимно свързани. Материята може да се превръща в енергия, а енергията – да създава материя.

В една съвременна хипотеза се говори за трета съставна част на Вселената – информацията (освен материята и енергията). Счита се, че всяка мисъл, всяко чувство или действие предизвиква завихряне на пространството. Тези вихърчета учените наричат „приони“ и смятат, че те запълват вакуума⁷⁷ между звездите и галактиките. Прионите съхраняват информация и за това, което се е случило много, много отдавна – когато Слънцето още не се е било родило.

Когато учените с експерименти, изследвания и анализи успеят да докажат една хипотеза – тя се превръща в научна истина.

Например, вече е доказана хипотезата, че гените пренасят информация и определят, какво ще бъде поникващото растение, новороденото животно или човек.

Приличат на орисниците от приказките, нали? Но в приказките винаги се намира добра фея, която да поправи лошите предсказания. В живота

---

⁷⁷ Значението и на тази дума ще намериш в речника – вече го откри, нали? Епизод № 8-18.

хората сами се учат да променят гените, да отстраняват проклятието на наследствените болести.

В древната мъдрост откриваме толкова важни неща!

Например в приказките мъдрецът съветва юнака:

Да спре до изворчето.

Да си почине.

Да се помоли на водата.

А тя го дарява със сили, за да победи.

Ще кажеш – ясно! Изпотен, изморен – не бива да бърза. Пие ли ледена вода – ще настине. Може и да се разболе.

Вярно, но защо го съветва да се помоли на водата?

Казваш: „Като в приказките...“

Но приказките оживяват!

Прочети заедно с приятелите или родителите си книгата на **Масару Емото** „**Тайните послания на водата**“. Японският изследовател подкрепя хипотезата си със снимки на водни кристали. Той твърди, че водата съхранява и пренася информация за събития, чувства и мисли изразени с думи.

Водата погрознява, когато край нея се случват страшни и грозни неща, когато ѝ се говорят думи, пълни с гняв и омраза.

Кристалите са чудно красиви, когато водата е обградена с любов и благодарност.

Не ми ли вярваш? Виж снимките в книгата или в Интернет. Тогава сам ще прецениш, каква вода да пиеш...

И първолаците знаят, че водата разтваря хранителните вещества и заедно с кислорода в кръвта ги разнася до всяка клетка.

Натриевият хлорид – готварската сол – помага на водата в кръвта да се издигне чак до клетките на мозъка – да проникне в тях и да ги нахрани, да им осигури необходимия кислород.

Пак тя – водата – пренася заповедите на мозъка до най-отдалечените клетки на тялото. Носи жизнено важна информация.

После, с помощта на калия⁷⁸, клетките се отводняват и изхвърлят ненужните вещества.

В народната култура има обичаи, при които на водата се разчита, за да прочисти организма от въздействието на лошите мисли, чувства, думи – с които са го нападнали.

Кой го е нападнал? Е, това е друг въпрос... На него отговарят етнографите и психолозите, изучаващи бита на хората. Сега е важно да запомниш:

Не бива с лека ръка да отричаш опита на предците!

Не забравяй силата на добрите думи и вълшебството на водата.

8_22_06_АВИ_Проект

Последната част на инструмента за мислене АВИ е по трудна. Налага се да се упражняваш повече.

Какво е ПРОЕКТ?

Той организира и подрежда мислите и действията ти, за да успееш – стъпка по стъпка – да направиш това, което желаеш.

Ето една лесна задача: Трябва да подредиш елхата. Как ще организираш работата си? *Не надничай!*

Проект „Украсяване на елхата“

1. Решавам, дали да купя изкуствено или живо дърво.
2. Къде да поставя елхата?
3. Колко висока и широка да е?
4. Помещението ще бъде ли достатъчно високо, за да поставя красивата звезда на върха на елхата?
5. Ще има ли светеца украса?
6. Ако има електрически лампички, в контакта ли ще ги включа?
7. Силата на тока няма ли да бъде твърде голяма?
8. Ако са на батерии – колко време ще може да светят?
9. Как ще предпазя елхата от пожар?
10. С какви играчки и гирлянди ще я украся?
11. С каква стара украса разполагам?
12. Какво още да купя?
13. Как да осигуря пари?
14. Кога? С кого ще пазарувам?
15. Как ще докарам, поставя и украся елхата?

⁷⁸ Най-много калий има в оранжевите плодове и зеленчуци, особено в кайсиите.

16. Кой ще ми помогне за това?
17. Колко подаръка ще трябва да подреда под елхата?
18. Колко време елхата ще краси дома ми?
19. Кога, с кого, къде ще прибера украсата на елхата?

Справи ли се с първата задача? А сега направи проект за битката с океанското чудовище. Припомни си последните епизоди. Запиши проекта си в дневника на приключението. После прочети, как мъдрецът Лим По разработва своя проект.

Дневник на приключението

Как да си направиш дневник на приключението?

Вземи бележничке или малка тетрадка. Записвай:

номера на прочетения епизод,

новото вълшебство, което си открил там,

отговорите на въпросите или задачите, които си изпълнил,

колко точки си заслужил или загубил.

Като заговорихме за точки, да ти припомня: всеки прочетен епизод ти носи по една точка сила.

ИМ⁷⁹ - ОФ⁸⁰ – основни фактори, повлияли върху изработването на проекта на Лим По:

1. Лим По вярва, че Бепо иска да помогне на Оги, Ави и Ген и въпреки че се страхува от чудовището, ще се бори срещу него.
2. Сигурен е, че океанските обитатели ще се обединят срещу общия враг.
3. Разчита на изненадата
4. Предварително отчита следствията и резултатите от битката с Чудовището.
5. Използва ИМ: ОФ, НИ-СИ, АВИ, НЗЦ, ГТД, СИР, ВИП и ДУ⁸¹.
6. Мъдрият Мечоносец разбира, колко важно е да подреди своите намерения, задачи, цели, преди да изработи проекта. Ето, как той прилага ИМ – НЗЦ:

Близко-срочни цели:

---

⁷⁹ ИМ - инструмент за мислене

⁸⁰ ОФ – отчитане на фактори. Този инструмент за мислене е представен в „Оги и Ген“.

⁸¹ Последните два инструмента за мислене са: ВИП – Важно! Има Предимство! ДУ – случайна дума, която да ти помогне да тръгнеш по нов път, за да победиш. С инструментите за мислене: ВИП и ДУ ще се запознаеш, когато прочетеш „Оги и Гейзера“, и „Оги и Черната орда“.

Прилага ИМ – НИ-СИ:

1. Обмисля, каква информация му е нужна.
2. Преценява откъде да я набави, кой да му я достави.
3. Уточнява, колко е надеждна тази информация.
4. Осъзнава, че трябва да осмисли събраната информация, преди да реши, как да се защитят от Чудовището.

Прилага ИМ – ВИП:

5. Определя, кое е най-важно, за да бъде свършено бързо.
6. Подрежда задачите, които трябва да изпълнят океанските обитатели, за да успеят да прогонят врага.
7. Подготвя план за действие преди, по време на и след битката с Чудовището.

Прилага ИМ – СИР:

8. Предвижда вероятните действия на Врага.
9. Обмисля следствията и резултатите от съпротивата на океанските обитатели.

Средно-срочни цели:

1. Да обсъди плана с най-мъдрите мечоносци, китове, корали, делфини, тридакни, актинии.
2. Да осигури таен начин за информиране – неразбираем за чудовището.
3. Да разпредели задачите и да съгласува времето, когато всеки ще се включи в битката.
4. Да направи така, че Чудовището да повярва: „Океанските обитатели не могат да се защитят. Те са лесна плячка.“
5. Врагът да изгуби бдителността си.
6. Лим По да изработи стратегия за битка с Чудовището.
7. Предвижда следствията и резултатите от нея.
8. Взема мерки да опази Океана.
9. Избира най-добрите решения.

Дългосрочни цели:

1. Да помогне на Оги, Ави и Ген.
2. Да спаси Атола.
3. Да бъде даден урок на хората, които замърсяват Океана.
4. Да бъде прочистена океанската вода.
5. Да бъде спряно затоплянето на водите в района на кораловите острови.
6. Да бъде възстановено екологичното равновесие.
7. Да бъде прогонено Чудовището.

8. Да научи Огненото драконче, че оцеляването на един животински или растителен вид е подчинено на опазването на живота.
9. Да опази живота на Земята.

Проект на Лим По

1. Какво знаем?
2. Какво трябва да узнаем, за да победим чудовището?
3. Вестносците – Морското дяволче – скатът Манта и Делфинчето съобщават на китовете за опасността.
4. Песента на китовете – тайният език, недостъпен за Врага.
5. Съвет на Океанските мъдреци.
6. Алтернативи, възможности, избор.
7. Изработен е план за съвместни действия на океанските обитатели.
8. Разпределяне на задачите.
9. Ход на битката:

Бепо се преструва на страхлив и алчен. Успява да измами Чудовището и да заблуди Калин Орела.

Калин и морските птици изтеглят Трида на брега. Тя се преструва на умряла. Черупката ѝ се отваря.

Чудовището забравя всякаква предпазливост – втурва се да грабне перлата.

Пясъчната вихрушка скрива от погледа на всички Оги, Ави и Ген.

Чудовището не може да възприеме чувствата и мислите им.

Обитателите на кораловия риф са обединили силата на мисълта си – издигнали са невидим щит срещу Врага.

Птиците и актиниите едновременно нападат Чудовището.

Калин решава да се жертва.

По знак на китовете долитат хримтурсите.

Всички нападат Чудовището едновременно с ледените великани.

Приливната вълна прочиства водите на океана и дава урок на хората, които го замърсяват.

*Ако тази задача с повишена трудност не те е затруднила, ако още ти се играе, опитай се да приложиш тайното оръжие АВИ – направи проект за опазване на *Limulus poliphetus* (това е научното име на мечоносците).*

Не надничай, докато не запишеш проекта си в дневника на приключението!

8_22_07_АВИ_Проект за опазване на *Limulus Poliphetus*

Опознаване на Мечоносците:

1. Научни изследвания.

2. Статии, телевизионни предавания, дискусии, шоу програми, филми за опазване на мечоносците.
  3. Срещи на деца и възрастни с учени, които изучават мечоносците и с природозащитници, които работят за опазването им.
  4. Конкурси за детски рисунки – „Моите приятели – мечоносците“.
  5. Видео-клипове – осигуряване на по-евтина реклама, ако едновременно с рекламирането на продукти или услуги, се внушава на зрителя или слушателя, че трябва да се грижим за природата и се показва, колко е важно да бъдат опазени мечоносците.
  6. Привличане на видни личности, които да участват в опазване на мечоносците.
- Законодателна защита на мечоносците:
7. Закон за опазването им.
  8. Рейнджъри – да охраняват районите, където живеят най-много мечоносци.
  9. Създаване на агенция за защита на мечоносците.
  10. Данъчни облекчения за спонсорите на изследователски проекти или програми за опазване на мечоносците.
  11. Създаване на закони, които да правят икономически по-изгодно промишленото отглеждане на мечоносците, вместо унищожаването им в природата.
  12. Намиране на изкуствени заместители на кръвта на мечоносците във фармацевтичната промишленост.
  13. Насърчаване на изследователската дейност.
  14. Данъчни облекчения за тези, които намерят алтернативни решения за своето производство – без унищожаване на мечоносци.
  15. Големи глоби и много по-високи данъци за тези фирми, които продължават да изстребват мечоносците.
  16. Национални и международни конкурси с големи награди за тези, които предложат интересни идеи за опазване на мечоносците.

*Искаш още задачи? Още по-сложни? Добре!
Оги, Ави и Ген заедно овладяха важно вълшебство. Кое е то? Отгатнеш ли – получаваш 100 точки внимание. Ще получиш още 500 точки информация и 100 точки съобразителност, ако познаеш:*

Какво още трябва да научим за вълшебната способност на Оги, Ави и Ген, придобита от тях след битката с океанското чудовище?

Предвидиш ли, как можеш да узнаеш това – получаваш и 500 точки творчество. Запиши отговорите си в дневника на приключението. Свери ги:

Оги, Ави и Ген създадоха перла от огън и лед. Трябва да експериментираме, за да разберем, какво е нейното вълшебство.

Ако смяташ, че то ще бъде свързано с екологията⁸², заслужено получаваши още 100 точки съобразителност и 500 точки предвидливост.

А какво е точно вълшебството на перлата от огън и лед ще научиш от „Вселената на Оги“.

8_23_Очаквай!

Още интересни истории за Огненото драконче, в които:

Ще овладееш вълшебството на думите, за да спасиш Долината. („Оги и Вулкана“);

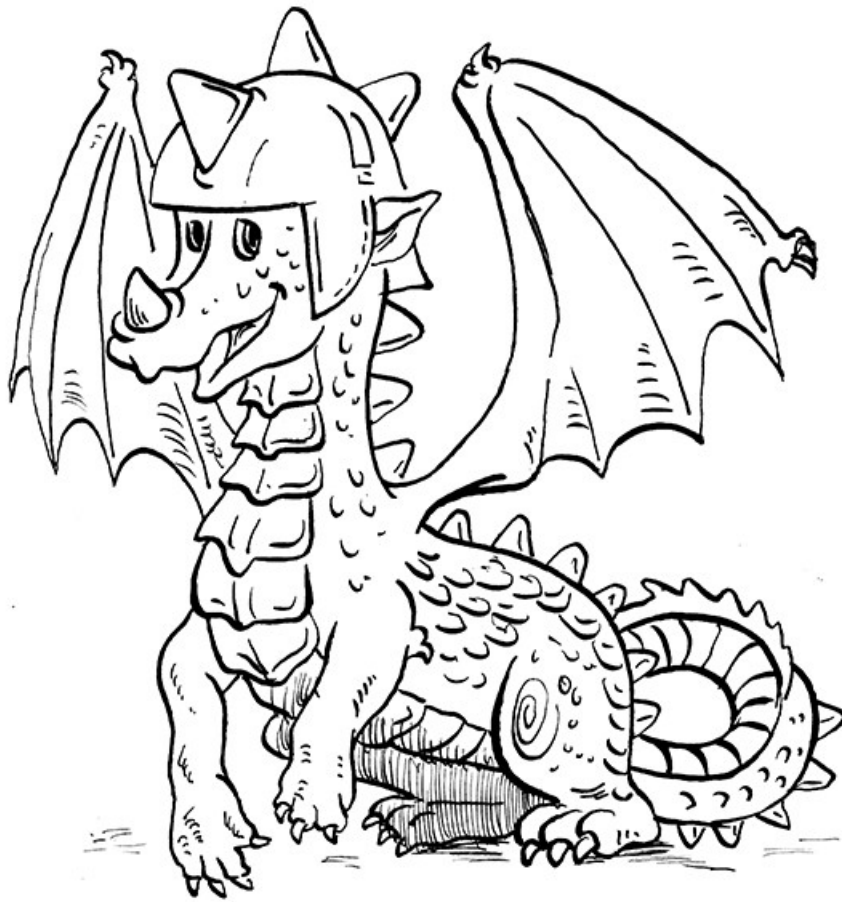
Ще излекуваш Чародея, ако се научиш да общуваш с разум, твърде различен от земния, макар че се е зародил и развил на Земята. („Оги и Гейзера“);

Ще спреш нашествието на Черната орда. Ще опазиш Планетата. („Оги и Черната орда“)

Ще се сприятелиш с Вихровите приони и заедно ще браните Галактиката. („Оги и Вселената“)

---

⁸² Виж значението на тази дума в речника към „Оги, Лим По и Чудовището“.

Написа: Маргарита Йорданова Дюлгерова

Нарисува: Невена Колева